

**DIARIUSZ
SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ
P O L S K I E J
V I I K A D E N C J A**

25

(400)

1–15 XII 2008

KANCELARIA SENATU
Warszawa 2008

KANCELARIA SENATU – DZIAŁ PRASOWY

00-950 Warszawa, ul. Wiejska 4/6/8

Internet: www.senat.gov.pl

(„Dziariusz Senatu RP”: www.senat.gov.pl/k7/dok/diar/index.htm)

Projekt graficzny

Piotr Bieżański

Redaguje zespół:

Małgorzata Nadobnik-Hassa

Urszula Makowska

Fot. Archiwum

Redakcja techniczna

Dział Edycji i Poligrafii Kancelarii Senatu

ISSN 1230-7459

Spis treści

Posiedzenia Senatu	5
23. posiedzenie Senatu	5
Z prac komisji senackich	21
Kontakty międzynarodowe	65
Kronika senacka	73

Posiedzenia Senatu

23. posiedzenie Senatu

W dniach 3 i 4 grudnia br. odbyło się 23. posiedzenie Senatu RP. Obradom przewodniczyli marszałek Bogdan Borusewicz oraz wicemarszałkowie: Zbigniew Romaszewski, Krystyna Bochenek i Marek Ziółkowski.

Zaakceptowany przez Izbę porządek posiedzenia obejmował następujące punkty:

- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o podatku akcyzowym,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o funduszach dożywotnich emerytur kapitałowych,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw,
- stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego oraz na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz niektórych innych ustaw,
- drugie czytanie projektu uchwały w sprawie uczczenia pamięci błogosławionego Arcybiskupa Antoniego Juliana Nowowiejskiego (1858–1941), wielkiego Polaka i Pasterze Kościoła Katolickiego,
- drugie czytanie projektu uchwały w 70. rocznicę śmierci Arcybiskupa Józefa Teofila Teodorowicza.

Senat przyjął bez poprawek ustawę o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw

Nowelizację, będącą pilnym projektem rządowym, Sejm uchwalił 21 listopada br. Zakłada ona zniesienie obowiązku przekazywania przez zakłady ubezpieczeń opłaty ryczałtowej, tak zwanego podatku Religii, na rzecz Narodowego Funduszu Zdrowia (NFZ) i przeznaczenie zgromadzonych wcześniej środków na finansowanie świadczeń opieki zdrowotnej.

Obecnie towarzystwa ubezpieczeniowe muszą co miesiąc wносить do NFZ opłatę ryczałtową na leczenie ofiar wypadków komunikacyjnych. Jej wysokość to 12% składek pochodzących z ubezpieczenia komunikacyjnego OC. W opinii rządu, wejście w życie nowelizacji powstrzyma wzrost wysokości składki ubezpieczenia komunikacyjnego OC, który spowodowałoby kontynuowanie poboru opłaty ryczałtowej. W ub.r. zgromadzono w ten sposób 700 mln zł, z czego udało się wykorzystać około 4 mln zł. Przyjęta ustawa o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o ubezpieczeniach obo-

Podczas rozpatrywania ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw rząd reprezentował sekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Jakub Szulc.

wiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, przyjęta 29 czerwca ub.r., wydaje się zatem martwą regulacją.

Według wnioskodawców rozpatrywanej nowelizacji, ustalenie opłaty w sposób określony w obowiązującej ustawie uczyniło z niej daninę publiczną. Jednocześnie wysokość opłaty na 2009 r. i następne lata miała być ustalana przy zastosowaniu wskaźnika określanego w rozporządzeniu ministra zdrowia. Zdaniem rządu, autora projektu, byłoby to sprzeczne z art. 217 konstytucji, który wymaga, aby wysokość danin publicznych określać w ustawie.

Ubiegłoroczna nowelizacja miała uregulować kwestie związane z pokrywaniem kosztów leczenia ponoszonych przez podmioty zobowiązane do finansowania świadczeń opieki zdrowotnej (Narodowy Fundusz Zdrowia i minister zdrowia) w wypadku, gdy powodem udzielenia świadczenia jest wyrządzenie szkody poszkodowanemu przez sprawcę.

Roszczenie regresowe przysługuje podmiotowi zobowiązanemu do finansowania świadczeń ze środków publicznych, a jego przedmiotem jest zwrot poniesionych kosztów świadczeń opieki zdrowotnej wobec osoby, która popełniła

Sprawozdanie Komisji Zdrowia w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw przedstawił senator Władysław Sidorowicz.

O odrzuceniu sejmowej nowelizacji w imieniu mniejszości Komisji Zdrowia apelował senator Stanisław Karczewski.

umyślne przestępstwo stwierdzone prawomocnym wyrokiem, skutkujące koniecznością udzielenia świadczeń opieki zdrowotnej.

Ustawą zajmowała się Komisja Zdrowia, w imieniu której jej przyjęcie bez poprawek rekomendował Izbie senator sprawozdawca Władysław Sidorowicz. Sprawozdawca wniosku mniejszości komisji senator Stanisław Karczewski wyraził obawę, że rezygnacja z ustawy spowoduje roszczenia firm ubezpieczeniowych, mogących zarzucić niekonstytucyjne wykorzystanie środków przeznaczonych dla NFZ. Wniósł zatem o odrzucenie rozpatrywanej nowelizacji.

Izba w wyniku głosowania odrzuciła (30 głosów za, 53 – przeciw, 1 wstrzymujący się) ten wniosek i zdecydowała o przyjęciu bez poprawek (53 głosów za, 32 – przeciw, 1 wstrzymujący się) nowelizacji ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Ustawa będzie teraz czekała na podpis prezydenta.

Senat wprowadził poprawki do ustawy o podatku akcyzowym

Senat wprowadził 16 poprawek do ustawy o podatku akcyzowym, uchwalonej przez Sejm 19 listopada br. Przewidują one podwyższenie podatku akcyzowego na wódkę, piwo, wino oraz samochody osobowe z silnikami o pojemności powyżej 2 l. Zaproponował je w imieniu Komisji Gospodarki Narodowej senator Tomasz Misiak.

Senator przypominał najpierw, że głównym celem uchwalenia nowej ustawy jest dostosowanie polskich regulacji dotyczących akcyzy do wymogów unijnych, ze względu na zmiany dyrektywy energetycznej Unii Europejskiej. Przewiduje ona m.in. odmienne od obecnych zasady opodatkowania akcyzą energii elektrycznej. Zgodnie z nowymi uregulowaniami, podatek akcyzowy ma być płacony przez dystrybutorów, a nie jak obecnie, przez producentów energii elektrycznej.

Zmiany wymagało również opodatkowanie akcyzą takich źródeł energii jak węgiel, koks czy gaz ziemny. Zgodnie z prawem Unii Europejskiej powinny być one opodatkowane podatkiem akcyzowym. Przewidziano również zwolnienie z akcyzy gazu przeznaczonego do celów opałowych do 31 października 2013 r. oraz węgla i koksu – do 1 stycznia 2012 r. Wprowadzono też zerowe stawki podatku akcyzowego na wyroby energetyczne, które nie służą do celów opałowych lub jako źródła energii napędowej. Do końca października 2013 r. ma obowiązywać zerowa stawka akcyzy na gaz ziemny do celów napędowych.

Sejm wprowadził w ustawie zmiany dotyczące podatku akcyzowego od papierosów i wyrobów tytoniowych. Zgodnie z prawem Unii Europejskiej, Polska powinna mieć łączną kwotę akcyzy w wypadku wyrobów tytoniowych i papierosów na poziomie około 64 euro od 1000 sztuk papierosów, przy czym przy wyrobach tytoniowych niebędących papierosami musi to być docelowo kwota w wysokości 2/3 wartości akcyzy. Dzisiaj w Polsce akcyza na wyroby tytoniowe jest jedną z najniższych w Unii Europejskiej. W związku z tym musi nastąpić wzrost tej akcyzy, wskazywany przez Unię Europejską jako jedno z najważniejszych w przyszłości źródeł dochodów budżetów państw.

Ministerstwo Finansów zgłosiło propozycję podwyższenia tej akcyzy, zarówno kwoty stałej, jak i kwoty procentowej. Kwota procentowa ma wzrosnąć do ponad 31%, kwota stała do 138 zł i 2/3 z tego w wypadku wyrobów tytoniowych.

Sprawozdanie Komisji Gospodarki Narodowej w sprawie nowelizacji ustawy o podatku akcyzowym przedstawił senator Tomasz Misiak.

Podczas debaty nad nowelizacją ustawy o podatku akcyzowym na pytania senatorów odpowiadał wiceminister finansów Jacek Kapica.

Pakiet dotyczący tego wzrostu akcyzy, nazywany pakietem solidarności społecznej, musi zostać stworzony, ponieważ podatki akcyzowe powinny być trwałym elementem budżetu. „Znaczne środki, które obywatele polscy otrzymają w przyszłym roku dzięki zwolnieniom podatkowym oraz uwolnieniu pieniędzy po stronie VAT i PIT, mogły być w jakiś sposób, w postaci konsumpcji, przekazane z powrotem do budżetu państwa poprzez podatek akcyzowy” – stwierdził senator T. Misiak.

Jedną z poprawek przyjętych przez Senat przewiduje wzrost akcyzy mniej więcej o 9%. Szacuje się, że spowoduje to wzrost ceny półlitrowej butelki wódki mniej więcej o 1 zł. Kolejna poprawka przewiduje zwiększenie akcyzy na piwo o 13,6%. Wpłynie to na wzrost ceny 0,5 l piwa mniej więcej o 7 gr. Następną poprawką zakłada podwyższenie akcyzy na wino o 16,5%, co może podnieść cenę 0,75 l wina średnio o 20 gr.

Senat zaakceptował również poprawkę przewidującą zwiększenie podatku akcyzowego na auta z silnikami o pojemności powyżej 2 l. Akcyza na te samochody ma wzrosnąć z 13,6% do 18,6% podstawy opodatkowania, czyli wartości pojazdu. Jak powiedział podczas posiedzenia Senatu wiceminister finansów Jacek Kapica, akcyza na sprowadzany samochód z silnikiem o pojemności powyżej 2 l wynosiła średnio około 2500 zł. Dzięki wzrostowi stawki podatku na te auta budżet dodatkowo zyska około 170 mln zł.

W kolejnej poprawce Senat zaproponował, aby nowa ustawa o akcyzie weszła w życie 1 marca 2009 r., a nie, jak przewidziano w Sejmie, 1 stycznia 2009 r. Wyższe stawki akcyzy na alkohol i auta zaczną jednak obowiązywać już od początku przyszłego roku. Mają zostać wprowadzone rozporządzeniem, które wyda minister finansów.

Senat przyjął również poprawkę przewidującą wzrost akcyzy na wyroby tytoniowe. W myśl tej zmiany, stawki akcyzy na tytoń do palenia będą wynosić 95 zł za każdy 1 kg i 31,41% maksymalnej ceny detalicznej. W ustawie uchwalonej wcześniej przez Sejm było to odpowiednio 71 zł i 31,41%. Poprawka zaakceptowana przez Senat zakłada, że stawka akcyzy na cygara i cygaretki będzie wynosić 235 zł za każde 1000 sztuk. W wersji uchwalonej przez Sejm było to 176 zł.

Za podjęciem uchwały w sprawie ustawy o podatku akcyzowym w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek głosowało 55 senatorów, 12 było przeciw, a 20 wstrzymało się od głosu.

Poprawkami Senatu musi się teraz zająć Sejm.

Senat przyjął bez poprawek ustawę o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela

Senat zdecydował (56 głosów za, 8 – przeciw, 23 wstrzymujące się) o przyjęciu bez poprawek nowelizacji ustawy – Karta Nauczyciela, zakładającej wprowadzenie w przyszłym roku podwyżek dla nauczycieli. Nowelizacja zwiększa także obowiązkowy wymiar godzin, jakie poza lekcjami nauczyciel będzie musiał przepracować z uczniami.

W ustawie uchwalonej przez Sejm 21 listopada br. zmieniony został sposób obliczania średniego wynagrodzenia nauczycieli – zgodnie z nim średnie wynagrodzenie nauczycieli stażystów wzrosło z 82% do 100% kwoty bazowej, określonej w ustawie budżetowej. Zmieniono także procentowe wysokości średnich wynagrodzeń nauczycieli na wyższych stopniach awansu zawodowego: dla nauczycieli kontraktowych będzie to 111% kwoty bazowej, dla nauczycieli mianowanych – 144%, a dla dyplomowanych – 184%. Proporcje między poszczególnymi stopniami awansu zawodowego zostały jednak w ten sposób spłaszczony w stosunku do obecnie obowiązujących.

Nowelizacja zakłada także w przyszłym roku dwie 5-procentowe podwyżki dla nauczycieli na wszystkich stopniach awansu, pierwszą w styczniu, drugą przewidziano na wrzesień. Średnie wynagrodzenie stażystów pod koniec przyszłego roku będzie wyższe od

W imieniu Komisji Nauki, Edukacji i Sportu senator Sławomir Kowalski wniósł o przyjęcie bez poprawek sejmowej nowelizacji Karty Nauczyciela.

Zastrzeżeń do tej ustawy nie zgłosiła także Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, którą reprezentował senator Sławomir Sadowski.

obecnego o 586 zł, nauczycieli kontraktowych o 412 zł, mianowanych o 316 zł, a dyplomowanych o 381 zł.

Nowelizacja Karty Nauczyciela przewiduje też, że każdy nauczyciel w szkole podstawowej i gimnazjum w ramach swojego tygodnia pracy będzie musiał przepracować dodatkowo dwie godziny z uczniami poza lekcjami, np. w kółku zainteresowań lub w świetlicy. Każdy nauczyciel w szkole ponadgimnazjalnej powinien przepracować w ten sposób jedną dodatkową godzinę. Obowiązkowy tygodniowy wymiar tzw. godzin tablicowych nadal wynosi 18.

Podczas posiedzenia Senatu wiceminister edukacji Krystyna Szumilas poinformowała, że podwyżki zgodne z nowelizacją kosztować będą budżet państwa w przyszłym roku 2,5 mld zł. Przytoczyła także dane, zgodnie z którymi płace nauczycieli stażystów w 2006 r. wzrosły o 22 zł, a nauczycieli dyplomowanych o 49 zł. W ub.r. wzrost ten wyniósł odpowiednio 73 zł i 165 zł, w br. zaś – 155 zł i 348 zł.

Wiceminister K. Szumilas zaznaczyła, że korekta założeń budżetowych na przyszły rok nie zakłada zmniejszenia nakładów na edukację.

Podczas debaty nad nowelizacją wszyscy senatorowie podkreślali, że planowane w przyszłym roku podwyżki dla nauczycieli to krok w dobrym kierunku. Senatorowie PO mówili, że propozycja rządu zawarta w nowelizacji jest dobra, zważywszy na obecną sytuację finansów państwa. Senator Edmund Wittbrodt podkreślił, że jeśli rząd wywiąże się ze swoich obietnic i co roku będzie podnosił płace nauczycieli o 10%, to za kilka lat osiągną one znaczną wysokość. Senatorowie PiS, uznając podwyżki za krok w dobrym kierunku, zaznaczali jednocześnie, iż ich wysokość nie jest satysfakcjonująca dla nauczycieli. Krytykowali zwłaszcza spłaszczenie różnic w wynagrodzeniu. Senatorowie Tadeusz Gruszka i Kazimierz Wiatr złożyli poprawki, zakładające podwyżki, a jednocześnie niespłaszczające różnic w wynagrodzeniu na różnych stopniach awansu. Ponieważ w pierwszej kolejności odbyło się głosowanie nad przyjęciem nowelizacji bez poprawek, nie poddawano ich jednak pod głosowanie.

Ustawa o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela trafi teraz do podpisu prezydenta.

Podczas debaty nad nowelizacją Karty Nauczyciela rząd reprezentowała wiceminister edukacji narodowej Krystyna Szumilas.

Ustawa o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego – przyjęta z poprawką

Projekt tej nowelizacji został wniesiony przez posłów i przyjęty przez Sejm 21 listopada br. Jego celem jest zapewnienie ministrowi właściwemu do spraw skarbu państwa instrumentów pozwalających na prowadzenie skutecznej polityki prywatyzacyjnej, uregulowanie procedury nieodpłatnego zbywania akcji spadkobiercom osób uprawnionych, a także rozwiązanie kwestii zaliczenia okresu zatrudnienia w przedsiębiorstwach w rozumieniu art. 51 kodeksu cywilnego, będących poprzednikami komercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego.

Aby dostosować przepisy do faktycznej sytuacji spółek podlegających konsolidacji, w projekcie zaproponowano zmianę ustawy z 7 września ub.r. o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek z sektora elektroenergetycznego. Zmiana w ustawie z 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji służy rozwiązaniu kwestii zaliczenia okresów zatrudnienia w przedsiębiorstwach, w rozumieniu art. 55 kodeksu cywilnego, z których utworzono przedsiębiorstwo państwowe, następnie skomercjalizowane.

Zaproponowana nowelizacja ma na celu zwiększenie społecznej akceptacji procesów prywatyzacyjnych poprzez wprowadzenie generalnej zasady ich jawności. Liczba spółek przewidzianych do prywatyzacji przez resort Skarbu Państwa to około 700.

Zmiany w art. 4 ustawy o komercjalizacji i dodanie nowych przepisów mają na celu usprawnienie procesu komunalizacji poprzez rozszerzenie możliwości dokonania bezpłatnego przekazywania akcji lub udziałów należących do Skarbu Państwa jednostkom samorządu terytorialnego oraz związkom jednostek samorządu terytorialnego. Komunalizacja będzie jednak mogła dotyczyć spółek spełniających warunki: przedmiot działalności musi być związany z realizacją zadań własnych jednostki samorządu terytorialnego lub związku tych jednostek; muszą wykonywać działalność gospodarczą na obszarze składającej wniosek jednostki samorządu terytorialnego lub związku tych jednostek. Dotyczy to spółek niewpisanych na listę spółek o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa lub innej listy spółek o znaczeniu państwowym, utworzonej na podstawie odrębnych przepisów.

Rozpatrywana ustawa ma również na celu ułatwienie procesu komunalizacji, jego rozszerzenie na spółki nieobjęte dotychczas tym procesem. Nowelizacja służy też ostatecznemu wyjaśnieniu sposobu i formy przenoszenia własności udziałów lub akcji będących własnością Skarbu Państwa na rzecz samorządu terytorialnego.

W myśl sejmowej ustawy, zostają utrzymane prawa uprawnionych pracowników do nieodpłatnego nabycia akcji w spółkach, nieodpłatnie zbytych przez Skarb Państwa na rzecz jednostek samorządu terytorialnego. Kompetencje ministra skarbu państwa w tym zakresie wykonywał będzie organ wykonawczy jednostek samorządu terytorialnego lub ich związku.

Dodano także przepis, że prawo do nieodpłatnego nabycia akcji od chwili powstania podlega dziedziczeniu. Dostosowanie przepisów ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego do sytuacji faktycznej spółek podlegających konsolidacji umożliwi zamianę akcji spółek konsolidowanych na akcje spółek konsolidujących bez wykluczenia grup uprawnionych z uwagi na upływ terminów wskazanych w obecnie obowiązującej ustawie. W konsekwencji zdecydowanie ograniczy to ewentualne spory sądowe dotyczące realizacji prawa zamiany akcji w elektroenergetyce.

W związku ze zgłoszoną przez spółki koniecznością dalszego przekształcania struktur grup energetycznych zachodzi konieczność zagwarantowania ciągłości procesów nieodpłatnego udostępniania lub zamiany akcji w razie realizacji połączeń bądź podziału spółek wchodzących w skład tych grup.

Senacka debata nad ustawą o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego. Z lewej – sprawozdawca połączonych komisji: Gospodarki Narodowej oraz Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej senator Krzysztof Majkowski, z prawej – reprezentujący rząd wiceminister skarbu państwa Zdzisław Gawlik.

Rozpatrywana nowelizacja rozszerza i modyfikuje zakres regulacji dotyczących nieodpłatnego zbywania akcji osobom uprawnionym w spółkach podlegających takim przekształceniom jak: połączenie, podział, obniżenie kapitału zakładowego, częściowe wniesienie do innego podmiotu, likwidując problemy interpretacyjne, jakie dotychczas się pojawiły, i sprawy dotychczas rozstrzygane w drodze opinii prawnych. Przepisy ustawy będą miały wpływ na jednostki samorządu terytorialnego. Projektowana regulacja dotyczy w szczególności: Skarbu Państwa, spółek i przedsiębiorstw państwowych, podmiotów zainteresowanych nabywaniem akcji prywatyzowanych spółek i zewnętrznych firm konsultingowych i doradczych, a także eksperckich z zakresu ochrony środowiska.

Nowelizacja znacznie zwiększy możliwości przekształceń własnościowych, w szczególności ich przyspieszenie, poprzez uproszczenie i wprowadzenie nowych trybów prywatyzacji. „Projektowana ustawa będzie również wpływała na sytuację i rozwój regionalny, między innymi poprzez zwiększanie dochodów jednostek samorządu terytorialnego pochodzących z prywatyzacji. Może przyczynić się do lepszego funkcjonowania samorządu oraz do rozwoju regionów i wzrostu ich konkurencyjności” – stwierdził senator Krzysztof Majkowski, sprawozdawca rozpatrujących nowelizację komisji: Gospodarki Narodowej oraz Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

W wyniku głosowania (85 głosów za) Senat wprowadził poprawkę do nowelizacji. Uznał za konieczne utrzymanie obecnego brzmienia przepisu wyłączonego możliwość komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych wykonujących 1 stycznia 2006 r. działalność gospodarczą w zakresie międzynarodowego transportu morskiego, uwzględniając szczególny charakter i znaczenie tych przedsiębiorstw dla gospodarki morskiej.

Poprawkę Senatu do ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego musi teraz rozpatrzyć Sejm.

Senat wprowadził poprawki do ustawy o funduszach dożywotnich emerytur kapitałowych

Senat przyjął z ośmioma poprawkami ustawę o funduszach dożywotnich emerytur kapitałowych, zaproponowanymi przez Komisję Gospodarki Narodowej oraz Komisję Rodziny i Polityki Społecznej. Ustawa, uchwalona przez Sejm 19 listopada br., ma wejść w życie 1 sty-

cznia 2013 r. Przewiduje utworzenie zakładów emerytalnych, które będą zarządzały funduszami emerytalnymi i reprezentowały je na zewnątrz. Fundusze te będą wypłacały dożywotnie emerytury kapitałowe. Środki do nich trafią z kont zgromadzonych przez ubezpieczonych w otwartych funduszach emerytalnych.

Zakłady emerytalne mają działać w formie spółek akcyjnych. Za zarządzanie funduszem będą mogły pobierać opłatę – maksymalnie 3, 5% wypłacanych emerytur. Nie będzie ona jednak liczona od kwot wpłacanych przez ubezpieczonego, ale od wypłacanej emerytury. Jak wyjaśnił wiceminister pracy i polityki społecznej Marek Bucior, jeżeli ktoś zgromadzi w OFE 100 tys. zł, to 3, 5% nie będzie liczone od 100 tys. zł, lecz od ok. 500 zł, bo taka będzie mniej więcej emerytura tego ubezpieczonego.

Ustawa sejmowa zakłada, że jeden zakład emerytalny będzie zarządzać tylko jednym funduszem. Przewidziano też możliwość łączenia się kilku zakładów, co ma umożliwić funkcjonowanie także mniejszych podmiotów, niebędących w stanie spełnić warunku posiadania minimalnego kapitału zakładowego. Do 31 grudnia 2018 r. musi on wynosić 75 mln zł, a od 1 stycznia 2019 r. – 100 mln zł. Każdy zakład będzie musiał mieć środki własne w formie tzw. rezerwy regulacyjnej, która w razie potrzeby byłaby przeznaczona na pokrycie ewentualnych strat z inwestycji funduszu.

W przyjętej regulacji zawarto także przepis wymagający, by każdy zakład miał doradcę inwestycyjnego i aktuarusza, który zapewni bezpieczeństwo środków ubezpieczonych. Kolejne przepisy gwarantujące bezpieczeństwo ubezpieczonych nakazują zakładom tworzenie dwóch rodzajów rezerw: rezerwy dożywotnich emerytur kapitałowych na pokrycie zobowiązań wynikających z wyboru przez emeryta danego zakładu oraz rezerwy regulacyjnej na zapewnienie wypłat z funduszu dożywotnich emerytur, gdyby zakład źle zarządzał pieniędzmi ubezpieczonych. Fundusz dożywotnich emerytur kapitałowych oraz zakłady emerytalne podlegać będą w zakresie prawidłowości wykonywanej działalności nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego.

Ustawa przewiduje również ograniczenia możliwości inwestowania pieniędzy zgromadzonych przez emerytów poza Polską – maksymalnie do 5% wartości aktywów funduszu.

Poprawki wniesione przez Senat mają charakter porządkujący. Zapewniają prawidłowe odesłania – do ustawy z 21 listopada br. o emeryturach kapitałowych oraz w przepisach samej ustawy z 19 listopada br. o funduszach dożywotnich emerytur kapitałowych w zakresie wysokości

Senator Stanisław Kogut przedstawił zmiany zaproponowane przez dwie komisje senackie – gospodarki i rodziny.

W imieniu rządu przyjęcie ustawy o funduszach dożywotnich emerytur kapitałowych rekomendował Izbie wiceminister pracy i polityki społecznej Marek Bucior.

środków własnych powszechnego towarzystwa emerytalnego, mającego zarządzać funduszem, oraz zmian statutu funduszu przejmowanego przez powszechne towarzystwo emerytalne.

Izba wprowadziła też niezbędne doprecyzowanie przepisów w związku z ustawą z 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze.

Teraz ustawa trafi ponownie do Sejmu.

Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw

Rozpatrywana nowelizacja, uchwalona na podstawie projektów rządowego i poselskiego 21 listopada br., zakłada, że urlopy macierzyńskie, choć dłuższe, od 2010 r. będą się składały z części obligatoryjnej 20 tygodni i fakultatywnej, która docelowo, w 2014 r., ma wynieść 6 tygodni.

Obligatoryjny okres urlopu, wynoszący 31 tygodni, będzie przysługiwać w wypadku urodzenia dwojga dzieci, w wypadku urodzenia trójki dzieci – 33 tygodnie, czwórki dzieci – 35 tygodni, a pięciorga i więcej dzieci – 37 tygodni. W każdym z tych wypadków fakultatywny urlop wynosiłby 8 tygodni.

Nowelizacja wprowadza też tzw. urlopy tacierzyńskie, czyli fakultatywną część urlopu przysługującą tylko ojcom. Jeśli mężczyzna go nie wykorzysta, urlop przepada. Urlop ten zostanie wprowadzony od 2010 r. Na początku będzie to tylko tydzień, ale w 2011 r. już dwa. Ojciec będzie mógł wziąć urlop w dowolnym okresie w ciągu roku. Obecnie ma możliwość skorzystania z urlopu macierzyńskiego, gdy matka wykorzysta co najmniej 14 tygodni i zrezygnuje z pozostałej części urlopu.

Według obecnie obowiązujących przepisów urlop macierzyński wynosi 18 tygodni przy pierwszym porodzie, 20 tygodni przy następnych porodach i 28 tygodni w wypadku urodzenia wieloraczków.

W czasie dyskusji senatorowie: Janina Fetlińska, Mieczysław Augustyn, Jan Rulewski i Andrzej Owczarek, złożyli wnioski o charakterze legislacyjnym. Uzupełnili katalog zmian zaproponowanych przez Komisję Gospodarki Narodowej oraz Komisję Rodziny i Polityki Społecznej, które pracowały nad ustawą.

Poprawki do sejmowej nowelizacji kodeksu pracy zaproponowały Komisja Gospodarki Narodowej oraz Komisja Rodziny i Polityki Społecznej. Z lewej – sprawozdawca komisji gospodarki senator Andrzej Owczarek. Z prawej – sprawozdawca komisji rodziny senator Jan Rulewski.

Ostatecznie Senat zdecydował o wprowadzeniu 7 poprawek do rozpatrywanej nowelizacji. Jedna z nich przewiduje, że „pracownik – osoba bliska, wskazana pracodawcy przez osobę samotnie wychowującą dziecko” ma prawo do 2-tygodniowego urlopu na warunkach urlopu ojcowskiego do ukończenia przez dziecko 1. roku życia. Zgodnie z poprawką wskazany pracownik musi złożyć pisemny wniosek, a pracodawca jest zobowiązany go uwzględnić.

Senatorowie przyjęli także poprawkę, która zakłada, że pracownik, który przyjął dziecko na wychowanie jako rodzina zastępcza (wyjątek to rodzina zastępcza zawodowa, niespokrewniona z dzieckiem), ma prawo do urlopu od 20 do 37 tygodni. Jego czas będzie uzależniony od liczby dzieci. W opinii Izby, przyjęcie przez Sejm nowej koncepcji udzielania urlopów macierzyńskich i wprowadzenie zależności między wymiarem urlopu a liczbą dzieci urodzonych przy jednym porodzie, przy jednoczesnym pozostawieniu nie zmienionego modelu urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, mogłoby uzasadniać zarzut naruszenia zasady równości wobec prawa.

W innej poprawce Izba postanowiła umożliwić wykorzystanie środków z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych do tworzenia także innych niż przedszkola form wychowania przedszkolnego, o których mowa w ustawie o systemie oświaty. W wyniku zmian wprowadzonych przez Sejm do ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych środki z funduszu będzie można bowiem przeznaczać na tworzenie zakładowych żłobków i przedszkoli.

Pozostałe poprawki Senatu mają charakter doprecyzowujący i porządkujący. Nowelizacja kodeksu pracy wraz z poprawkami Senatu ponownie trafi do Sejmu.

Senat wprowadził poprawki do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw

Ustawa o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw włącza do krajowego porządku prawnego decyzję ramową Rady 2006/783/WSiSW z 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty.

Odpowiednie zmiany wprowadzane są do również kodeksu karnego wykonawczego i do kodeksu karnego skarbowego. Nowe przepisy umożliwiają wzajemne uznawanie pomiędzy krajami członkowskimi Unii Europejskiej orzeczeń wydanych przez właściwy sąd karny, które po implementacji do polskiego systemu prawa będą oznaczać wszelkie nałożone orzeczeniem sądu polskiego postaci przepadku, wskazane w przepisach kodeksu karnego i kodeksu karnego skarbowego. W ustawie – Kodeks postępowania karnego dodane zostały dwa nowe rozdziały: 66c i 66d.

W rozdziale 66c uregulowane jest postępowanie sądu polskiego, który występuje do sądów lub innych właściwych organów innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o wykonanie wydanego przez sąd polski wobec obywatela polskiego lub cudzoziemca orzeczenia o przepadku.

Kwoty do wysokości 10 tysięcy euro przypadają w całości państwu wykonującemu orzeczenie. Jeżeli zaś kwota uzyskana z tytułu wykonania orzeczenia lub orzeczeń przewyższa równowartość 10 tysięcy euro, sąd polski wezwie właściwy sąd lub inny organ państwa wykonania orzeczenia do przekazania połowy uzyskanej kwoty na rachunek bankowy tego sądu. Wystąpienie o wykonanie orzeczenia za granicą nie skutkuje wstrzymaniem postępowania wykonawczego w kraju. Jeśli w toku postępowania wykonawczego w kraju zaistnieje niedopuszczalność kontynuowania postępowania wykonawczego, sąd niezwłocznie zawiadomia o tym właściwy sąd państwa wykonania orzeczenia.

Rozdział 66d odnosi się do orzeczeń zagranicznych wydanych w krajach członkowskich Unii Europejskiej, które zostaną skierowane do wykonania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Właściwy do wykonania takiego orzeczenia będzie sąd rejonowy, w okręgu którego

sprawca posiada mienie, osiąga dochody albo ma stałe lub czasowe miejsce pobytu. Do odpisu orzeczenia powinno być dołączone zaświadczenie – takie, jakie polskie sądy będą sporządzać w sprawach kierowanych przez siebie za granicę.

Rozpatrywana ustawa określa też obligatoryjne i fakultatywne podstawy odmowy przez sąd polski wykonania orzeczenia zagranicznego. Odmowa wykonania orzeczenia o przypadku dotyczy tak zwanej konfiskaty rozszerzonej. Sąd polski może odmówić wykonania orzeczenia, gdy zagraniczne orzeczenie o przypadku zostało oparte na domniemaniu innym niż wskazane w omawianym przepisie. Implementowana decyzja ramowa stanowi, że taką przesłankę odmowy będzie można stosować tylko wtedy, gdy państwo członkowskie złoży odpowiednie oświadczenie w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

Polska go nie złożyła. Przewiduje ono, że organy polskie nie będą uznawać i wykonywać nakazów konfiskaty w wypadkach, gdy orzeczona ona została na zasadach konfiskaty rozszerzonej. Katalog fakultatywnych przesłanek odmowy wykonania orzeczenia otwiera przesłanka braku podwójnej karalności, przy czym należy dodać, że w stosunku do określonej kategorii szczególnie groźnych przestępstw zniesiono potrzebę badania tej przesłanki. Ustawa stanowi, że sprawę wykonania orzeczenia sąd rozpoznaje na posiedzeniu, w którym ma prawo wziąć udział prokurator, sprawca, jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i jego obrońca, jeżeli się stawi, oraz osoba trzecia, której prawa mogą zostać naruszone przez wykonanie orzeczenia.

Postanowienie sądu jest zaskarżalne. Prawo zaskarżenia przysługuje stronom oraz osobie trzeciej. Prawomocne orzeczenie przypadku wraz z dołączonym zaświadczeniem stanowi tytuł egzekucyjny i podlega wykonaniu w Rzeczypospolitej Polskiej po wydaniu postanowienia o jego wykonaniu.

Komisja Ustawodawcza oraz Komisja Praw Człowieka i Praworządności wniosły o wprowadzenie do ustawy 3 poprawek.

Ostatecznie Senat zdecydował o wprowadzeniu 4 poprawek do rozpatrywanej nowelizacji. Celem zmian jest doprecyzowanie terminologii ustawy, a także sformułowanie właściwego odesłania.

Ustawą o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw wraz z poprawkami Senatu musi się teraz zająć Sejm.

Ustawa o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz niektórych innych ustaw – przyjęta z poprawką

Uchwalona na posiedzeniu Sejmu 21 listopada br. ustawa o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz niektórych innych ustaw wprowadza szereg zmian o charakterze organizacyjnym, kompetencyjnym oraz redakcyjnym. Wynikają one z doświadczeń zebranych podczas dotychczasowego zarządzania i wdrażania Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich, w szczególności z potrzeby dokładniejszego uregulowania następujących kwestii: utworzenia Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich, działań wdrażanych w ramach podejścia „Leader” oś czwarta priorytetowa, zasad wdrażania pomocy technicznej, nadzoru i kontroli oraz innych instrumentów zapewniających skuteczne i prawidłowe wdrażanie oraz zarządzanie programem.

Celem istnienia krajowej sieci jest wsparcie wdrażania i oceny polityki w zakresie rozwoju tych obszarów, identyfikacja, analiza, rozpowszechnianie, wymiana informacji i wiedzy w tym zakresie wśród wszystkich zainteresowanych partnerów na poziomie lokalnym, regionalnym,

krajowym i wspólnotowym. Krajowa sieć zarówno w Polsce, jak i w innych krajach członkowskich ma być utworzona najpóźniej do 31 grudnia br. i będzie miała charakter otwarty.

Szereg zmian dotyczy osi czwartej „Leader”, realizowanej w ramach programu rozwoju na lata 2007–2013. W pierwszej grupie zmian znalazło się doprecyzowanie zasad wyboru lokalnych grup działania do realizacji lokalnych strategii rozwoju. Dotyczy to również kontroli, którą prowadzić będzie minister rolnictwa i rozwoju wsi, jako instytucja zarządzająca programem.

Kolejne zmiany odnoszą się do zasad wprowadzania działania „Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju”. Upraszczają one procedurę ogłaszania naboru wniosków i określają sposoby kontroli tak zwanych małych projektów. Dodatkowo doprecyzowano zasadę określania limitów środków na to działanie.

Nowelizacja obejmuje również doprecyzowanie zasad wdrażania pomocy technicznej, a więc finansowego wsparcia dla instytucji realizujących zadania, czyli przygotowanie, zarządzanie, monitoring, ocenę i kontrolę w ramach PROW 2007–2013.

Projektowana zmiana w ustawie o podatku rolnym jest związana z zakazem podwójnego finansowania operacji. Dotyczy to szczególnie zwolnień od podatku rolnego.

Kolejna zmiana, tym razem w ustawie o inspekcji weterynaryjnej, ma na celu upoważnienie powiatowych lekarzy weterynarii do wydawania zaświadczeń o spełnieniu warunków utrzymania zwierząt gospodarskich w zakresie niezbędnym do ubiegania się o pomoc finansową ze środków z europejskiego funduszu rolnego lub jej otrzymania.

U podstaw rozpatrywanej ustawy i uchwalonych do niej zmian leżą unijne regulacje, określone przede wszystkim w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1698/2005 z 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska oraz Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej zaproponowały jedną poprawkę, mającą na celu poprawienie odesłania.

Izba w wyniku głosowania (85 głosów za) poparła stanowisko komisji i wprowadziła tę zmianę do rozpatrywanej nowelizacji.

Do poprawki Senatu ustosunkuje się teraz Sejm.

Inicjatywa senacka – projekt uchwały w sprawie uczczenia pamięci błogosławionego Arcybiskupa Antoniego Juliana Nowowiejskiego (1858–1941), wielkiego Polaka i Pasterza Kościoła Katolickiego

Projekt uchwały, wniesiony przez grupę senatorów, przedstawiła senator Grażyna Sztark. Podkreśliła również solidarność parlamentarzystów z okręgu plocko-ciechanowskiego, między innymi senatora Eryka Smulewicza i posła Mirosława Koźlakiewicza, którzy wspierali przedłożoną inicjatywę.

Zabierając głos w dyskusji, senator E. Smulewicz podziękował wszystkim osobom zaangażowanym w przygotowanie tej uchwały i procedowanie nad nią, w szczególności marszałkowi Bogdanowi Borusewiczowi, członkom i przewodniczącemu Komisji Ustawodawczej senatorowi Krzysztofowi Kwiatkowskiemu, a także biskupowi plockiemu Piotrowi Liberze, który podejmuje różne inicjatywy upamiętniające postać arcybiskupa A.J. Nowowiejskiego.

Senator Janina Felińska zaś, jako reprezentantka inicjatorów omawianej uchwały, przedstawiła motywację przedstawienia Izbie tego projektu.

W wyniku głosowania Senat podjął uchwałę w sprawie uczczenia pamięci błogosławionego Arcybiskupa Antoniego Juliana Nowowiejskiego (1858–1941), wielkiego Polaka i Pasterza Kościoła Katolickiego:

„Senat Rzeczypospolitej Polskiej w 150-lecie urodzin i w 100. rocznicę konsekracji biskupiej Antoniego Juliana Nowowiejskiego oddaje hołd jednemu z najwybitniejszych pasterzy Kościoła Katolickiego w międzywojennej Polsce, znanemu działaczowi społecznemu i mężowi stanu.

Błogosławiony Arcybiskup Antoni Julian Nowowiejski urodził się 11 lutego 1858 r. we wsi Lubienie pod Opatowem. W 1873 r. przeniósł się do Płocka, gdzie w 1874 r. wstąpił do seminarium duchownego. W 1878 r. został skierowany na studia teologiczne w Akademii Duchownej w Petersburgu, które ukończył w 1882 r. Święcenia kapłańskie przyjął w 1881 r. Był wykładowcą teologii w Seminarium Duchownym w Płocku, a w latach 1901–1908 pełnił funkcję rektora tej uczelni. Był ponadto wikariuszem generalnym i prepozytem kapituły katedralnej płockiej. 12 czerwca 1908 r. papież Pius X powołał go na Biskupa Płockiego.

Przez 33 lata kierował prastarą Diecezją Płocką, pełniąc jednocześnie odpowiedzialne funkcje w odradzającej się do bytu państwowego Ojczyźnie i w Episkopacie Polski. W 1917 r. Rada Regencyjna Królestwa Polskiego powołała go na członka Rady Stanu. Przez kilka lat był sekretarzem generalnym Episkopatu Królestwa Polskiego, a potem Metropolii Warszawskiej.

W 1925 r. został pierwszym w Polsce prezesem Związku Misyjnego Duchowieństwa, organizacji niezwykle zasłużonej dla krzewienia misji. W swej działalności pasterskiej i społecznej wiele troski poświęcił rodzinie, w której upatrywał fundament zdrowego organizmu państwa. Wskazywał na niezbędny w wychowaniu młodych pokoleń wspólny trud wychowawczy rodziców, szkoły i Kościoła. W czasach najazdu bolszewickiego trwał w swojej biskupiej siedzibie, organizował pomoc charytatywną, umacniał ducha księży i postawy patriotyczne ludności. W czasach pokoju budował gmachy Seminarium Duchownego w Płocku, odrestaurował Katedrę Płocką, otworzył pierwsze w Królestwie Polskim Muzeum Diecezjalne. Skutecznie wzywał księży do wznoszenia domów parafialnych, które stały się znaczącymi placówkami życia kulturalnego na północnym Mazowszu. Zasłynął rozległą twórczością naukową, jest autorem wielu znakomitych prac historycznych i teologicznych. Szczególnie znane dzieła to «Monografia historyczna Płocka», która do dziś stanowi bezcenne źródło wiedzy o mieście władców polskich Władysława Hermana i Bolesława Krzywoustego, oraz «Wykład liturgii Kościoła Katolickiego» pozostający do dziś najpoważniejszą publikacją dotyczącą liturgii katolickiej w języku polskim.

W 1930 roku Pius XI obdarzył go godnością Arcybiskupa Silneńskiego. W 1931 roku otrzymał Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu *Polonia Restituta*. W tym samym roku Uniwersytet Warszawski nadał mu doktorat *honoris causa*. Swoje szlachetne życie zakończył 28 maja 1941 r. wskutek tortur, głodu i wyczerpania fizycznego w niemieckim obozie w Działdowie. Do dziś nie znane jest miejsce Jego pochówku.

Sługa Boży Jan Paweł II, beatyfikując 13 czerwca 1999 roku na Placu Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie 108 polskich męczenników «brunatnego totalitaryzmu», postawił na ich czele właśnie Arcybiskupa Antoniego Juliana Nowowiejskiego.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej uznaje życie i działalność błogosławionego Arcybiskupa Antoniego Juliana Nowowiejskiego za chlubny przykład heroizmu obywatela i kapłana, za wzór działacza społecznego, którego praca nad duchowością narodu, obroną jego godności w chwilach największych prób, dowodziła heroicznego umiłowania Boga i Ojczyzny. Senat oddaje hołd błogosławionemu Arcybiskupowi Antoniemu Julianowi Nowowiejskiemu, uznając, iż jest człowiekiem godnym najwyższego uznania i należynej czci. Stanowi wzór do naśladowania dla kolejnych pokoleń Polaków.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się do środowisk wychowawczo-oświatowych i naukowych z apelem o popularyzowanie wiedzy o postaci i zasługach tego wielkiego Polaka, Pasterza, Wychowawcy i Patrioty.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej z uznaniem odnosi się do inicjatywy władz kościelnych oraz władz samorządowych, aby uczcić pamięć Arcybiskupa Antoniego Juliana Nowowiejskiego poprzez utworzenie w Działdowie, w budynku obozowym, w którym Go więziono, hospicjum oraz zakładu leczniczo-opiekuńczego.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski».

Uchwała Senatu w 70. rocznicę śmierci Arcybiskupa Józefa Teofila Teodorowicza

Projekt uchwały, wniesiony przez grupę senatorów, przedstawił sprawozdawca Komisji Ustawodawczej senator Leon Kieres.

Senator przypominał, że arcybiskup Józef Teofil Teodorowicz był senatorem Sejmu Ustawodawczego. Miał swój udział w konstruowaniu polskiej konstytucji z marca 1921 r. Był hierarchą Kościoła katolickiego obrządku ormiańskiego, ale przede wszystkim – jak zaznaczył senator L. Kieres – wielkim Polakiem. Choć nie zawsze to było mile widziane, upominał się o sprawę polską, o polską niepodległość, także w Watykanie, w Wiedniu. „Uczył patriotyzmu nie tylko z kościelnej ambony, ale także własną postawą, przykładem swoich cnót patriotycznych i obywatelskich w II Rzeczypospolitej. Nie bez powodu nie było sporów w zwaśnionych izbach polskiego parlamentu, kiedy dzień jego śmierci został ogłoszony dniem żałoby narodowej” – powiedział senator sprawozdawca. „Z krwi Ormianin, z wyboru Polak – dlatego jesteśmy zaszczytzeni” – dodał senator po przedstawieniu projektu uchwały.

Senator Łukasz Abgarowicz przybliżył senatorom sylwetkę arcybiskupa J.T. Teodorowicza, który urodził się w 1864 r. na Pokuciu, w rodzinie szlacheckiej Ormian polskich. Po ukończeniu osiemnastu lat rozpoczął naukę prawa w Czerniowcach. Przeszedł wtedy głęboki kryzys wiary. W 1883 r. porzucił jednak studia prawnicze i wstąpił na Wydział Teologiczny we Lwowie. W 1887 r. ukończył go i przyjął święcenia kapłańskie. Najpierw krótko był wikariuszem we Lwowie, a następnie w Stanisławowie, potem administratorem w bardzo biednej parafii w Brzeżanach. Tam dał się poznać jako wspaniały organizator, a także jako wybitny kaznodzieja. Jego kazanie w setną rocznicę Konstytucji 3 maja zostało opublikowane drukiem i rozeszło się we wszystkich trzech zaborach.

W 1902 r. J.T. Teodorowicz objął arcybiskupstwo ormiańsko-katolickie we Lwowie, którego ordynariuszem był aż do śmierci w 1938 r. Jako duszpasterz i zwierzchnik diecezji doprowadził do odnowienia katedry lwowskiej, przywracając jej dawną świetność. Dbał również o powołania kapłańskie, a swą charyzmą przyciągał również nie-Ormian.

Arcybiskup J.T. Teodorowicz zyskał podziw współczesnych jako wielki społecznik. W Brzeżanach założył pierwszą szkołę dla analfabetów, takie szkoły zakładał później we Lwowie i w innych miejscach. Opiekował się również, już jako arcybiskup, bursą ormiańską we Lwowie, organizując jej finansowanie. Mogli tam mieszkać biedni chłopcy, nie tylko ormiańskiego, ale również grekokatolickiego i łacińskiego obrządku, w wieku 7–18 lat. Aby sfinansować bursę, organizował słynne później ormiańskie bale karnawałowe, które weszły do tradycji towarzyskiej i kulturalnej Lwowa. Ponadto w 1902 r. założył Kongregację Ziemianek w Kochawinie koło Lwowa, która między innymi miała pieczę nad dwiema szkołami dla dziewcząt.

We Lwowie założył wydawnictwo, Bractwo Wydawnicze Świętego Józefa, które wydawało dziennik „Ruch Katolicki”, a następnie „Przedświt”, a także rozmaite książki.

Zasłynął postawą patriotyczną i walką o sprawę polską, którą podejmował zarówno jako arcybiskup, jak i jako poseł wirylista do Sejmu Krajowego we Lwowie, a także w Izbie Panów w Wiedniu. Po rewolucji 1905 r. papież Pius X wystosował list pasterski, w którym obawiając się wpływów ideologii komunistycznej i socjalistycznej, zalecał posłuszeństwo wobec cara, co wywołało antypapieskie nastroje we wszystkich trzech zaborach. Wówczas to arcybiskup J.T. Teodorowicz pojechał do Rzymu i przekonał papieża, że to był błąd, przybliżył mu też sprawy polskie. Stało się to początkiem rozmów z Piusem X, co w 1906 r. zaoocowało powołaniem przedstawiciela polskiego przy Watykanie. Z rekomendacji arcybiskupa J.T. Teodorowicza został nim późniejszy biskup krakowski Sapieha. To był ewenement – kraj, którego nie było na mapie świata, miał swoje przedstawicielstwo dyplomatyczne w Watykanie.

Jako jedyny biskup galicyjski arcybiskup J.T. Teodorowicz poparł walkę uczniów polskich we Wrześni o język polski. Interweniował wówczas w Watykanie. W roku 1917 podniósł w Izbie

Panów postulat niepodległości Polski, za co po raz pierwszy w dziejach tej izby skarcił go jej przewodniczący.

W 1919 r. został posłem do pierwszego Sejmu, już w wolnej Rzeczypospolitej. Kiedy podczas konstruowania konstytucji, nad którą pracował w ramach komisji konstytucyjnej, padła propozycja, żeby pięciu biskupów niejako z urzędu wchodziło w skład Sejmu, sprzeciwił się temu postulatowi, bo uważał, że demokracja jest najistotniejsza.

Wykazał się również wielką aktywnością w czasie walki Polski o Śląsk.

Arcybiskup J.T. Teodorowicz był najpierw posłem, a potem, w wolnej Polsce, senatorem pierwszej kadencji Senatu. Mandat złożył w 1923 r., na wyraźne życzenie Ojca Świętego.

Za swe życie i działania został odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski.

W wyniku głosowania Senat podjął uchwałę następującej treści:

„Senat Rzeczypospolitej Polski w 70. rocznicę śmierci Jego Ekscelencji Księdza Arcybiskupa Józefa Teofila Teodorowicza, ordynariusza lwowskiego obrządku ormiańskiego, posła i senatora Drugiej Rzeczypospolitej, wobec Jego wielkich zasług dla odrodzenia niepodległego państwa polskiego, wdzięczny za Jego świadectwo heroicznego patriotyzmu, pomny Jego roli kościelnego i narodowego autorytetu, uznając, że Jego postać uosabia najlepsze tradycje Rzeczypospolitej, pragnąc utrwalić Jego sławę wielkiego mówcy, wybitnego myśliciela i pisarza, honorując Jego ofiarną pracę na rzecz Kościoła katolickiego obrządku ormiańskiego, przypominając, że po Jego śmierci cała Rzeczpospolita okryła się żałobą, składa hołd najwybitniejszemu z polskich Ormian, *gente Armenus, natione Polonus*.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski»”.

Pozostałe prace Izby

Senat przyjął bez poprawek:

- ustawę o zmianie ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego.

Oświadczenia:

Po wyczerpaniu porządku obrad 23. posiedzenia oświadczenia złożyli senatorowie: **Ryszard Bender, Eryk Smulewicz, Zbigniew Cichoń, Henryk Woźniak, Ryszard Knosala, Krzysztof Kwiatkowski, Maciej Grubski, Andrzej Grzyb, Maria Pańczyk-Pozdziej, Jan Dobrzyński, Antoni Piechniczek, Krystyna Bochenek, Jan Wyrowiński, Waldemar Krasaka, Piotr Kaleta, Grzegorz Wojciechowski, Piotr Zientarski, Piotr Gruszczyński, Krzysztof Piesiewicz, Małgorzata Adamczak, Paweł Klimowicz, Czesław Ryszka, Stanisław Bisztyga, Janusz Sepioł, Władysław Sidorowicz, Tadeusz Skorupa.**

Z prac komisji senackich

2 grudnia 2008 r.

Na wspólnym posiedzeniu zebrały się **Komisji Gospodarki Narodowej** oraz **Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej** w celu rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego.

Założenia sejmowej nowelizacji przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Zdzisław Gawlik, głos zabierał także Radosław Tabak – naczelnik Wydziału Nadzoru I w Departamencie Nadzoru Właścicielskiego i Prywatyzacji III w tym resorcie.

Ustawa ma na celu zapewnienie ministrowi skarbu państwa instrumentów pozwalających na prowadzenie skuteczniejszej polityki prywatyzacyjnej, uregulowanie procedury nieodpłatnego zbywania akcji spadkobiercom osób uprawnionych oraz rozwiązanie kwestii zaliczania okresów zatrudnienia w przedsiębiorstwach będących poprzednikami komercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego. W nowelizacji dostosowano także przepisy do faktycznej sytuacji spółek podlegających konsolidacji.

Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu rekomendowało senatorom wprowadzenie dwóch poprawek do ustawy. W głosowaniu członkowie komisji, na wniosek senatorów Tomasza Misiaka i Władysława Ortyła, poparli te propozycje. Wniosek senatora T. Misiaka o przyjęcie rozpatrywanej ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego wraz z zaakceptowanymi zmianami przyjęto jednogłośnie. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wyznaczono senatora Krzysztofa Majkowskiego.

* * *

Senatorowie z **Komisji Gospodarki Narodowej** kontynuowali rozpatrywanie ustawy o podatku akcyzowym. Pierwsze posiedzenie komisji w tej sprawie odbyło się 25 listopada br. Zapoznano się wówczas z rozwiązaniami przyjętymi przez Sejm oraz zasygnalizowano konieczność zmian. Propozycje wprowadzenia poprawek zgłosili senatorowie: Łukasz Abgarowicz, Kazimierz Kleina i Tomasz Misiak.

Podczas tego posiedzenia w kolejnych głosowaniach Komisja Gospodarki Narodowej zaakceptowała 17 poprawek. Przyjęto m.in. poprawkę przewidującą wzrost akcyzy na wódkę mniej więcej o 10%. Jak powiedział podczas posiedzenia komisji wiceminister finansów Jacek Kapica, spowoduje to wzrost ceny półlitrowej butelki wódki mniej więcej o 1 zł.

Kolejna zaaprobowana poprawka przewiduje zwiększenie akcyzy na piwo o 13,6%. Wiceminister J. Kapica oszacował, że wpłynie to na wzrost ceny 0,5 l piwa mniej więcej o 7 gr.

Komisja Gospodarki Narodowej zaakceptowała również zmianę, zmierzającą do podwyższenia akcyzy na wino mniej więcej o 16,5%. Zdaniem wiceministra finansów, może ona spowodować wzrost ceny butelki wina o pojemności 0,75 l średnio o 20 gr.

Następna poprawka rekomendowana przez komisję zakłada zwiększenie podatku akcyzowego na auta z silnikami o pojemności powyżej 2 l. Akcyza na te samochody ma wzrosnąć o 5 punktów procentowych – z 13,6 do 18,6% podstawy opodatkowania, czyli wartości pojazdu. Jak stwierdził wiceminister J. Kapica, obecnie akcyza na samochód z silnikiem o pojemności powyżej 2 l średnio wynosi około 3000 zł. Po podwyżce wzrośnie o około 150 zł i będzie wynosić około 3150 zł. Podkreślił jednocześnie, że takie samochody kupują przede wszystkim osoby zamożniejsze. Rząd zapowiedział utworzenie „Rezerwy solidarności społecznej”. Środ-

ki na ten cel mają pochodzić ze zwiększenia akcyzy na alkohol i samochody o pojemności powyżej 2 l.

W przygotowanym dla Izby stanowisku Komisja Gospodarki Narodowej zaakceptowała również poprawkę, zgodnie z którą nowa ustawa o akcyzie ma wejść w życie 1 marca 2009 r. Sejm przewidywał, że nastąpi to 1 stycznia. Wyższe stawki akcyzy na alkohol i auta zaczną obowiązywać jednak już od początku przyszłego roku. Zostaną wprowadzone rozporządzeniem, które ma wydać minister finansów. Jak poinformował wiceminister J. Kapica, rozporządzenie powinno zostać przygotowane w ciągu 2–3 tygodni.

Nową ustawę o akcyzie i zaakceptowane przez komisję poprawki Senat rozpatrzył na 23. posiedzeniu. Głównym celem nowej ustawy jest dostosowanie polskich regulacji dotyczących akcyzy do wymogów unijnych. Przewiduje ona m.in. odmienne od obecnych zasady opodatkowania akcyzą energii elektrycznej. Zgodnie z nowymi uregulowaniami, podatek akcyzowy ma być płacony przez dystrybutorów, a nie jak obecnie, przez producentów energii elektrycznej. Do końca października 2013 r. ma obowiązywać zerowa stawka akcyzy na gaz ziemny do celów napędowych. Przewidziano również zwolnienie z akcyzy: gazu przeznaczanego do celów opałowych do 31 października 2013 r. oraz węgla i koksu – do 1 stycznia 2012 r.

* * *

Senatorowie z **Komisji Zdrowia** zapoznali się z informacją Narodowego Funduszu Zdrowia na temat funkcjonowania od 1 lipca br. systemu rozliczania świadczeń na podstawie JGP (jednorodna grupa pacjentów).

Informację w formie prezentacji multimedialnej przedstawił zastępca prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia Jacek Grabowski. Wiceprezes przypomniał, że JGP opiera się na katalogu pogrupowanych procedur medycznych. Przesłanką wprowadzenia tego systemu było łączenie świadczeń o podobnym problemie klinicznym oraz procesie diagnostyczno-leczniczym. Oznacza to, że w tej samej grupie znajdują się droższe i tańsze procedury medyczne, a ich koszt jest uśredniony. Wprowadzony na początku lipca system JGP przyporządkowuje pacjentów z różnymi dolegliwościami do grup, których leczenie wiąże się z jednolitymi kosztami i podobnym podejściem diagnostycznym.

Grupy wyznacza się na podstawie rozpoznania procedur medycznych, jakie będą wykorzystywane w leczeniu, oraz wieku pacjenta i czasu pobytu w szpitalu. Określa się je dla minimum 300 przypadków w ciągu roku i/lub wartości świadczeń powyżej 1, 5 mln zł. Każda z grup została zdefiniowana przez zbiór specjalnych kodów.

W pilotażu wzięło udział 47 szpitali z 14 województw. W opinii wiceprezesa NFZ, uzyskano maksymalnie wiarygodne wyniki przy jednoczesnej minimalnej ingerencji w działania świadczeniodawców. Jak zaznaczył, system JGP doprowadził do zmniejszenia liczby pozycji w katalogu procedur medycznych (z 1, 5 tys. do 450), co było jednym z głównych założeń systemu.

Analiza wyników finansowych była możliwa tylko w odniesieniu do części hospitalizacji, niemniej część szpitali uzyskała korzystny wynik finansowy, nawet w sytuacji gdy kodowanie procedur i rozpoznania było obarczone błędami. Widoczny jest także wyższy od oczekiwanego efekt finansowy rozliczenia tzw. osobodni w szpitalach o profilu dziecięcym, ginekologiczno-neonatalogicznym i leczenia oparzeń. Zdaniem wiceprezesa J. Grabowskiego, przyjęta metoda analizy nie mogła na tym etapie ujawnić dodatkowego korzystnego dla szpitali mechanizmu łączenia rozliczeń oddziałów anestezjologii i intensywnej terapii (OAIIT) z grupami. Jak stwierdził, istnieją nieprawidłowości w kodowaniu po stronie szpitali. W wypadku wystąpienia problemów uniemożliwiających pełne rozliczenie świadczeń według metodologii JGP świadczeniodawca mógł je jednak rozliczyć w trybie uproszczonym. W okresie przejściowym możliwe było rozliczenie wykonanych świadczeń za dany okres sprawozdawczy na podstawie uproszczonej sprawozdawczości. W indywidualnych wypadkach wydłużono okres przejściowy.

Jak poinformował wiceprezes J. Grabowski, z nowego systemu rozliczeń nie korzystają już tylko pojedyncze szpitale. Zaznaczył także, że jego wprowadzenie przyczyniło się do spadku liczby nieuzasadnionych hospitalizacji i spowodowało znaczący wzrost ich średniej warto-

ści, co poprawiło rentowność wielu oddziałów. W wypadku oddziałów wewnętrznych średnia wycena hospitalizacji wzrosła o ponad 16%, a na oddziałach chirurgii ogólnej o 15–17%. Wzrost zanotowano także na oddziałach: pediatrii (około 7%), neonatologii (50%), okulistyki (4%), urologii (4%) oraz kardiologii, neurochirurgii i endokrynologii.

Komisja Zdrowia przyjęła jednogłośnie stanowisko skierowane do prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w sprawie rozliczenia nocnej intensywnej terapii od pierwszej doby pobytu pacjenta w OAIIT, niezależnie od przyczyny niewydolności narządów i układów ważnych dla życia. Ponadto jednomyślnie poparto wniosek Zarządu Stowarzyszenia Chorych na Epilepsję i ich Przyjaciół o ustanowienie 14 lutego Ogólnopolskim Dniem Chorego na Padaczkę, podobnie jak to jest na całym świecie.

* * *

Podczas posiedzenia **Komisji Spraw Unii Europejskiej** zaprezentowano Roczny Raport Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z wykonania budżetu Komisji Europejskiej w 2007 r. Z raportem zapoznał senatorów członek trybunału Jacek Uczkiewicz.

W swoim wystąpieniu J. Uczkiewicz wyjaśnił, jaką funkcję pełni Europejski Trybunał Obrachunkowy. Przybliżył także procedurę kontroli oraz jej wyniki w podziale na główne obszary budżetu w ub.r. – spójność, rolnictwo i zasoby naturalne, badania naukowe, energia i transport, pomoc zewnętrzna, rozwój i rozszerzenie, edukacja i obywatelstwo, sprawy gospodarcze i finansowe, wydatki administracyjne i inne. Na zakończenie J. Uczkiewicz przedstawił perspektywy funkcjonowania tej instytucji, a także omówił działania, jakie Komisja Europejska podjęła w ub.r. w celu przeciwdziałania uchybieniom w zakresie kontroli i nadzoru.

W dyskusji głos zabrali senatorowie: Grzegorz Wojciechowski, Janusz Rachoń, Zdzisław Pupa i Piotr Głowski, a także główny specjalista w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej Łukasz Sosnowski i analityk w sekretariacie Komisji Spraw Unii Europejskiej dr Andrzej Wójtowicz.

* * *

W pierwszym punkcie porządku posiedzenia **Komisji Ustawodawczej** rozpatrywano wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 15 kwietnia br., dotyczącego ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji i innych „służb mundurowych”.

W posiedzeniu uczestniczyli Agnieszka Mordwińska, radca szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, i przedstawiciele Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu.

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 15 kwietnia br., dotyczący ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji i innych „służb mundurowych”, omówił przedstawiciel biura legislacyjnego Marek Jarentowski. Wyjaśnił, że trybunał orzekł o niezgodności art. 41 ust. 1 i 2 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji i innych służb mundurowych, w związku z art. 104 ust. 8 pkt 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS – w zakresie, w jakim dopuszczają możliwość zmniejszenia emerytury policyjnej lub policyjnej renty inwalidzkiej o kwotę wyższą niż 25% świadczenia, wyłącznie w razie osiągania przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego w wysokości wyższej niż 70%, nie większej jednak niż 130% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez prezesa Głównego Urzędu Statystycznego – z art. 2 i art. 32 ust. 1 konstytucji.

Przedstawiciel biura legislacyjnego wskazał, iż nie jest celowe podjęcie inicjatywy ustawodawczej przez komisję w tej sprawie, 7 listopada br. do marszałka Sejmu wpłynął bowiem rządowy projekt ustawy, wykonujący przedmiotowy wyrok TK. 18 listopada br. został on skierowany do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. W projekcie tym rząd wykonuje wyrok inaczej niż zakładał to projekt inicjatywy, zawarty w informacji prawnej z 23 lipca br.

W projekcie senackim przyjęto bowiem, że: „w wypadku emerytów «mundurowych» «dorabiających» powyżej 130% przeciętnego wynagrodzenia świadczenie ulegnie zmniejszeniu

nie o 25%, lecz co najmniej o 25%, a nie mniej niż o kwotę maksymalnego zmniejszenia dotyczącej emerytów «dorabiających» w przedziale 70–130%». W projekcie rządowym przyjęto natomiast: „nie więcej jednak niż o 25% wysokości tej emerytury lub renty inwalidzkiej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3”.

Zastępca przewodniczącego komisji senator Bohdan Paszkowski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Senatorowie jednogłośnie, 4 głosami, przyjęli przedstawiony wniosek i postanowili nie wnosić o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

W drugim punkcie porządku obrad Komisja Ustawodawcza rozpatrywała wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 24 czerwca br., dotyczący ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Omówił go przedstawiciel biura legislacyjnego M. Jarentowski. Wyjaśnił, że TK orzekł o niezgodności art. 41 ust. 1 ustawy z 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – rozumianego w taki sposób, że w podstawie wymiaru zasiłku chorobowego nie uwzględnia się wypłaconych pracownikowi w okresie przyjętym do ustalenia składników wynagrodzenia, od których pracownik ten uiścił składkę na ubezpieczenie chorobowe, a które nie są mu wypłacane w okresie pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby albo zasiłku chorobowego – z art. 67 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

Przedstawiciel biura legislacyjnego wskazał, iż celowe jest podjęcie przez komisję inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie, określenie podstawy wymiaru zasiłku chorobowego wiąże się bowiem z wydatkami z systemu ubezpieczeń oraz wpływa zasadniczo na stosunki pracy. Wykonanie wyroku dotyczącego art. 41 ust. 1 ustawy nie tylko jest więc kwestią prawno-legislacyjną, lecz także wiąże się z decyzją finansową i polityczną.

Stąd propozycja nawiązania do treści przepisu, który obowiązywał poprzednio (§ 10 ust. 1 rozporządzenia ministra pracy i polityki socjalnej z 14 lutego 1995 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru i obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego): „Przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego nie uwzględnia się składników wynagrodzenia, do których pracownik zachowuje prawo w okresie pobierania zasiłku w myśl postanowień układów zbiorowych pracy lub przepisów o wynagrodzeniu”.

Jak wskazał legislator, choć propozycja ta usuwa niekonstytucyjność ustawy i stanowi dopuszczone wyrażnie przez TK wykonanie wyroku, to zmienia dotychczasowe reguły ustalania wysokości zasiłku chorobowego. Wpływa na wydatki z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz na budżety pracodawców, gdyż reguły obliczania zasiłku chorobowego, z mocy art. 92 § 2 kodeksu pracy, stosuje się również do obliczania wynagrodzenia wypłacanego w czasie niezdolności pracownika do pracy w czasie pierwszych 33 dni, obowiązek wypłacania którego ciąży na pracodawcy.

Podczas posiedzenia podniesiono, że ze względu na skutki społeczne i finansowe, jakie pociąga za sobą dostosowanie systemu prawa do wyroku TK, projekt nowelizacji powinien być skonsultowany z rządem. W związku z tym zastępca przewodniczącego komisji senator B. Paszkowski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, mającej na celu wykonanie tego wyroku.

Komisja jednogłośnie (3 głosy za) przyjęła przedstawiony wniosek i postanowiła podjąć inicjatywę ustawodawczą w tej sprawie. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniono senator Grażynę Sztark.

Tego samego dnia Komisja Ustawodawcza zajęła się rozpatrzeniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 23 czerwca 2006 r., dotyczącego ustawy o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej. Omówił go przedstawiciel biura legislacyjnego M. Jarentowski. Wyjaśnił, że wyrok TK orzekł o niezgodności art. 2 pkt 5 lit. a oraz art. 29 ust. 1 ustawy o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej z art. 18, art. 32 ust. 1 i art. 71. ust. 1 konstytucji. Wyrok dotychczas nie został wykonany.

Ustawa o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej traci moc 1 października br., kiedy wejdzie w życie ustawa z 7 września ub.r. o pomocy oso-

bom uprawnionym do alimentów. Wprowadza ona nowe instrumenty egzekwowania długów alimentacyjnych i zaliczkowej pomocy osobom uprawnionym. W mocy pozostaje zaś ustawa o świadczeniach rodzinnych, w tym art. 3 pkt 17a, do którego odsyłały przepisy pierwszej wymienionej ustawy. Artykuł 3 pkt 17a nie był niekonstytucyjny. Tylko w kontekście tej pierwszej ustawy, która do niego odsyłała i która utraci moc, jego nowelizacja nie jest konieczna.

M. Jarentowski wskazał, iż nie jest celowe podjęcie inicjatywy ustawodawczej przez komisję w tej sprawie. Przewodniczący komisji senator Krzysztof Kwiatkowski zaproponował zatem, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Komisja jednogłośnie (4 głosy za) przyjęła przedstawiony wniosek.

Następnie Komisja Ustawodawcza rozpatrywała wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 26 września 2006 r., dotyczący ustawy o samorządzie gminnym. Omówił go przedstawiciel biura legislacyjnego M. Jarentowski. Wyjaśnił, że wyrok TK orzekł o niezgodności art. 8a ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym z art. 165 Konstytucji RP oraz z art. 4 ust. 2 i 6 Europejskiej Karty Samorządu Lokalnego, sporządzonej w Strasburgu dnia 15 października 1985 r. Artykuł 8a ustawy o samorządzie gminnym stanowił, iż „gmina ma obowiązek przejęcia przekazanych przez Wojskową Agencję Mieszkaniową (WAM) zbędnych tej Agencji nieruchomości gruntowych, budynków i lokali oraz urządzeń infrastruktury”.

Jak zaznaczył legislator, przepis art. 8a ustawy przeczy normom wynikającym z przytoczonych przepisów konstytucyjnych i międzynarodowych. Zdaniem TK w art. 8a „poza naruszeniem samodzielności gmin, ich interesów majątkowych i prawa do swobodnych decyzji w kwestiach dotyczących gospodarowania majątkiem – dochodzi do istotnego zagrożenia bezpieczeństwa obrotu prawnego i praw osób trzecich. Podmiotowość prawna gmin w tym przepisie została całkowicie pominięta; są one «zdane na łaskę» WAM. Mienie, którego WAM nie chce mieć w swoim władztwie, jest przerzucane na gminy. Ekonomiczny ciężar tej operacji można sobie wyobrazić, bo tu – jeszcze wyraźniej niż przy zrzeczeniu się nieruchomości na podstawie art. 179 k.c. chodzi o obiekty «zbędne tej Agencji». Z prawnego punktu widzenia, wola gminy nabywającej mienie jest obojętna; gmina nie wyraża woli, nie ma możliwości sprzeciwu wobec czynności zaplanowanej przez WAM. WAM jest państwową osobą prawną i wykonuje w imieniu Skarbu Państwa i na jego rzecz prawo własności i inne prawa rzeczowe w stosunku do nieruchomości stanowiących jego własność. Oczywiście więc jest, że «macierzystą» masą majątkową dla WAM jest mienie państwowe; wobec powierniczego charakteru władania mieniem Skarbu Państwa, powrót mienia do państwa wydaje się naturalny i nieuchronny”. Artykuł 8a ustawy gminnej burzy ten porządek i oznacza przerzucenie na gminę, niezależnie od jej woli, zobowiązań, które według zasad ogólnych ciążyą na Skarbie Państwa. W momencie przygotowania informacji żaden uprawniony podmiot nie wniósł inicjatywy ustawodawczej.

M. Jarentowski dodał, że utrata mocy przez art. 8a ustawy na skutek wyroku TK nie powoduje luki w prawie. Agencja może przekazywać mienie innym podmiotom na ogólnych zasadach, w tym na podstawie umowy cywilnoprawnej, którą zarówno gmina, jak i inne jednostki samorządu terytorialnego mogą, choć nie muszą zawrzeć. W konsekwencji wykonanie wyroku TK jest zbędne.

Przewodniczący komisji senator K. Kwiatkowski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Komisja jednogłośnie, 4 głosami, przyjęła przedstawiony wniosek i postanowiła nie wnosić o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Następnie Komisja Ustawodawcza rozpatrywała wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 19 września br., dotyczący ustawy – Kodeks karny. Przedstawiciel biura legislacyjnego M. Jarentowski wyjaśnił, że TK orzekł o niezgodności art. 112 pkt 1a oraz art. 132a ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny z art. 7 oraz art. 121 ust. 2 w związku z art. 118 ust. 1 Konstytucji RP. Trybunał zwrócił uwagę, iż kodeks karny, znowelizowany przez art. 37 ustawy lustracyjnej, nie był w ogóle przedmiotem prac sejmowych, a w konsekwencji nie znalazł się w przepisach zmieniających, w ustawie lustracyjnej przesłanej do Senatu. TK stwierdził ponadto, „że ścisły związek i bezpośredni wpływ uchybienia regulaminowej procedurze właści-

wej dla uchwalania zmian kodeksów na treść art. 132a kodeksu karnego przesądza o jego niezgodności z art. 7 konstytucji”. M. Jarentowski dodał, iż trybunał zaznaczył, że „stwierdzenie niekonstytucyjności procedury legislacyjnej, która doprowadziła do ustanowienia kwestionowanych przepisów prawnych, prowadzi do ich wyeliminowania z obrotu prawnego”.

W czasie przygotowywania informacji żaden uprawniony podmiot nie wniósł inicjatywy ustawodawczej. Brak zakwestionowanego przepisu w ustawie zaskarżonej do TK nie powoduje luki ani w kodeksie karnym, ani w ustawie o IPN, w której miał być zamieszczony pierwotnie. W tym zakresie wyrok nie wymaga więc wykonania.

Komisja jednogłośnie (4 głosy za) przyjęła wniosek, przedstawiony przez przewodniczącego komisji senatora K. Kwiatkowskiego, aby nie wnosić o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Tego samego dnia w porządku obrad komisji znalazło się rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 8 września br., dotyczącego ustawy – Kodeks postępowania cywilnego. Omówił go przedstawiciel biura legislacyjnego M. Jarentowski. Jak wyjaśnił, trybunał orzekł o niezgodności art. 398⁶ § 2 i 3 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 ustawy z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego w zakresie, w jakim przewiduje odrzucenie bez wezwania do usunięcia braków skargi kasacyjnej, niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 powołanej ustawy, z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 konstytucji.

Przedstawiciel biura legislacyjnego wskazał, iż mimo że rząd wystąpił z inicjatywą ustawodawczą wykonującą przedmiotowy wyrok, celowe jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej przez komisję w tej sprawie. Oba projekty różnią się bowiem istotnie. Z § 2 usunięto fragment brzmiący: „skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1”, a zmiana w § 1 polega na przywołaniu w nim całego art. 398⁴, a nie tylko § 2, czym różnią się oba projekty. Powoduje to, że w sytuacji gdy skarga kasacyjna zawiera braki określone także w § 1, sąd drugiej instancji będzie zobowiązany do wezwania skarżącego do usunięcia braków, zanim – gdy skarżący ich nie usunie – sąd skargę odrzuci.

Zgodnie ze wskazaniami uzasadnienia wyroku, zmianami tymi w art. 398⁶ objęto cały § 1 art. 398⁴, a nie tylko zaskarżony pkt 3. Pozostawienie bowiem innych punktów (1, 2 i 4) – gdyby nie zostały objęte zmianą – spowodowałyby podobną niekonstytucyjność jak w wypadku zakwestionowanego pkt 3.

Przewodniczący komisji senator K. Kwiatkowski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, mającej na celu wykonanie przedmiotowego wyroku. Komisja jednogłośnie, 4 głosami, przyjęła przedstawiony wniosek. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy upoważniono senatora K. Kwiatkowskiego.

Następnie Komisja Ustawodawcza rozpatrywała wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 3 lipca br., dotyczący ustawy – Kodeks postępowania karnego. Przedstawicielka Biura Legislacyjnego Katarzyna Konieczko wyjaśniła, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z konstytucją art. 236 § 2 kodeksu postępowania karnego. W myśl art. 236 § 1 k.p.k., na postanowienie dotyczące przeszukania i zatrzymania rzeczy oraz na inne czynności przysługuje zażalenie osobom, których prawa zostały naruszone. Z kolei zakwestionowany art. 236 § 2 k.p.k. stanowi, iż zażalenie na postanowienie, o którym mowa w § 1, oraz postanowienie w przedmiocie dowodów rzeczowych, a także inne czynności prokuratora w toku postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny. Trybunał Konstytucyjny zdecydował się na odsunięcie w czasie terminu utraty mocy obowiązującej zakwestionowanego przepisu o 6 miesięcy od daty publikacji, czyli 11 stycznia 2009 r.

Przedstawicielka biura legislacyjnego wskazała, iż żaden z formalnie uprawnionych podmiotów nie wystąpił z inicjatywą ustawodawczą, której celem byłoby wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Niemniej na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości zaprezentowany został projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny skarbowy, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw, opatrzony datą 18 sierpnia br. (wersja zatwierdzona przez Komitet Rady Ministrów 28 sierpnia br.). W art. 3 pkt 4 tego projektu proponuje się likwidację podziału na paragrafy w art. 236 k.p.k. oraz nadanie tej jednostce redakcyjnej następującego

brzmienia: „Art. 236. Na postanowienie dotyczące przeszukania, zatrzymania rzeczy i w przedmiocie dowodów rzeczowych oraz na inne czynności przysługuje zażalenie osobom, których prawa zostały naruszone”.

W projekcie senackim, wykonującym przedmiotowy wyrok, przyjęto regulację, według której wszystkie rozstrzygnięcia i czynności prokuratora w zakresie przeszukania i zatrzymania rzeczy będą mogły zostać skontrolowane przez sąd. Zdaniem legislatorski, taki jednolity standard ochrony uda się zaś stworzyć dopiero wtedy, gdy w pracach legislacyjnych nie zostanie pominięta norma art. 302 § 3 k.p.k. Artykuł 236 k.p.k. mógłby zatem uzyskać następujące brzmienie: „Art. 236. Na postanowienie dotyczące przeszukania, zatrzymania rzeczy i w przedmiocie dowodów rzeczowych oraz na inne czynności przysługuje zażalenie osobom, których prawa zostały naruszone. Przepisu art. 302 § 3 nie stosuje się”.

Ponieważ Ministerstwo Sprawiedliwości wkrótce skieruje do łaski marszałkowskiej swój projekt, uwzględniający jeszcze sugestie zawarte w opiniach nadsyłanych do resortu, przewodniczący komisji senator K. Kwiatkowski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Przyjęto go jednogłośnie, 4 głosami.

Tego samego dnia komisja rozpatrywała wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 17 września br., dotyczący ustawy – Kodeks postępowania karnego. Omówiła go przedstawicielka Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu K. Konieczko. Wyjaśniła, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z konstytucją art. 540 § 2 kodeksu postępowania karnego w zakresie, w jakim ogranicza on dopuszczalność wznowienia postępowania na korzyść oskarżonego tylko do wypadków, w których przepis prawny uznany przez Trybunał Konstytucyjny za niekonstytucyjny stanowił podstawę skazania lub warunkowego umorzenia.

Legislatorka dodała, że Ministerstwo Sprawiedliwości przygotowało projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny skarbowy, ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw z 18 sierpnia br., który został przyjęty przez Komitet Rady Ministrów 28 sierpnia br. Projekt ten zawiera propozycję zmiany art. 540 § 2 k.p.k. i nadania mu brzmienia: „§ 2. Postępowanie wznowia się na korzyść oskarżonego, jeżeli w wyniku orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego stracił moc lub uległ zmianie przepis prawny będący podstawą skazania, warunkowego umorzenia postępowania lub orzeczenia w przedmiocie środków zabezpieczających”. W uzasadnieniu omawianego projektu napisano m.in., że proponowana nowelizacja ma na celu dostosowanie przepisów do sugestii trybunału, zawartych w wyroku z 7 września 2006 r.

Przedstawicielka biura legislacyjnego podkreśliła, że podjęcie przez Ministerstwo Sprawiedliwości prac służących wykonaniu wyroku TK oraz przyjęcie ich przez Komitet Rady Ministrów nie spowoduje, że inicjatywa Senatu w tym zakresie stanie się zbędna. Propozycja ministerialna powiela bowiem wadę, na temat której krytycznie wypowiedział się Trybunał Konstytucyjny, czyli ograniczenie ustanowione w art. 540 § 2 k.p.k. Legislatorka stwierdziła, że wskazane jest podjęcie przez komisję inicjatywy w tym zakresie.

Wobec tego przewodniczący komisji senator K. Kwiatkowski przedstawił wniosek – przyjęty jednogłośnie – o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, mającej na celu wykonanie tego wyroku. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy został upoważniony senator B. Paszkowski.

W następnym punkcie porządku obrad Komisja Ustawodawcza zajęła się rozpatrzeniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 27 listopada 2006 r., dotyczącego ustawy o gwarancji zapłaty za roboty budowlane. Przedstawiciel biura legislacyjnego Zbigniew Gromek wyjaśnił, że Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności art. 4 ust. 4 z konstytucją oraz art. 5 ust. 1 i 2 z art. 2 konstytucji.

Trybunał Konstytucyjny zakwestionował, że realizacja przez wykonawcę robót budowlanych ustawowego prawa żądania gwarancji zapłaty wiąże się z powstaniem po stronie inwestora określonych uciążliwości. Dążąc do zrównoważenia pozycji wykonawcy robót budowlanych i inwestora, ustawodawca wprowadził zasadę, że inwestor może żądać od wykonawcy zwrotu kosztów gwarancji zapłaty, jeżeli dokonał terminowej zapłaty za wykonanie

robót budowlanych. W ustawie określono górną wysokość kwoty, w jakiej inwestor może domagać się zwrotu poniesionych kosztów: „w wysokości powszechnie przyjętej, nieprzekraczającej 2% gwarantowanej kwoty”.

W uzasadnieniu wyroku z 27 listopada 2006 r. trybunał wskazał na następujące wady przepisu:

- odwołano się do powszechnie przyjętej wysokości zwrotu kosztów udzielenia gwarancji, podczas gdy instytucja gwarancji zapłaty za roboty budowlane stanowiła nowość normatywną, tak więc nie występowała w tym zakresie żadna powszechnie przyjęta praktyka;
- art. 4 ust. 4 wyznacza górną granicę wysokości kosztów podlegających zwrotowi – 2% gwarantowanej kwoty, podczas gdy w praktyce koszt udzielenia gwarancji przez bank wynosi 4–6% wysokości gwarantowanej kwoty.

Trybunał zakwestionował też fakt, że zgodnie z ustawą o gwarancji zapłaty za roboty budowlane, nieuzyskanie przez wykonawcę wystarczającej gwarancji w wyznaczonym przez siebie terminie uprawnia go do wstrzymania wykonywania robót i oddania obiektu inwestorowi (art. 5 ust. 1 ustawy). Jeśli gwarancja ta nie została udzielona również w dodatkowym terminie wyznaczonym przez wykonawcę, jest on uprawniony do odstąpienia od umowy z winy inwestora (art. 5 ust. 2 ustawy). Trybunał zakwestionował konstytucyjność tych przepisów w dwóch aspektach:

- nie określają one minimalnej wysokości gwarancji, jakiej zobowiązany jest udzielić inwestor, czyniąc ją całkowicie zależną od uznania wykonawcy;
- nie precyzują terminu, jaki wykonawca robót powinien wyznaczyć inwestorowi na udzielenie gwarancji.

Zgodnie z pkt II sentencji wyroku z 27 listopada 2006 r., utrata mocy art. 4 ust. 4 i art. 5 ust. 1 i 2 ustawy o gwarancji zapłaty za roboty budowlane nastąpiła 30 czerwca ub.r. Z prawnego punktu widzenia wykonanie wyroku powinno się odbyć bez zbędnej zwłoki.

Przedstawiciel biura legislacyjnego dodał, że nie podjęto dotychczas inicjatywy w tej sprawie. Wobec tego przewodniczący komisji senator K. Kwiatkowski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, mającej na celu wykonanie tego wyroku. Zaakceptowano go jednomyślnie, 4 głosami. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy został upoważniony senator Marek Trzcіński.

Tego samego dnia Komisja Ustawodawcza rozpatrzyła wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 8 lipca br., dotyczący ustawy o tworzeniu i działaniu wielkopowierzchniowych obiektów handlowych.

Orzeczenie omówiła przedstawicielka Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu K. Konieczko. Jak wyjaśniła, trybunał orzekł o niezgodności z konstytucją całej ustawy z 11 maja ub.r. o tworzeniu i działaniu wielkopowierzchniowych obiektów handlowych. Została ona uchwalona mimo pojawiających się w toku prac legislacyjnych opinii krytycznych i zarzutów natury konstytucyjnej. W szczególności za niekonstytucyjną i sprzeczną z prawem Unii Europejskiej uznał ją Senat, podejmując uchwałę o jej odrzuceniu w całości. Niemniej ustawodawca uznał, że wprowadzenie dodatkowych wymogów dla prowadzenia działalności handlowej w formie tzw. supermarketów, a ściślej rzecz biorąc, poddanie tego typu działalności gospodarczej reglamentacji administracyjnej służyć będzie „ochronie interesu publicznego oraz realizacji zasady zrównoważonego rozwoju” (art. 1 ustawy).

Przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego dodała, że wyeliminowanie z porządku prawnego ustawy z 11 maja ub.r. o tworzeniu i działaniu wielkopowierzchniowych obiektów handlowych nie doprowadziło do powstania luki prawnej, a więc nie ma potrzeby przyjęcia nowych rozwiązań w tym zakresie. W świetle stwierdzeń zawartych w uzasadnieniu analizowanego orzeczenia wątpliwa wydaje się zresztą dopuszczalność wprowadzenia uregulowań zasadzających się na założeniach takich jak w zakwestionowanym akcie normatywnym oraz rodzących analogiczne skutki.

W związku z tym przewodniczący senator K. Kwiatkowski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Komisja jednogłośnie (5 głosów za) przyjęła przedstawiony wniosek.

Podczas tego posiedzenia rozpatrzono także wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 27 czerwca br., dotyczący ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego oraz ustawę o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego.

Z sentencją i uzasadnieniem wyroku zapoznał senatorów przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego Z. Gromek. Jak wyjaśnił, Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności:

- art. 70a ustawy wprowadzającej:
  - a) w zakresie, w jakim nie gwarantuje zainteresowanym osobom dostępu do akt sprawy – z art. 51 ust. 3 konstytucji,
  - b) w zakresie, w jakim nie gwarantuje stronom prawa do wysłuchania w przedmiocie zebranych informacji, będących podstawą do sporządzenia raportu przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej – z art. 51 ust. 4 konstytucji,
  - c) w zakresie, w jakim nie przewiduje środków prawnych umożliwiających uruchomienie sądowej kontroli decyzji o podaniu do publicznej wiadomości danych osobowych objętych raportem przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej – z art. 45 ust. 1 konstytucji.
- art. 70a ust. 2 ustawy wprowadzającej z art. 32 konstytucji.

Odnosząc się do obecnego stanu prawnego, trybunał wskazał, że do czasu nowelizacji ustawy organy władzy publicznej winny wstrzymać się z podawaniem do publicznej wiadomości pełnej wersji uzupełnienia raportu przewodniczącego Komisji Weryfikacyjnej bez uprzedniej anonimizacji danych osób objętych raportem. Uzupełnienie raportu z podaniem pełnych danych osobowych (tzw. aneks do raportu WSI) może zostać podane do publicznej wiadomości dopiero po zapewnieniu osobom zainteresowanym odpowiednich gwarancji proceduralnych.

Przedstawiciel biura legislacyjnego podniósł, iż osoby, których dane zostały ujawnione w raporcie, mogą obecnie dochodzić ochrony swoich praw zarówno na drodze cywilnoprawnej (powództwo o ochronę dóbr osobistych), jak i karnoprawnej (oskarżenie o zniesławienie). Jego zdaniem, wykonanie przedmiotowego wyroku trybunału stałoby się niezbędne jedynie wówczas, gdy zostałoby opublikowane uzupełnienie raportu. To zaś w zasadniczym stopniu zależy od rozstrzygnięcia leżącego w gestii prezydenta (organ właściwy do wydania postanowienia w sprawie publikacji raportu) oraz organów podlegających Radzie Ministrów – minister obrony narodowej, zgodnie z art. 3 z 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, jest organem sprawującym nadzór nad działalnością szefa SKW lub szefa SWW. W tej sytuacji rola Senatu w wykonaniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 27 czerwca br. winna się ograniczać, co najwyżej, do zasygnalizowania wskazanym organom zasadności zainicjowania zmian w przedmiotowej ustawie.

W związku z tym przewodniczący komisji senator K. Kwiatkowski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Komisja jednogłośnie (4 głosów za) przyjęła przedstawiony wniosek.

Na zakończenie posiedzenia Komisji Ustawodawczej rozpatrzono wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 lutego 2006 r., dotyczący ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Orzeczenie omówiła przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego K. Konieczko. Jak wyjaśniła, trybunał orzekł o niezgodności z konstytucją art. 73 prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zakresie, w jakim ustanawia ono siedmiodniowy termin przechowywania pisma procesowego i nie wymaga ponawiania zawiadomienia adresata o złożeniu tego pisma. Wyrok wydany w sprawie P 13/05 wywołał skutki prawne z dniem publikacji, tzn. 7 marca 2006 r.

K. Konieczko wskazała, że na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości zamieszczony został projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi z 4 września br. Projekt ten został skierowany do rozpatrzenia przez Komitet Rady Ministrów. Proponowana przez resort nowelizacja art. 73 oddaje istotę wyroku z 28 lutego 2006 r. i tym samym może być traktowana jako jego wykonanie. Jednocześnie należy zauważyć, że nowe brzmienie tego przepisu w przeważającej części stanowiłoby odwzorowanie aktualnego brzmienia art. 44 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administra-

cyjnego, co w sumie także zasługuje na aprobatę, gdyż w powszechnej świadomości postępowanie sądowno-administracyjne funkcjonuje jako kontynuacja postępowania administracyjnego. Dlatego pozytywnie ocenić trzeba zachowanie tutaj zasad zbliżonych do tych, z którymi strona mogła się już zetknąć w postępowaniu prowadzonym przez organ administracji publicznej.

Mając na uwadze to, że ewentualne poprawki do ustawy wykonującej orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego Senat może wnieść na dalszym etapie procesu legislacyjnego, przewodniczący komisji senator K. Kwiatkowski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Komisja 3 głosami przyjęła przedstawiony wniosek.

3 grudnia 2008 r.

Podczas posiedzenia **Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich** wyrażono opinię o projekcie uchwały Prezydium Senatu w sprawie określenia zasad i trybu otrzymywania przez senatorów dzienników urzędowych, druków senackich i sejmowych oraz kopert do korespondencji związanej z wykonywaniem mandatu.

Projekt uchwały omówiła minister Ewa Polkowska, szef Kancelarii Senatu. Jak poinformowała, projekt jest odpowiedzią na dyskusję dotyczącą zasad doręczania senatorom druków senackich, która odbyła się na 22. posiedzeniu Senatu, podczas rozpatrywania zmian Regulaminu Senatu. Zgodnie z § 2 projektu uchwały Prezydium Senatu druki senackie doręczane będą poprzez ich umieszczenie w postaci elektronicznej na stronie www.senat.gov.pl oraz zawiadomienie o tym senatorów za pomocą poczty elektronicznej. Terminy doręczenia druków senackich, o których mowa w Regulaminie Senatu, liczą się od dnia ich umieszczenia w postaci elektronicznej na stronie www.senat.gov.pl. Druki senackie dodatkowo będą udostępniane w specjalnie wyznaczonych miejscach w budynkach użytkowanych przez Kancelarię Senatu. Zgodnie z § 3 tego projektu na wniosek senatora Kancelaria Senatu dostarczy do skrytki senatorskiej po jednym egzemplarzu druków senackich i sejmowych.

Minister E. Polkowska wskazała też na § 6 ust. 3 projektu uchwały, który wprowadza zmianę polegającą na tym, że to marszałek Senatu, a nie, jak dotychczas, Prezydium Senatu, w uzasadnionych wypadkach będzie przyznawać na wniosek senatora dodatkową liczbę kopert na korespondencję związaną z wykonywaniem mandatu.

W wyniku dyskusji, a następnie głosowania Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich postanowiła jednomyślnie wyrazić pozytywną opinię o przedstawionym projekcie uchwały Prezydium Senatu w sprawie określenia zasad i trybu otrzymywania przez senatorów dzienników urzędowych, druków senackich i sejmowych oraz kopert do korespondencji związanej z wykonywaniem mandatu.

10 grudnia 2008 r.

Odbyło się posiedzenie **Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej**, poświęcone rozpatrzeniu ustawy budżetowej na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi działania komisji.

W posiedzeniu uczestniczyli przedstawiciele: Rządowego Centrum Legislacji, Urzędu Zamówień Publicznych, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa

Edukacji Narodowej, Ministerstwa Gospodarki, Konfederacji Inwestorów, Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego oraz Renata Bronowska z Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu.

Komisja rozpatrywała ustawę budżetową w następujących częściach:

I. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów (cz. 16)

1. Wykaz jednostek dla których zaplanowano dotacje podmiotowe w 2009 r. (zał. nr 9),
2. Zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze (zał. nr 4) w zakresie części 16 – Kancelaria Prezesa Rady Ministrów,
3. Zatrudnienie i wynagrodzenia w Państwowych Jednostkach Budżetowych w 2009 r. (zał. nr 10),

II. Rządowe Centrum Legislacji (cz. 75),

III. Centralne Biuro Antykorupcyjne (cz. 56),

IV. Urząd Zamówień Publicznych (cz. 49)

1. Zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze (zał. nr 4) w zakresie części 49 – Urząd Zamówień Publicznych,
2. Zatrudnienie i wynagrodzenia w Państwowych Jednostkach Budżetowych w 2009 r. (zał. nr 10).

Tego samego dnia w zakresie prac komisji znalazły się:

I. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

1. Administracja publiczna (cz. 17),
  2. Informatyzacja (cz. 27),
  3. Projekt budżetu państwa na 2009 r. programy wieloletnie w układzie zadaniowym (zał. nr 12),
  4. Zatrudnienie i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych w 2009 r. (zał. nr 10),
  5. Prefinansowanie zadań przewidzianych do finansowania ze środków Unii Europejskiej (zał. nr 7),
  6. Dotacje celowe na finansowanie zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zleconych ustawami, realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego (zał. nr 8),
  7. Zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze (zał. nr 4),
  8. Wykaz jednostek, dla których zaplanowano dotacje podmiotowe w 2009 r.,
  9. Środki bezzwrotne pochodzące z programów pomocy przedakcesyjnej Unii Europejskiej, środki pochodzące z Unii Europejskiej w ramach programu *Transition Facility* (środki przejściowe), środki na realizację norweskiego Mechanizmu Finansowego, Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego, środki na realizację Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, środki na finansowanie projektów realizowanych z funduszy w ramach działu 3a budżetu UE Programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”, środki z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w ramach Narodowego Planu Rozwoju 2004-2006 według programów operacyjnych i w podziale na poszczególne lata realizacji (zał. nr 14),
  10. Regionalne Izby Obrachunkowe (cz. 80),
Zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze (zał. nr 4) w zakresie części 80 – RIO,
  11. Rezerwy celowe (cz. 83),
  12. Plan Finansowy Funduszu – Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców (zał. nr 5),
- II. Główny Geodeta Kraju
1. Plan Finansowy Państwowego Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym (zał. nr 5).

Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej rozpatrywała również ustawę budżetową w następującym zakresie:

I. Ministerstwo Rozwoju Regionalnego

1. Rozwój Regionalny (cz. 34),

2. Wykaz programów operacyjnych realizowanych w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia oraz Europejskiego Funduszu Rybackiego w latach 2007–2013 (zał. nr 16),
3. Limity kwot zobowiązań oraz wydatków w kolejnych latach obowiązywania NPR 2004–2006 w tys. zł (zał. nr 15),
4. Zatrudnienie i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych w 2009 r. (zał. nr 10),
5. Rezerwy celowe (cz. 83),
6. Środki bezzwrotne pochodzące z programów pomocy przedakcesyjnej Unii Europejskiej, środki pochodzące z Unii Europejskiej w ramach programu *Transition Facility* (środki przejściowe), środki na realizację norweskiego Mechanizmu Finansowego, Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego, środki na realizację Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, środki na finansowanie projektów realizowanych z funduszy w ramach działu 3a budżetu UE Programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”, środki z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w ramach Narodowego Planu Rozwoju 2004–2006 według programów operacyjnych i w podziale na poszczególne lata realizacji (zał. nr 14),
7. Prefinansowanie zadań przewidzianych do finansowania ze środków Unii Europejskiej (zał. nr 7).

Tego samego dnia komisja rozpatrywała kolejne części ustawy budżetowej, właściwe przedmiotowemu zakresowi jej prac:

- I. Ministerstwo Zdrowia
  1. Dotacje celowe na finansowanie zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zleconych ustawami, realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego (zał. nr 8),
  2. Zatrudnienie i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych w 2009 r. (zał. nr 10),
  3. Projekt budżetu państwa na 2009 r. – programy wieloletnie w układzie zadaniowym (zał. nr 12),
  4. Rezerwy celowe (cz. 83),
- II. Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
  1. Dotacje celowe na finansowanie zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zleconych ustawami, realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego (zał. nr 8),
  2. Zatrudnienie i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych w 2009 r. (zał. nr 10),
  3. Projekt budżetu państwa na 2009 r. - programy wieloletnie w układzie zadaniowym (zał. nr 12),
  4. Rezerwy celowe (cz. 83),
- III. Ministerstwo Gospodarki
  1. Administracja publiczna (cz. 17),
  2. Dotacje celowe na finansowanie zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zleconych ustawami, realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego (zał. nr 8),
  3. Zatrudnienie i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych w 2009 r. (zał. nr 10),
  4. Zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze (zał. nr 4),
  5. Projekt budżetu państwa na 2009 r. - programy wieloletnie w układzie zadaniowym (zał. nr 12),
- IV. Ministerstwo Infrastruktury
  1. Budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa (cz. 18)
  2. Rezerwy celowe (cz. 18),

V. Ministerstwo Edukacji Narodowej

1. Subwencje ogólne dla jednostek samorządu terytorialnego (cz. 82).
Kolejne części ustawy budżetowej rozpatrywane przez komisję to:

I. Ministerstwo Finansów

1. Budżety wojewodów (cz. 85) w zakresie działów
  - 700 – Gospodarka mieszkaniowa,
  - 710 – Działalność usługowa,
  - 750 – Administracja publiczna,
  - 754 – Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa,
  - 801 – Oświata i wychowanie,
  - 852 – Pomoc społeczna,
  - 900 – Gospodarka komunalna i ochrona środowiska
zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze (zał. nr 4) w zakresie części 85 – Budżet wojewodów,
- Samorządowe Kolegia Odwoławcze (cz. 86),
2. Rezerwy celowe (cz. 83),
3. Subwencje ogólne dla jednostek samorządu terytorialnego (cz. 82).

Dotacje celowe na finansowanie zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami, realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego (zał. nr 8) w zakresie działów:

- 700 – Gospodarka mieszkaniowa
  - 710 – Działalność usługowa,
  - 750 – Administracja publiczna,
  - 754 – Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa,
  - 801 – Oświata i wychowanie,
  - 852 – Pomoc społeczna,
  - 900 – Gospodarka komunalna i ochrona środowiska,
4. Zatrudnienie i wynagrodzenia w Państwowych Jednostkach Budżetowych w 2009 r. (zał. nr 10),
  5. Limity zatrudnienia dla osób objętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń zatrudnionych w urzędach organów władzy państwowej, kontroli, ochrony państwa, sądach i trybunałach oraz w placówkach zagranicznych w roku 2009 (zał. nr 11),
  6. Środki bezzwrotne pochodzące z programów pomocy przedakcesyjnej Unii Europejskiej (zał. nr 7).

Po wnikliwej analizie dokumentów i wysłuchaniu przedstawicieli urzędów, których budżet rozpatrywano, Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej postanowiła przyjąć bez poprawek ustawę budżetową na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi jej działania. Ustalono, że jej stanowisko na posiedzeniu Komisji Gospodarki Narodowej przedstawi senator Stanisław Jurcewicz.

* * *

Na swym posiedzeniu zebrała się **Komisja Obrony Narodowej**. W pierwszym punkcie porządku obrad rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Ustawę, uchwaloną przez Sejm 404 głosami 5 grudnia br., przedstawił minister obrony narodowej Bogdan Klich. Podkreślił, że propozycje nowych rozwiązań prawnych, zawartych nowelizacji, przewidują zastąpienie dotychczasowego poboru do armii kwalifikacją wojskową. Jednym z jej najważniejszych celów będzie przygotowanie rekrutacji do ochotniczych form służby wojskowej oraz zapewnienie realizacji czynności w ramach kwalifikacji wojskowej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny na tych samych zasadach, co w czasie pokoju. Zmiana ma związek z procesem profesjonalizacji armii. Według planów rządu, do końca 2010 r. polskie wojsko ma się składać z samych zawodowców. Ostatni żołnierze z poboru powinni skończyć służbę we wrześniu 2009 r.

Zmiany wprowadzone przez Sejm mają też na celu zmianę sposobu prowadzenia rejestracji osób dla potrzeb powszechnego obowiązku obrony kraju. Dotychczasowe osobiste stawiennictwo do rejestracji osób, które ukończyły 18. rok życia, ma zostać zastąpione rejestracją na podstawie danych znajdujących się w systemie PESEL. Rejestracja ta nie będzie wymagała osobistego stawiennictwa.

Według planów profesjonalizacji po zawieszeniu obowiązku odbywania zasadniczej służby wojskowej pozostanie obowiązek stawienia się przez poborowego do kwalifikacji wojskowej. Do kwalifikacji wojskowej będą się mogli stawić także ochotnicy, w tym kobiety, jeśli ukończyli 18 lat i zamierzają w przyszłości pełnić służbę w ramach ochotniczych form służby wojskowej.

Przedstawicielka Biura Legislacyjnego Beata Mandylis zaproponowała 5 poprawek o charakterze techniczno-legislacyjnym. Postanowił zgłosić je senator Grzegorz Banaś.

Minister B. Klich podkreślił, że ustawa powinna wejść w życie jak najszybciej. Nie kwestionując zasadności zaproponowanych zmian, poprosił zatem senatorów o przyjęcie ustawy bez poprawek.

W wyniku przeprowadzonego głosowania komisja poparła jednak jednogłośnie (6 głosów za) wszystkie poprawki. Postanowiono, że sprawozdawcą stanowiska komisji na posiedzeniu plenarnym będzie senator G. Banaś.

W drugim punkcie porządku obrad komisja rozpatrywała ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw.

Przedstawił ją podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Zbigniew Wrona. Zwrócił uwagę, że poszerza ona zakres właściwości sądów wojskowych o przestępstwa popełnione przez żołnierzy i pracowników wojska za granicą, podczas użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa. W wypadku przestępstw, popełnionych podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych na szkodę wojska lub z naruszeniem obowiązku wynikającego ze służby wojskowej w obrębie obiektu wojskowego lub wyznaczonego miejsca przebywania, usunięto jeden z dodatkowych warunków, decydujących o właściwości sądu. Przewidywał on, że gdy szkoda zaistniała po stronie osoby niebędącej żołnierzem, sprawa powinna być rozpoznana przez sąd powszechny. Obecnie wszystkie te przestępstwa będą należały do właściwości sądów wojskowych bez względu na status osoby poszkodowanej.

Wiceminister Z. Wrona poprosił senatorów o przyjęcie ustawy bez poprawek. Musi ona bowiem wejść w życie 1 stycznia 2009 r.

Przedstawicielka Biura Legislacyjnego B. Mandylis nie zgłosiła uwag do ustawy.

Wiceprzewodniczący komisji senator Henryk Górski zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Komisja poparła go jednomyślnie, 5 głosami. Postanowiono, że sprawozdawcą stanowiska komisji na posiedzeniu Senatu zostanie senator H. Górski.

W ostatnim punkcie porządku obrad znalazło się rozpatrzenie ustawy budżetowej na rok 2009 w zakresie przedmiotowego działania komisji:

- Część 01 rozdział 75103 – Kancelaria Prezydenta RP – Biuro Bezpieczeństwa Narodowego;
- Część 29 – Obrona narodowa wraz załącznikami 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13;
- Część 42 – Sprawy wewnętrzne, dział 710 Działalność usługowa, rozdział 7103;
- Agencja Mienia Wojskowego;
- Pozostałe części budżetowe w zakresie działu 752 Obrona narodowa;
- Plan finansowy Funduszu Modernizacji Sił Zbrojnych z załącznika nr 5;
- Plany finansowe agencji z załącznika nr 13;
- Agencji Mienia Wojskowego;
- Plan finansowy Wojskowej Agencji Mieszkaniowej;
- Część 83 (w zakresie wydatków obronnych).

W tej części posiedzenia uczestniczyli podsekretarz stanu MON Stanisław Komorowski, szef Zarządu Organizacji i Uzupełnień Sztabu Generalnego WP gen. dyw. Andrzej Wasilewski, doradca dyrektora Departamentu Systemu Obronnego Biura Bezpieczeństwa Narodowego Paweł Zołoteńki.

Wydatki obronne państwa i budżet Ministerstwa Obrony Narodowej na 2009 r. przedstawił podsekretarz stanu w tym resorcie S. Komorowski. Jak podkreślił, ogólna kwota wydatków obronnych i ich struktura są zgodne z wymogami ustawy z 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych RP. Łączne wydatki obronne państwa wynoszą 24 938, 5 mln zł, co zapewnia realizację podstawowego wymogu – 1,95 % PKB. Wydatki majątkowe w przyszłym roku wzrosną do kwoty 51 78, 6 mln zł, a ich udział w budżecie Ministerstwa Obrony Narodowej wyniesie 21, 1%. Wydatki w części – Obrona narodowa zaplanowano na kwotę 24 497 625 tys. zł, co zapewnia realny wzrost tych nakładów o 5,6 %. Pozostałe części budżetowe w dziale 752 – Obrona narodowa obejmują kwotę 440,9 mln zł, która będzie przeznaczona na finansowanie projektów badawczych i celowych, Programu Pozamilitarnych Przygotowań Obronnych oraz zabezpieczenie realizacji zadań wynikających z Programu Mobilizacji Gospodarki.

Jak poinformował wiceminister S. Komorowski, w budżecie Ministerstwa Obrony Narodowej wydzielono kwotę 1418, 4 mln zł, przeznaczoną na wydatki związane z przygotowaniem pełnej profesjonalizacji Sił Zbrojnych RP. Kwota ta obejmuje wzrost nakładów na wyposażenia, poprawę warunków socjalno-bytowych, w tym zakwaterowanie żołnierzy, szkolenie, a także na podnoszenie kwalifikacji i rekonwersję kadr.

Doradca szefa BBN P. Zołoteńki przedstawił budżet Biura Bezpieczeństwa Narodowego. W swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na istotne zmniejszenie budżetu w rozdziale 75103 – Biuro Bezpieczeństwa Narodowego, które jest efektem cięć wydatków w części 01 – Kancelaria Prezydenta RP na etapie prac w Sejmie. Kwotę wydatków BBN zmniejszono z planowanych 20 533 tys. zł do 13 240 tys. zł, co stanowi nominalnie 88% obecnego budżetu.

Reprezentująca Ministerstwo Finansów Grażyna Żywiecka nie miała uwag do ustawy budżetowej w zakresie omawianym przez komisję. Żadnych uwag nie zgłosił także wicedyrektor Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu Adam Niemczewski.

W trakcie dyskusji senatorowie skierowali szereg pytań do obecnych na posiedzeniu przedstawicieli MON i BBN. Senator Maciej Grubski pytał o wielkość i strukturę środków kierowanych na utrzymanie wojsk specjalnych oraz o efektywność wydatkowania środków. Senator Maciej Klima odniósł się do wydatków na służby specjalne (spadek nakładów na Służbę Wywiadu Wojskowego), a także do wzrostu wydatków na wynagrodzenia żołnierzy (wzrost współczynnika bazowego) oraz zwiększenia zatrudnienia w Żandarmerii Wojskowej. Senatora interesowało przede wszystkim uzasadnienie tak dobranych priorytetów. Senator Stanisław Bisztyga pytał o źródła wzrostu wydatków na wyposażenia, podczas gdy znaczna część żołnierzy odchodzi ze służby.

Na pytania senatorów odpowiadali wiceminister obrony narodowej S. Komorowski, kontradmirał Czesław Rolik, gen. broni M. Stachowiak i gen. dyw. Andrzej Wasilewski.

Wobec braku wniosków o wprowadzenie poprawek do rozpatrywanych przez Komisję Obrony Narodowej części ustawy budżetowej na rok 2009 przewodniczący obradom senator H. Górski zgłosił wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Wniosek poparto jednogłośnie (6 głosów za). Do przedstawienia opinii komisji w tej sprawie podczas posiedzenia Komisji Gospodarki Narodowej został wyznaczony senator Andrzej Owczarek.

* * *

Na swym posiedzeniu **Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich** rozpatrzyła i zaopiniowała, na podstawie art. 73 ust. 2 Regulaminu Senatu, ustawę budżetową na rok 2009 w częściach dotyczących: Kancelarii Prezydenta RP, Kancelarii Sejmu RP, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Krajowego Biura Wyborczego i Kancelarii Senatu RP.

W wyniku dyskusji komisja pozytywnie zaopiniowała rozpatrywane części ustawy budżetowej na rok 2009, nie proponując wprowadzenia żadnych poprawek. Opinię w tej sprawie przesłano do Komisji Gospodarki Narodowej. Ustalono, że podczas posiedzenia tej komisji 12 grudnia br. wypracowane stanowisko przedstawi senator Piotr Zientarski.

Zgodnie z poprawkami przyjętymi przez sejmową Komisję Finansów Publicznych, popartymi następnie przez Sejm, w przyszłym roku nie wzrosną m.in. wydatki Kancelarii Prezydenta,

Kancelarii Senatu, IPN, KRRiT i Biura Rzecznika Praw Obywatelskich. Sejm przyjął także poprawkę Platformy Obywatelskiej, zakładającą zmniejszenie o 14, 8 mln zł wydatków na Kancelarię Sejmu. Pieniądze te mają zostać przeznaczone na rezerwę celową, przewidującą środki na zadośćuczynienie rodzinom ofiar wystąpień wolnościowych w latach 1956–1983.

Podczas posiedzenia Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich przyszłoroczne budżety kierowanych przez siebie instytucji przedstawili szef Kancelarii Sejmu minister Wanda Fidelus, szef Kancelarii Senatu minister Ewa Polkowska, zastępca szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Adam Leszkiewicz i kierownik Krajowego Biura Wyborczego Kazimierz Czaplicki.

Podczas omawiania przyszłorocznego budżetu Kancelarii Prezydenta Grażyna Druś, dyrektor Biura Finansowego, poinformowała, że kancelaria potrzebuje większych środków finansowych niż to zapisano w budżecie na 2009 r. Biuro Ochrony Rządu wycofuje się z ochrony niektórych obiektów, za które odpowiada kancelaria (ośrodki w Wiśle, Klarysewie oraz Archiwum Kancelarii Prezydenta na Augustówce, w Warszawie). W związku z tym trzeba będzie – na drodze przetargu – wynająć prywatną firmę ochroniarską. Procedura przetargowa w tej sprawie ma się rozpocząć w styczniu przyszłego roku. Jak podkreśliła dyrektor G. Druś, procedura związana z przeorganizowaniem ochrony to koszt około 3 mln zł.

Senator Piotr Ł.J. Andrzejewski złożył wniosek, aby środki na pokrycie tych kosztów pochodziły z rezerwy budżetowej. Senatorowie w głosowaniu odrzucili jednak tę propozycję.

Dyrektor G. Druś stwierdziła również, że Kancelaria Prezydenta potrzebuje dodatkowych środków na przyszłoroczne obchody, m.in. 70. rocznicy wybuchu II wojny światowej, 10. rocznicy wejścia Polski do NATO i 5-lecia naszego członkostwa w Unii Europejskiej.

* * *

Na swym posiedzeniu senatorowie z **Komisji Spraw Unii Europejskiej** rozpatrzyli ustawę budżetową na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi komisji:

- część budżetowa 23 – Integracja europejska,
- część budżetowa 83 – rezerwy celowe, w zakresie poz. 10,
- część budżetowa 84 – środki własne Unii Europejskiej.

Po zapoznaniu się z informacjami o środkach przewidzianych w przyszłorocznym budżecie na integrację europejską oraz o środkach własnych UE, przedstawionymi przez podsekretarza stanu w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej Piotra Serafina i dyrektora generalnego w tym urzędzie Marka Budka (część 23) oraz wiceministra finansów Jacka Dominika (część 83 i 84), Komisja Spraw Unii Europejskiej postanowiła nie zgłaszać żadnych zastrzeżeń do omawianych części budżetu i zarekomendować w opinii przesłanej Komisji Gospodarki Narodowej przyjęcie ich bez poprawek. Postanowiono, że podczas posiedzenia tej komisji wypracowane stanowisko przedstawi senator Stanisław Iwan.

W kolejnym punkcie senatorowie zapoznali się, w trybie art. 5 ustawy z 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, z Komunikatem Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie programu działalności legislacyjnej i prac Komisji na 2009 r.; (COM(2008) 712), sygn. Rady UE 15256/08. Dokument omówił podsekretarz stanu w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej P. Serafin.

Ponadto Komisja Spraw Unii Europejskiej, zgodnie z ustawą z 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, zaopiniowała następujące projekty aktów prawnych UE.

Rozpatrzenie w trybie art. 6 ust. 1

- Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do stosowania substancji przeciwdrobnoustrojowych do usuwania powierzchniowych zanieczyszczeń z tusz drobiowych; (COM(2008) 430), sygn. Rady UE 15214/08.

Instytucja wiodąca: Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Referent: senator Zdzisław Pupa.

Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu Andrzej Dycha.

Komisja Spraw Unii Europejskiej przyjęła opinię, w której nie poparła projektu rozporządzenia Rady.

- Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw konsumentów; (COM(2008) 614), sygn. Rady UE 14183/08.

Instytucja wiodąca: Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Referent: senator Mariusz Witczak.

Przedstawiciel rządu: wiceprezes Jarosław Król.

Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady.

- Projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniający Dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarantowania depozytów w odniesieniu do wysokości pokrycia oraz terminu spłaty; (COM(2008) 661), sygn. Rady UE 14317/08.

Instytucja wiodąca: Ministerstwo Finansów.

Referent: senator Jan Wyrowiński.

Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu J. Dominik.

Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady.

- Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 332/2002 ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich; (COM(2008) 717), sygn. Rady UE 15105/08.

Instytucja wiodąca: Ministerstwo Finansów.

Referent: senator J. Wyrowiński.

Przedstawiciel rządu: podsekretarz stanu J. Dominik.

Komisja Spraw Unii Europejskiej poparła projekt rozporządzenia Rady.

- Wnioski nierozpatrywane – propozycja zaakceptowana przez Komisję Spraw Unii Europejskiej:

– w trybie art. 8 – COM(2007) 856,

– w trybie art. 6 ust. 1 – COM(2008) 681, COM(2008) 683, COM(2008) 685, COM(2008) 675, COM(2008) 687, COM(2008) 691, COM(2008) 694, COM(2008) 700, COM(2008) 701, COM(2008) 729,

– w trybie art. 6 ust. 4 – COM(2008) 757, COM(2008) 759.

* * *

Na swym posiedzeniu **Komisja Zdrowia** omawiała zamierzenia prywatyzacyjne ministra skarbu państwa wobec spółek uzdrowiskowych ze szczególnym uwzględnieniem działań zaplanowanych w bieżącym roku. Zapoznano się także ze stanem prac nad nowelizacją ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych. Ponadto oceniono dostępność do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w zakresie lecznictwa uzdrowiskowego.

W posiedzeniu wzięli udział sekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Jakub Szulc, wicedyrektor Departamentu Organizacji Ochrony Zdrowia w tym resorcie Dagmara Korbaśńska, wiceprezes Narodowego Funduszu Zdrowia Zbigniew Teter i dyrektor Departamentu ds. Służb Mundurowych w tej instytucji Arkadiusz Kosowski, podsekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Joanna Schmid oraz dyrektor Departamentu Nadzoru Właścicielskiego i Prywatyzacji IV w tym resorcie Krzysztof Kosiński, doradca prezydenta RP Anna Gręziak, wiceprzewodniczący Stowarzyszenia Gmin Uzdrowiskowych RP – Marek Obrębalski, Grzegorz Lasak i Katarzyna Rymarczyk-Wajda, a także sekretarz miasta Krakowa Paweł Stańczyk.

Informację Ministerstwa Skarbu Państwa na temat zamierzeń prywatyzacyjnych wobec spółek uzdrowiskowych przedstawiła wiceminister J. Schmid. Jak podkreśliła, resort sprawuje

nadzór właścicielski nad 25 spółkami uzdrowiskowymi, z czego 24 to jednoosobowe spółki Skarbu Państwa. Powstały one w wyniku przekształcenia uzdrowiskowych przedsiębiorstw państwowych na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych. Oprócz uzdrowiskowych spółek Skarbu Państwa funkcjonują inne podmioty, w tym prywatne, świadczące usługi lecznictwa uzdrowiskowego na rzecz Narodowego Funduszu Zdrowia. Na terenie gmin uzdrowiskowych znakomicie rozwija się prywatna działalność uzdrowiskowa. Spółki uzdrowiskowe, które są własnością Skarbu Państwa, działają w warunkach ostrej konkurencji, przy dużym niedoborze środków na poprawę standardów świadczenia usług i na rozwój działalności. Narodowy Fundusz Zdrowia, który ma obowiązek kontraktowania świadczeń w trybie publicznym, kieruje się jakością świadczenia i jego ceną, a nie strukturą własnościową akcjonariatu spółki uzdrowiskowej – świadczeniodawcy.

Ministerstwo Zdrowia podzieliło pogląd Ministerstwa Skarbu Państwa, że potrzeby inwestycyjne spółek uzdrowiskowych wskazują, iż w przyszłości w całości powinny być one objęte procesem prywatyzacji. Zdaniem ministra zdrowia, nie będzie to ograniczało możliwości zapewnienia leczenia uzdrowiskowego ze środków publicznych.

W konsekwencji działań dotyczących zmniejszenia liczby spółek uzdrowiskowych wyłączonych z prywatyzacji minister skarbu państwa, w porozumieniu z ministrem zdrowia, podpisał 8 października br. rozporządzenie w sprawie wykazu zakładów lecznictwa uzdrowiskowego prowadzonych w formie jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, które nie będą podlegać prywatyzacji.

Informację Ministerstwa Zdrowia, dotyczącą stanu prac nad nowelizacją ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, przedstawiła D. Korbasińska, wicedyrektor Departamentu Organizacji Ochrony Zdrowia. Podkreśliła, że projekt przygotowany przez resort zdrowia został skierowany do uzgodnień społecznych i międzyresortowych. Termin zgłaszania uwag upływa 20 grudnia br. Jak poinformowała, proponowana nowelizacja nie wprowadza rewolucyjnych zmian w funkcjonowaniu uzdrowisk, ma charakter porządkujący i doprecyzowujący niektóre zagadnienia. Przedmiotem nowelizacji są m.in. następujące kwestie:

- uporządkowanie stosowania pewnych pojęć prawnych poprzez doprecyzowanie ich definicji dla potrzeb ustawy, np. „tereny zieleni”, „tereny biologicznie czynne”, „zakład przemysłowy”;
- zmiana nazewnictwa – z „prewentorium uzdrowiskowe dla dzieci” na „sanatorium dla dzieci”;
- w związku z wprowadzeniem nowego produktu, czyli rehabilitacji uzdrowiskowej, odpowiednie odniesienie się do tego w ustawie.

Wicedyrektor D. Korbasińska podkreśliła, że ujęte w nowelizacji propozycje zmian pozwolą na prawidłowe prowadzenie lecznictwa uzdrowiskowego w 42 gminach uzdrowiskowych, przyczynią się do poprawy jakości świadczonych usług i rozwoju gmin uzdrowiskowych. Zlikwidują również różną interpretację niektórych przepisów ustawy i ułatwią ich stosowanie.

Tego samego dnia Komisja Zdrowia rozpatrzyła ustawę o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

Pozytywną opinię o ustawie sejmowej, uchwalonej na podstawie projektu poselskiego, przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Marek Twardowski. Żadnych uwag o charakterze legislacyjnym nie zgłosiło także Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu.

Sejmowa nowelizacja zmienia algorytm, według którego rozdzielane są środki finansowe na ratownictwo medyczne. W głosowaniu poparło ją 407 posłów, przeciw był 1, a 1 osoba wstrzymała się od głosu. Podczas sejmowej debaty podkreślano, że zmiana algorytmu przyczyni się do wyrównania dysproporcji pomiędzy województwami.

Obowiązujące wytyczne do określenia algorytmu odwołują się do liczby ludności, gęstości zaludnienia, konieczności dotarcia na miejsce zdarzenia w określonym czasie oraz liczby zdarzeń powodujących stan nagłego zagrożenia zdrowotnego na terenie poszczególnych województw.

W projekcie nowelizacji z powodu niemożności określenia maksymalnego rzeczywistego czasu dotarcia na miejsce zdarzenia w poszczególnych województwach jest mowa o „maksy-

malnym normatywnym czasie dotarcia na miejsce zdarzenia, określonym w ustawie”. Ustalono też, że maksymalny czas dotarcia ratowników to 15 minut w wypadku miast powyżej 10 tys. mieszkańców i 20 minut w wypadku terenów poza tymi miastami. Uwzględniono także dwa nowe kryteria: liczbę zespołów ratownictwa medycznego ustaloną w wojewódzkim planie działania systemu i proporcję średniego kosztu zespołu podstawowego do średniego kosztu zespołu specjalistycznego.

Rozpatrywana nowela ma jednak obowiązywać tylko w 2009 r., ponieważ resort zdrowia pracuje nad nowelizacją, która uwzględni także szereg innych kwestii związanych z ratownictwem.

W głosowaniu Komisja Zdrowia opowiedziała się jednomyślnie za przyjęciem bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Waldemara Kraszę.

Kolejnym rozpatrywanym aktem prawnym była ustawa o zmianie ustawy o substancjach i preparatach chemicznych oraz niektórych innych ustaw, którą rekomendował senatorom wiceminister zdrowia M. Twardowski.

Nowelizację, która dostosowuje polskie prawo do wymagań Unii Europejskiej, Sejm uchwalił jednomyślnie na podstawie przedłożenia rządowego. W noweli określono przede wszystkim sposób wdrożenia nowego, unijnego rozporządzenia, dotyczącego rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowania ograniczeń wobec chemikaliów (rozporządzenie REACH). Ustalono kary za nieprzestrzeganie jego przepisów i wskazano instytucje nadzorujące. Będą to Państwowa Inspekcja Sanitarna, Inspekcja Ochrony Środowiska, Państwowa Inspekcja Pracy, Inspekcja Handlowa, a także służba celna i Państwowa Straż Pożarna. Nowe rozwiązania, zawarte w rozporządzeniu REACH, nakładają wiele obowiązków na przedsiębiorców, np. producentów, importerów, dystrybutorów, związanych z ochroną człowieka i środowiska przed zagrożeniami stwarzanymi przez chemikalia. Osoby, które z nich się nie wywiążą, będą podlegać sankcjom przewidzianym w ustawie, w tym dotkliwym karom za spowodowanie sytuacji szczególnie groźnych dla zdrowia ludzi i środowiska.

Dostosowanie prawa polskiego do wspólnotowego wymaga nie tylko zmiany ustawy o preparatach i substancjach chemicznych, ale także znowelizowania innych ustaw, np. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Pracy, Inspekcji Handlowej, ochronie roślin, kosmetykach, produktach biobójczych.

Senatorowie zapoznali się także z opinią senackiego biura legislacyjnego, które proponowało wprowadzenie dwóch poprawek do rozpatrywanej nowelizacji sejmowej. Pierwsza zmiana dotyczyła skorygowania przepisu, druga zaś – uzupełnienia słownika ustawowego o pominiętą definicję terminu „rejestrujący”. W głosowaniu Komisja Zdrowia przyjęła te wnioski jednomyślnie. Następnie przewodniczący senator Władysław Sidorowicz poddał pod głosowanie wnioski o przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o substancjach i preparatach chemicznych oraz niektórych innych ustaw z poprawkami. Ten wniosek również przyjęto jednogłośnie. Na sprawozdawcę stanowiska komisji podczas posiedzenia plenarnego Izby wybrano senatora Rafała Muchackiego.

Tego samego dnia Komisja Zdrowia rozpatrzyła ustawę budżetową na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi działania komisji:

- w zakresie części 46 – zdrowie
- oraz według swoich kompetencji:
- rezerwy celowe – część 83,
- zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze w 2009 r. – zał. nr 4, wykaz inwestycji wieloletnich w 2009 r. – zał. nr 6,
- Prefinansowanie zadań przewidzianych do finansowania ze środków Unii Europejskiej – zał. nr 7,
- Wykaz jednostek, dla których zaplanowano dotacje podmiotowe w 2009 r. – zał. nr 9, Zatrudnienie i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych w 2009 r. – zał. nr 10,
- Projekt budżetu państwa na 2009 r. – programy wieloletnie w układzie zadaniowym – zał. nr 12,
- Środki bezzwrotne pochodzące z programów pomocy przedakcesyjnej Unii Europejskiej,

- Środki pochodzące z Unii Europejskiej w ramach programu *Transition Facility* (środki przejściowe), środki na realizację Norweskiego Mechanizmu Finansowego, Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego, środki na realizację Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, środki na finansowanie projektów realizowanych z funduszy w ramach działu 3a budżetu UE Programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”, środki z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w ramach Narodowego Planu Rozwoju 2004–2006 wg programów operacyjnych i w podziale na poszczególne lata realizacji – zał. nr 14,
- Limity kwot zobowiązań oraz wydatków w kolejnych latach obowiązywania NPR 2004–2006 w tys. zł – zał. nr 15,
- Wykaz programów operacyjnych realizowanych w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia oraz Europejskiego Funduszu Rybackiego w latach 2007–2013 – zał. nr 16.

Ustawę przedstawiła i omówiła Mariola Dwornikowska, podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia.

Komisja Zdrowia po wnikliwej analizie zebranych dokumentów oraz wysłuchaniu przedstawicieli Ministerstwa Zdrowia i Ministerstwa Finansów przyjęła zgodnie ze swoim przedmiotowym zakresem działania ustawę budżetową na rok 2009 bez poprawek. Opinię w tej sprawie przekazano do Komisji Gospodarki Narodowej. Postanowiono, że podczas posiedzenia tej komisji przedstawi ją senator Henryk Woźniak.

* * *

Na swym posiedzeniu **Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska** rozpatrzyła ustawę budżetową na rok 2009 w następujących częściach: 22 – Gospodarka wodna, 32 – Rolnictwo, 33 – Rozwój wsi, 35 – Rynki rolne, 41 – Środowisko, 62 – Rybołówstwo, 68 – Państwowa Agencja Atomistyki, 72 – Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego; załącznik nr 5 – Plan finansowy Funduszu Emerytalno-Rentowego (KRUS), Plan finansowy Funduszu Prewencji i Rehabilitacji (KRUS), Plan finansowy Funduszu Administracyjnego (KRUS), Plan finansowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Plan finansowy Centralnego Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych; załącznik nr 13 Plan finansowy Agencji Rynku Rolnego, Plan finansowy Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Plan finansowy Agencji Nieruchomości Rolnych, Plan finansowy Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, Plany finansowe Jednostek Doradztwa Rolniczego, załącznik nr 17 – Limity wydatków budżetu państwa przeznaczonych na finansowanie Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 oraz zgodnie z przedmiotowym zakresem działania komisji część 83 (zał. nr 2) – Rezerwy celowe, część 85 (zał. nr 1 i 2) – Budżety wojewodów ogółem, załącznik nr 4 – Zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze w 2009 r., załącznik nr 7 – Prefinansowanie zadań przewidzianych do finansowania ze środków Unii Europejskiej, załącznik nr 8 – Dotacje celowe na finansowanie zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zleconych ustawami, realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego, załącznik nr 9 – Wykaz jednostek, dla których zaplanowano dotacje podmiotowe w 2009 r., załącznik nr 10 – Zatrudnienie i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych w 2009 r., załącznik nr 12 – Projekt budżetu państwa na 2009 r. programy wieloletnie w układzie zadaniowym, załącznik nr 14 – Środki bezzwrotne pochodzące z programów pomocy przedakcesyjnej Unii Europejskiej, środki pochodzące z Unii Europejskiej w ramach programu *Transition Facility* (środki przejściowe), środki na realizację Norweskiego Mechanizmu Finansowego, Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego, środki na realizację Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, środki na finansowanie projektów realizowanych z funduszy w ramach działu 3a budżetu UE Programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”, środki z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w ramach Narodowego Planu Rozwoju 2004–2006 według programów operacyjnych i w podziale na poszczególne lata realizacji, załącznik nr 15 – Limity kwot zobowiązań oraz wydatków w kolejnych latach obowiązywania NPR 2004–2006 w tys. zł, załącznik nr 16 – Wykaz programów operacyjnych

realizowanych w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia oraz Europejskiego Funduszu Rybackiego w latach 2007–2013.

Ustawę budżetową w części dotyczącej rolnictwa omówił wiceminister rolnictwa i rozwoju wsi Artur Ławniczak.

Senatorowie zapoznali się także z opinią eksperta komisji prof. Andrzeja Czyżewskiego. Jego zdaniem, projekt przyszłorocznego budżetu w części dotyczącej rolnictwa dowodzi, że bieżący i długofalowy wpływ unijnych środków finansowych na sytuację ekonomiczną tej dziedziny jest kluczowy. Jak stwierdził, budżet ten jest bardziej oszczędny niż w br., ale bardziej rozbudowany i korzystniejszy niż w pierwszych latach członkostwa Polski w Unii Europejskiej.

Po zapoznaniu się ze szczegółowymi informacjami dysponentów części budżetowych oraz po przeprowadzonej dyskusji senator Jerzy Chróścikowski zaproponował wprowadzenie 11 zmian. Negatywną opinię na ich temat przedstawił reprezentant Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Informację na temat budżetu na 2009 r. w częściach dotyczących środowiska przedstawił podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Henryk Jeziński.

Po zapoznaniu się ze szczegółowymi informacjami dysponentów poszczególnych części budżetowych oraz po przeprowadzonej dyskusji senator Michał Wojtczak zaproponował wprowadzenie poprawki, którą pozytywnie zaopiniował przedstawiciel Ministerstwa Środowiska.

Wniosek senatora M. Wojtczaka dotyczył:

- zmniejszenia limitu wydatków w części 41 – Środowisko, dział 750 – Administracja publiczna dział 925 – Ogrody botaniczne i zoologiczne oraz naturalne obszary i obiekty chronionej przyrody w łącznej wysokości 10 213 tys. zł,
- zmniejszenia limitu wydatków w częściach 85 dla poszczególnych województw w łącznej wysokości 41 287 tys. zł,
- zwiększenia limitu wydatków w części – 41 Środowisko, dział 900 – Gospodarka komunalna i ochrona środowiska w kwocie 45 046 tys. zł,
- zwiększenia limitu wydatków w części 83 – rezerwy celowe poz. 8 o kwotę 6454 tys. zł.

Komisja po wnikliwej analizie otrzymanych dokumentów oraz wysłuchaniu przedstawicieli rządu – wiceministra rolnictwa i rozwoju wsi A. Ławniczaka i wiceministra środowiska H. Jezińskiego postanowiła nie zgłaszać poprawek do rozpatrzonych części ustawy budżetowej na rok 2009.

Opinię Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska w sprawie rozpatrzonych części ustawy budżetowej na rok 2009 właściwych zakresowi przedmiotowemu komisji przekazano do Komisji Gospodarki Narodowej. Do jej zaprezentowania podczas posiedzenia tej komisji upoważniono senatora Ireneusza Niewiarowskiego.

Senatorowie rozpatrzyli także ustawę o organizacji rynku rybnego. Jej przyjęcie w imieniu rządu, autora projektu, rekomendował wiceminister rolnictwa i rozwoju wsi Marian Zalewski. W intencji pomysłodawców, ustawa dostosowująca polskie prawo do wymogów unijnych ma usprawnić system organizacji rynku rybnego i zapewnić jego efektywne uczestnictwo we wspólnej polityce rybackiej UE.

Dotychczas obowiązująca ustawa z 22 stycznia 2004 r. o organizacji rynku rybnego i pomocy finansowej w gospodarce rybnej była trzykrotnie nowelizowana. Ze względu na duży zakres zmian, uzupełnień i uaktualnień obowiązujących przepisów oraz potrzebę zapewnienia czytelności aktu prawnego za rozwiązanie lepsze od nowelizacji uznano uchwalenie nowej ustawy.

Senatorowie zapoznali się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które wskazało na kilka nieścisłości w sformułowaniu niektórych przepisów rozpatrywanej ustawy i przedstawiło uwagi natury legislacyjnej.

W Sejmie ustawę o organizacji rynku rybnego poparło 269 posłów, a 133 było przeciw. Odrzucono poprawki zgłoszone przez Prawo i Sprawiedliwość podczas drugiego czytania. Dotyczyły one m.in. zmiany brzmienia art. 23, który wzbudził największe kontrowersje podczas prac nad ustawą. Przepis ten nakazuje rybakom sprzedaż ryb w wyznaczonych miejscach, co – w opinii rządu – ma uporządkować handel rybami w Polsce oraz prowadzić do likwidacji szarej strefy i kontroli nad połowami ryb. Prawo i Sprawiedliwość proponowało, by „pierwsza

sprzedaż ryb odbywała się we wskazanych miejscach przez podmioty gospodarcze”, a nie w centrach pierwszej sprzedaży ryb.

Centrum pierwszej sprzedaży ryb to wyodrębniony w porcie lub przystani obiekt wyposażony w niezbędną infrastrukturę wyładunkową i transportową. W Polsce jest pięć takich centrów – we Władysławowie, w Darłowie, na Helu, w Kołobrzegu i Ustce.

Podczas prac nad tą ustawą w stosunku do art. 23, który – zdaniem rządu – jest kluczowy dla jej funkcjonowania, część posłów i organizacje rybackie zgłaszali zastrzeżenia co do jego konstytucyjności. Zgodnie z opinią Biura Analiz Sejmowych oraz według stanowiska sejmowego biura legislacyjnego, regulacja ta jednak nie narusza przepisów konstytucji.

Ponadto Sejm rozszerzył zapis art. 23 w stosunku do wersji rządowej. Rząd chciał, by do centrów pierwszej sprzedaży były dostarczane wyłącznie dorsze. Posłowie uznali, że przepis ten powinien dotyczyć wszystkich gatunków ryb. Zmieniony został także zapis dotyczący zwolnienia z tego obowiązku. Strona rządowa proponowała, żeby ryb do centrów nie musiały dostarczać małe jednostki rybackie – kutry do 12 m długości. Sejm uznał, że taki przywilej może dotyczyć tylko łodzi rybackich bezpokładowych, które łowią nie więcej niż 300 kg ryb.

Zgodnie z ustawą, kontrolą produktów rybnych zajmą się okręgowe inspektoraty rybołówstwa morskiego oraz Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Ustawa zastąpi dotychczasową regulację ze stycznia 2004 r. Nowe przepisy wejdą w życie 30 dni od chwili jej opublikowania.

W głosowaniu Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska postanowiła zaproponować Senatowi przyjęcie bez poprawek ustawy o organizacji rynku rybnego. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wyznaczono senatora Andrzeja Grzyba.

* * *

Na swym posiedzeniu zebrała się **Komisja Kultury i Środków Przekazu** w celu rozpatrzenia ustawy budżetowej na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi działania komisji:

- 01 – rozdział 92123 – Kancelaria Prezydenta RP;
- 09 – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji;
- 24 – Kultura i Ochrona Dziedzictwa Narodowego;
- załącznik nr 5:
  - Plan finansowy Funduszu Promocji Twórczości;
  - Plan finansowy Funduszu Promocji Kultury;
- załącznik nr 13:
  - Plan Finansowy Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej.

Zgodnie z przedmiotowym zakresem działania komisji:

- część 83 (zał. nr 2) – Rezerwy celowe
- zał. nr 4 – Zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze w 2009 r.
- zał. nr 7 – Prefinansowanie zadań przewidzianych do finansowania ze środków Unii Europejskiej;
- zał. nr 9 – Wykaz jednostek, dla których zaplanowano dotacje podmiotowe w 2009 r.;
- zał. nr 10 – Zatrudnienie i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych w 2009 r.;
- zał. nr 11 – Limity zatrudnienia dla osób objętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń, zatrudnionych w urzędach organów władzy państwowej, kontroli, ochrony prawa, sądach i trybunałach oraz w placówkach zagranicznych w roku 2009;
- zał. nr 12 – Projekt budżetu państwa na 2009 r. – programy wieloletnie w układzie zadaniowym;
- zał. nr 14 – Środki bezzwrotne pochodzące z programów pomocy przedakcesyjnej Unii Europejskiej, środki pochodzące z Unii Europejskiej w ramach programu *Transition Facility* (środki przejściowe), środki na realizację Norweskiego Mechanizmu Finansowego, Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego, środki na realizację Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, środki na finansowanie projektów realizo-

wanych z funduszy w ramach działu 3a budżetu UE Programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”, środki z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w ramach Narodowego Planu Rozwoju 2004–2006 według programów operacyjnych i w podziale na poszczególne lata realizacji;

- zał. nr 15 – limity kwot zobowiązań oraz wydatków w kolejnych latach obowiązywania NPR 2004–2006 w tys. zł;
- zał. nr 16 – Wykaz programów operacyjnych realizowanych w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia oraz Europejskiego Funduszu Rybackiego w latach 2007–2013.

Komisja po wnikliwej analizie zebranych dokumentów oraz wysłuchaniu przedstawicieli: Kancelarii Prezydenta – dyrektora Biura Finansowego Grażyny Druś i dyrektora Biura Społecznego Komitetu Ochrony Zabytków Krakowa Macieja Wilamowskiego, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego – sekretarza stanu Piotra Żuchowskiego i dyrektora Departamentu Finansowego Wojciecha Kwiatkowskiego oraz Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji – przewodniczącego Witolda Kołodziejewskiego, postanowiła nie zgłaszać poprawek do ustawy budżetowej na rok 2009 w zakresie przedmiotowego działania komisji.

Opinię w tej sprawie przekazano Komisji Gospodarki Narodowej. Postanowiono, że podczas posiedzenia tej komisji przedstawi ją senator Andrzej Person.

* * *

Senatorowie z **Komisji Gospodarki Narodowej** rozpatrywali ustawę budżetową na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi działania komisji.

W posiedzeniu uczestniczyli m.in.:

- Ministerstwo Finansów – sekretarz stanu Elżbieta Suchocka-Roguska, podsekretarz stanu Jacek Kapica, dyrektor generalny Mirosław Adamczyk wraz z pracownikami;
- Ministerstwo Gospodarki – podsekretarze stanu Grażyna Henclewska i Marcin Korolec wraz z pracownikami;
- Ministerstwo Sportu i Turystyki – podsekretarz stanu Katarzyna Sobierajska wraz z pracownikami;
- Ministerstwo Skarbu Państwa – podsekretarz stanu Joanna Schmid, dyrektor generalny Grzegorz Borowiec wraz z pracownikami;
- Ministerstwo Infrastruktury – podsekretarze stanu Piotr Styczeń i Anna Wypych-Namiootko wraz z pracownikami;
- Prokuratura Generalna Skarbu Państwa – prezes Marcin Dziurda, główny księgowy Lidia Olczak;
- Wyższy Urząd Górniczy – prezes Piotr Litwa wraz z pracownikami;
- Urząd Regulacji Energetyki – wiceprezes Marek Woszczyk;
- Komisja Nadzoru Finansowego – zastępca przewodniczącego Lesław Gajek, główny księgowy Alina Pirek;
- Najwyższa Izba Kontroli – wiceprezes Stanisław Jarosz wraz z pracownikami;
- Główny Urząd Statystyczny – wiceprezes Janusz Witkowski, dyrektor generalny Sławomir Brodziński, główny księgowy Maria Górna;
- Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów – wiceprezes Małgorzata Kozak, dyrektor generalny Monika Bronkau-Ługowska, główny księgowy Małgorzata Górecka;
- Urząd Komunikacji Elektronicznej – dyrektor generalny Marian Czyżak;
- Główny Urząd Nadzoru Budowlanego – główny inspektor Robert Dziwiński wraz z pracownikami;
- Urząd Transportu Kolejowego – prezes Wiesław Jarosiewicz, dyrektor generalny Lidia Ostrowska wraz z pracownikami;
- Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad – p.o. dyrektora generalnego Lech Witecki wraz z pracownikami;
- Urząd Lotnictwa Cywilnego – dyrektor generalny Grzegorz Mroczek;

- Transportowy Dozór Techniczny – dyrektor Jan Urbanowicz;
- Biuro Legislacyjne Kancelarii Senatu – dyrektor Roman Kapeliński i wicedyrektor Adam Niemczewski.

Ustawa budżetowa na 2009 r. ustala dochody budżetu państwa na kwotę 303 034 805 tys. zł, wydatki na kwotę nie większą niż 321 221 112 tys. zł. W kwocie tej 43 893 982 tys. zł stanowi finansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej. Deficyt budżetu państwa ustalony został na kwotę nie większą niż 18 186 307 tys. zł.

W porównaniu z rządowym projektem ustawy budżetowej na 2009 r., przekazanym do Sejmu 29 września br., dochody ogółem zostały zmniejszone o 509 865 tys. zł, wydatki o 523 558 tys. zł, deficyt budżetu państwa natomiast został zmniejszony o 13 693 tys. zł.

Ustawę w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi działania komisji Gospodarki Narodowej omówili:

- Budżet, Finanse Publiczne i Instytucje Finansowe – cz. 19 – dyrektor generalny w Ministerstwie Finansów M. Adamczyk;
- Przychody i rozchody budżetu państwa na rok 2009 – zał. nr 3 – dyrektor Departamentu Długu Publicznego w Ministerstwie Finansów Piotr Marczak;
- Podatki i inne wpłaty na rzecz budżetu państwa – cz. 77 – dyrektor Departamentu Polityki Finansowej, Analiz i Statystyki w Ministerstwie Finansów Jacek Krzyślak oraz zastępca dyrektora Departamentu Instytucji Płatniczej w Ministerstwie Finansów Dorota Jaworska;
- Obsługa zadłużenia zagranicznego – cz. 78 i Obsługa długu krajowego – cz. 79 – dyrektor Departamentu Długu Publicznego w Ministerstwie Finansów P. Marczak;
- Rezerwa ogólna – cz. 81 – naczelnik Wydziału Metodologii i Planowania Budżetowego w Departamencie Budżetu Państwa w Ministerstwie Finansów Agnieszka Świeboda-Hofman;
- Rezerwy celowe – cz. 83 – sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów E. Suchocka-Roguska;
- Prefinansowanie zadań przewidzianych do finansowania ze środków Unii Europejskiej zał. nr 7 i 14 – naczelnik Wydziału Metodologii i Planowania Budżetowego w Departamencie Budżetu Państwa w Ministerstwie Finansów A. Świeboda-Hofman;
- Limity kwot zobowiązań oraz wydatków w latach obowiązywania NPR 2004–2006 – nr 15 – sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów E. Suchocka-Roguska;
- Wykaz programów wieloletnich w 2009 r. zał. nr 12 i Wykaz inwestycji wieloletnich w 2009 r. zał. nr 6 – sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów E. Suchocka-Roguska;
- Gospodarka – cz. 20 oraz Plan finansowy Agencji Rezerw Materiałowych i Plan finansowy Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości – zał. nr 13 – podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki G. Henclewska;
- Turystyka – cz. 40 oraz Plan finansowy Polskiej Organizacji Turystycznej – podsekretarz stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki K. Sobierajska;
- Skarb Państwa – cz. 36 oraz Kierunki prywatyzacji majątku Skarbu Państwa w br., Plany finansowe: Funduszu Reprywatyzacji, Funduszu Rekompensacyjnego, Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców i Funduszu Skarbu Państwa – podsekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa J. Schmid;
- Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa – cz. 74 – prezes M. Dziurda;
- Wyższy Urząd Górniczy – cz. 60 – prezes P. Litwin;
- Urząd Regulacji Energetyki – cz. 50 – wiceprezes M. Woszczyk;
- Komisja Nadzoru Finansowego – cz. 70 – zastępca przewodniczącego L. Gajek;
- Najwyższa Izba Kontroli – cz. 07 – wiceprezes S. Jarosz;
- Główny Urząd Statystyczny – cz. 58 – wiceprezes J. Witkowski;
- Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów – cz. 53 – wiceprezes M. Kozak;
- Urząd Komunikacji Elektronicznej – cz. 76 – dyrektor generalny M. Czyżak;
- Łączność – cz. 26 i Gospodarka Morska – cz. 21 – podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury A. Wypych-Namietko oraz dyrektor Departamentu Budżetu w tym resorcie Ewa Szczepańska;
- Urząd Transportu Kolejowego – cz. 71 – prezes W. Jarosiewicz;

- Transport – cz. 39 oraz Plany finansowe: Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej Transportowego Dozoru Technicznego – podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury A. Wypych-Namiotko oraz dyrektor Departamentu Budżetu w tym resorcie E. Szczepańska
- Budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa – cz. 18 – podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury P. Styczeń oraz główny inspektor nadzoru budowlanego R. Dziwiński.

W dyskusji senatorowie pytali m.in. o różnice omawianych części w stosunku do roku ubiegłego, monitorowanie dochodów i wydatków budżetowych, zmiany w rezerwach celowych i prognozy prywatyzacyjne.

Zastępca przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego zwrócił się z prośbą o zwiększenie budżetu tej instytucji w celu wyrównania poziomu płac pracowników urzędu. Wiceprezes NIK prosił natomiast o przywrócenie środków finansowych, zmniejszonych o 12 mln zł w trakcie prac sejmowych.

Przewodniczący obradom senator Kazimierz Kleina zwrócił się do senatorów o składanie do sekretariatu komisji na piśmie poprawek do ustawy budżetowej na rok 2009 do godz. 15.00 następnego dnia, czyli 11 grudnia br.

Odpowiadając na pytania senatorów z Komisji Gospodarki Narodowej o prognozy przyszłorocznego wzrostu gospodarczego, dyrektor Departamentu Polityki Finansowej, Analiz i Statystyki w Ministerstwie Finansów J. Krzyślak poinformował, że zakłada się, iż wzrost spożycia indywidualnego w przyszłym roku spadnie z planowanych pierwotnie 5,1% do 4,4%, co przełoży się na niższe wpływy z VAT. Ministerstwo Finansów zmniejszyło niedawno swoje przewidywania z pierwotnie zakładanego 4, 8-procentowego wzrostu PKB do 3,7%. W efekcie dochody budżetu zredukowano o 1,7 mld zł i o taką samą kwotę zmniejszono wydatki. Resort przewidział jednak o ponad 1,1 mld zł wyższe dochody z podwyższonej akcyzy na alkohol i samochody o pojemności powyżej 2 l.

Dyrektor J. Krzyślak powiedział, że spadek wzrostu PKB odbije się przede wszystkim na mniejszych niż pierwotnie zakładano wpływach z VAT. Resort przewiduje, że niższe będą także tegoroczne wpływy z tego podatku. Ubytek względem planów wynikających z budżetu na br. (ponad 111 mld zł) szacowany jest mniej więcej na 3 mld zł.

„Nie zredukowaliśmy natomiast prognoz dotyczących PIT i CIT, gdyż dochody obecnie uzyskiwane z tych podatków są wyższe od założeń przyjętych w ustawie budżetowej na rok 2008. Mamy lepsze wykonanie tych dochodów niż planowaliśmy we wrześniu” – wyjaśniał J. Krzyślak senatorom. Jego zdaniem, spadek przyszłorocznych wpływów budżetowych nie będzie tak duży, jak wynikałoby to ze spadku wzrostu PKB, dzięki utrzymującemu się na wysokim poziomie spożyciu indywidualnemu. Początkowo zakładano, że wzrost spożycia wyniesie 5,1%, resort zredukował jednak to założenie do 4,4%.

W opinii dyrektora departamentu polityki finansowej, podobna sytuacja miała miejsce w latach 2001–2002, gdy PKB rósł w tempie około 1,5%, ale wzrost spożycia utrzymywał się na poziomie kilkuprocentowym. Jak dodał, szacowany przez Ministerstwo Finansów wzrost gospodarczy w IV kwartale br. wyniesie około 4%, a w całym roku bieżącym osiągnie wartość 5,1%.

J. Krzyślak zapewnił, że resort finansów przygotował plan awaryjny na wypadek, gdyby okazało się, że wzrost gospodarczy w przyszłym roku będzie niższy od planowanych 3,7%. „Jeżeli utrzymanie planowanych wydatków groziłoby przekroczeniem deficytu budżetowego (zakłada się jego wysokość na poziomie około 18, 2 mld zł), to wydatki te nie będą realizowane. Nastąpi zablokowanie wydatków, które okażą się niemożliwe do zrealizowania” – powiedział dyrektor. Dodał, że zwykle wydatki realizowane są niespiesznie, a co roku około 1–3% wydatków zaplanowanych w ustawach budżetowych w ogóle nie dochodzi do skutku. Jak zauważył J. Krzyślak, mimo znacznych apetytów resorty nie potrafią ich, z różnych przyczyn, wykorzystać w stu procentach.

Podczas posiedzenia Komisji Gospodarki Narodowej wiceminister skarbu państwa J. Szmida poinformowała, że w przyszłym roku ma zostać dokończona prywatyzacja Enei. Skarb Państwa zamierza się także pozbyć udziałów w Banku Gospodarki Żywnościowej. Po zostanie natomiast większościowym akcjonariuszem PGE.

Wiceminister oceniła, że przyszłoroczne wpływy z prywatyzacji wyniosą około 12 mld zł brutto. „Na kwotę tę składają się zwłaszcza projekty z sektora energetycznego. Mają stanowić one około dwóch trzecich wpływów z prywatyzacji” – poinformowała. Jak powiedziała, w wypadku PGE pakiet większościowy zostanie w rękach Skarbu Państwa, gdyż przedsiębiorstwo to ma charakter strategiczny. Podobnie jest z Tauronem. Prywatyzacja Energii jest planowana, ale nie w przyszłym roku. Dodała, że przewidywana jest także m.in. prywatyzacja sektora finansowego (Giełda Papierów Wartościowych), chemicznego (Kędzierzyn-Koźle, Ciech, Police) oraz uzdrowisk.

Wiceminister J. Szmid, pytana o tzw. resztówki, mówiła, że w przyszłym roku dojdzie do drugiego etapu prywatyzacji Enei, która w listopadzie br. trafiła na giełdę. Przewidziana jest także prywatyzacja zespołu Pątnów–Adamów–Konin. „W wypadku resztówek spółek notowanych na giełdzie ważne jest, aby sprzedaż nie nastąpiła przy najniższym kursie. (...) Zdajemy sobie sprawę, że koniunktura może nam nadal nie sprzyjać” – mówiła wiceminister skarbu państwa. Jak zaznaczyła, spośród firm z sektora bankowego resort skarbu posiada akcje PKO BP, gdzie ma ponad 50% udziałów, i BGŻ – 37%. W nadchodzącym roku ministerstwo planuje zbycie akcji BGŻ. Ich sprzedaż była przewidziana na br., ale z powodu sytuacji na rynkach finansowych do transakcji nie doszło. „Mamy dwie możliwości: albo zaprosimy inwestora, w tym wypadku tego, który ma większość akcji BGŻ, czyli Rabobank, albo sprzedamy je przez giełdę, ale tu sytuacja nie jest najlepsza” – oceniła wiceminister J. Szmid. Poinformowała także, że rozpocznie się też procedura prywatyzacji „Rzeczpospolitej”. Resort dysponuje analizą przedprywatyzacyjną oraz strategią sporządzoną przez doradców. Zgodnie z planem prywatyzacji, ustalonym przez Radę Ministrów w kwietniu br., do końca 2011 r. rząd planuje sprywatyzowanie 740 firm.

* * *

Podczas posiedzenia **Komisji Nauki, Edukacji i Sportu** rozpatrzono i zaopiniowano dla Komisji Gospodarki Narodowej ustawę budżetową na rok 2009 w częściach i działach właściwych przedmiotowemu zakresowi komisji:

- Oświata i wychowanie – cz. 30 – (zał. nr 1, 2, 10) – cz. 85, w zakresie działów:
  - 801 – Oświata i wychowanie (zał. nr 1, 2 4, 9 i 10);
  - 854 – Edukacyjna opieka wychowawcza (zał. nr 2);
  - cz. 82 – Subwencje ogólne dla jednostek samorządu terytorialnego w zakresie części oświatowej (zał. nr 2);
  - zał. nr 7 – środki bezzwrotne pochodzące z programów przedakcesyjnych UE, środki pochodzące z UE w ramach prefinansowania zadań przewidzianych ze środków Unii Europejskiej, środki pochodzące z Unii Europejskiej w ramach programu *Transition Facility* (środki przejściowe), środki na realizację Norweskiego Mechanizmu Finansowego i Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego, środki na realizację Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, środki na finansowanie projektów realizowanych z funduszy w ramach działu 3a budżetu UE programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”, środki z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności z zał. nr 14 oraz limity kwot zobowiązań oraz wydatków w kolejnych latach obowiązywania Narodowego Planu Rozwoju 2004-2006 z zał. nr 15 oraz wykaz programów operacyjnych realizowanych w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia oraz Europejskiego Funduszu Rybackiego w latach 2007-2013 z zał. nr 16, oraz limity wydatków budżetu państwa, przeznaczonych na finansowanie Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 z zał. nr 17 w częściach: 28 – Nauka, 38 – Szkolnictwo wyższe, 30 – Oświata i Wychowanie;
  - Budżety wojewodów ogółem w zakresie działu 801 oświata i wychowanie z zał. 1, 2 i 10;
- Szkolnictwo wyższe – cz. 38 (zał. nr 1, 2, 4, 9 i 10); cz. 83 – Rezerwy celowe – poz. 51 i 64; Programy wieloletnie (zał. nr 12);
  - zał. nr 7 – środki bezzwrotne pochodzące z programów przedakcesyjnych UE, w częściach: 28 – Nauka, 38 – Szkolnictwo wyższe, 30 – Oświata i Wychowanie;

- cz. 83 – Rezerwy celowe (poz. 42);
- Nauka – cz. 28 (zał. nr 1, 2, 4, 9 i 10);
  - Plan finansowy Funduszu Nauki i Technologii Polskiej z zał. nr 5;
  - Programy wieloletnie z zał. nr 12;
  - Plan finansowy Narodowego Centrum Badań i Rozwoju z zał. nr 13;
  - cz. 83 – Rezerwy celowe (poz. 63);
  - Budżety wojewodów ogółem w zakresie działu 730 Nauka z zał. 2;
  - zał. nr 7, środki bezzwrotne pochodzące z programów przedakcesyjnych UE, w częściach: 28 – Nauka, 38 – Szkolnictwo wyższe, 30 – Oświata i Wychowanie;
- Polska Akademia Nauk – cz. 67 (zał. nr 1, 2, 4, 9 i 10);
  - Kultura fizyczna i sport – cz. 25 (zał. 1, 2, 4, 10); Fundusze celowe z zał. nr 5 – plan finansowy funduszu zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów oraz plan finansowy Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej; cz. 83 Rezerwy celowe w zakresie poz. 53 i 59;
  - Informatyzacja – cz. 27 (zał. nr 2 i 10), rezerwy celowe cz. 83, poz. 39;
  - Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polski – cz. 61– (zał. 1, 2 i 10);
  - zał. nr 7, środki bezzwrotne pochodzące z programów przedakcesyjnych UE;
  - Główny Urząd Miar – cz. 64 zał. (1, 2 i 10);
  - Polski Komitet Normalizacyjny cz. 65 zał. (1, 2, i 10);
  - zał. nr 7, środki bezzwrotne pochodzące z programów przedakcesyjnych UE;
  - Polskie Centrum Akredytacji zał. nr 13.

Podczas posiedzenia część dotyczącą oświaty i wychowania omówiła sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej Krystyna Szumilas. Część odnoszącą się do szkolnictwa wyższego przedstawiła Grażyna Pawelska-Skrzypek, podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, a część 28 – nauka zreferował podsekretarz stanu w tym resorcie Jerzy Duszyński. Na temat części dotyczącej kultury fizycznej i sportu mówił sekretarz stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki Adam Giersz. Część 67 – Polska Akademia Nauk omówił doradca prezesa Polskiej Akademii Nauk Zdzisław Hensel. Urząd Patentowy reprezentował i przedstawił jego przyszłoroczny budżet dyrektor generalny Cezary Pyl. Część 64, dotyczącą Głównego Urzędu Miar, omówiła prezes Janina Popowska. W imieniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego głos zabrał prezes Tomasz Schweitzer, Polskie Centrum Akredytacji reprezentował dyrektor tego urzędu Karol Hauptmann.

Komisja, po analizie przedłożonych informacji, wysłuchaniu dodatkowych wyjaśnień przedstawicieli rządu i kierownictwa właściwych jednostek państwowych oraz przeprowadzeniu dyskusji, postanowiła zaproponować Komisji Gospodarki Narodowej wniesienie poprawek. Zaproponowane poprawki dotyczą wewnętrznego przesunięcia środków budżetowych z Unii Europejskiej w części 28 – nauka (1 poprawka) i w części 38 – szkolnictwo wyższe (2 poprawki).

* * *

Na swym posiedzeniu zebrała się **Komisja Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą** w celu rozpatrzenia ustawy budżetowej na rok 2009 w części 03, w zakresie rozdziału 75195: Pozostała działalność – Opieka nad Polonią i Polakami za Granicą.

Rozpatrywaną przez komisję część budżetową omówiła minister Ewa Polkowska, szef Kancelarii Senatu. Jak zauważyła, uchwalona przez Sejm ustawa budżetowa w tej części nie różni się od rozpatrywanego w sierpniu br. projektu budżetu Kancelarii Senatu. Zaznaczyła, że nie różni się też wewnętrzny podział ogólnej kwoty 75 000 tys. zł na dotacje programowe w wysokości 60 000 tys. zł oraz inwestycje – 15 000 tys. zł. Minister E. Polkowska zwróciła uwagę, że materiały przygotowane przez Biuro Polonijne Kancelarii Senatu nie oddają w pełni struktury wniosków, których data składania upłynęła wprawdzie 30 listopada br., ale o ich akceptacji decyduje data stempla pocztowego, więc ciągle jeszcze ich przybywa. Wiadomo już, że wnioski, które wpłynęły, opiewają na kwotę znacznie przewyższającą budżet Kancelarii Senatu na opiekę nad Polonią i Polakami za granicą. W połowie stycznia przyszłego roku zostanie przedstawiony pełny wykaz wniosków podzielonych na kierunki opieki nad Polonią i Polakami za granicą.

W dyskusji wzięli udział wicemarszałek Krystyna Bochenek oraz senatorowie Roman Ludwiczuk, Łukasz Abgarowicz, Zbigniew Pawłowicz, Bronisław Korfanty i Andrzej Person.

Senator Ł. Abgarowicz zgłosił wniosek, by w ramach niezmienionej kwoty budżetu na opiekę nad Polonią i Polakami za granicą dokonać przesunięcia między środkami przeznaczonymi na dotacje programowe i inwestycje. Zaproponował, by kwotę przeznaczoną na inwestycje zwiększyć do 20 mln zł, a zmniejszyć kwotę przeznaczoną na dotacje o charakterze programowym do wysokości 55 mln zł. W głosowaniu wniosek uzyskał poparcie Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami.

Następnie przegłosowano wniosek o zaaprobowanie budżetu na opiekę nad Polonią i Polakami za granicą w proponowanym kształcie z uwzględnieniem poprawki zgłoszonej przez senatora Ł. Abgarowicza. Opinię w tej sprawie przekazano do Komisji Gospodarki Narodowej. Postanowiono, że podczas jej posiedzenia komisję emigracji będzie reprezentować senator A. Person.

11 grudnia 2008 r.

Na wspólnym posiedzeniu zebrały się **Komisja Gospodarki Narodowej** oraz **Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej**.

W pierwszym punkcie porządku dziennego posiedzenia kontynuowano rozpatrywanie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym. Przewodniczący obradom senator Tomasz Misiak przypomniał, że komisje zajmowały się już sejmową ustawą na swoich wcześniejszych spotkaniach (KGN – 25 listopada i KSTiAP – 27 listopada br.). Zastąpi ona dotychczas obowiązującą ustawę o partnerstwie publiczno-prywatnym z 28 lipca 2005 r. Określa m.in. zasady wspólnej realizacji przedsięwzięć przez podmioty publiczne i partnerów prywatnych, zasady ponoszenia ryzyka przy realizacji wspólnych inwestycji, zasady ich finansowania oraz przeprowadzania kontroli realizacji zadań przez podmioty publiczne. Eliminuje nadmierne obciążenia oraz gwarantuje większą swobodę w kształtowaniu partnerstwa i większą ochronę zarówno interesów publicznych, jak i partnerów prywatnych.

Podczas posiedzenia przedstawiciel Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu przedstawił uwagę o charakterze doprecyzowującym zapis ustawy sejmowej, sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Adam Szejnfeld natomiast zwrócił się z prośbą o wprowadzenie 2 poprawek legislacyjnych.

W trakcie dyskusji senatorowie interesowali się m.in. kwestią zamówień publicznych oraz programami operacyjnymi związanymi z ustawą.

Senator Tomasz Misiak zgłosił poprawki zasygnalizowane w opinii senackiego biura legislacyjnego, a także zmiany zaproponowane przez wiceministra A. Szejnfelda. W głosowaniu łącznym zostały one jednomyślnie przyjęte przez połączone komisje.

Ustalono, że 3 zaakceptowane poprawki do ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym zarekomenduje Izbie w imieniu połączonych komisji senator Stanisław Bisztyga.

Następnie przystąpiono do rozpatrzenia ustawy o koncesji na roboty budowlane lub usługi. Ustawę, uchwaloną przez Sejm na podstawie przedłożenia Rady Ministrów, rekomendował senatorom podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury Andrzej Panasiuk. Dostosowuje ona polskie prawo do wymogów Unii Europejskiej i określa zasady oraz tryb zawierania umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi, a także środki ochrony prawnej w postępowaniu o zawarcie umowy koncesji.

Ustawa tworzy nowe możliwości wykonywania zadań publicznych przy współpracy z firmami w zakresie robót budowlanych i usług. Sejm postanowił m.in., że samorządy i organy administracji rządowej będą mogły zawrzeć z podmiotami prywatnymi umowę o koncesję na roboty budowlane i usługi. W Sejmie za takimi rozwiązaniami opowiedziało się 261 posłów, przeciw było 145, a 6 osób się wstrzymało od głosu.

Dotychczas zadania publiczne najczęściej były realizowane poprzez udzielanie zamówienia publicznego, mimo że prawo zamówień publicznych przewiduje możliwość koncesji na roboty budowlane. Jak uzasadniał rząd, chociaż ustawa zawiera odrębny rozdział poświęcony koncesji na roboty budowlane, to procedura ich udzielania była równie skomplikowana jak w wypadku zamówień publicznych, co zniechęcało do korzystania z tej formy współpracy. Ponadto dotąd nie było możliwości udzielania koncesji na usługi.

Nie wszystkie rodzaje działalności mogą jednak być realizowane w formie koncesji. Nowa ustawa będzie mogła być stosowana w wypadkach, w których odbiorcami świadczenia mogą być osoby trzecie, tj. faktyczni użytkownicy przedmiotu koncesji. Koncesjodawca, np. samorząd, będzie zamieszczał ogłoszenie o koncesji na roboty budowlane m.in. w Biuletynie Zamówień Publicznych oraz na swojej stronie internetowej. Następnie będzie zapraszać do udziału w negocjacjach tych oferentów, którzy zgodnie z procedurą złożyli wnioski. Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia.

Podczas posiedzenia senatorowie zapoznali się z opinią senackiego biura legislacyjnego, które zaproponowało 9 poprawek o charakterze legislacyjno-doprecyzującym.

W trakcie dyskusji interesowano się m.in. procedurami udzielania koncesji i rolą organów samorządowych. Odpowiedzi na pytania senatorów udzielali wiceminister infrastruktury A. Pansiuk i prezes Urzędu Zamówień Publicznych Jacek Sadowy.

Przewodniczący obradom senator T. Misiak zgłosił poprawki proponowane przez senackie biuro legislacyjne. W głosowaniu wszystkie zostały przyjęte przez połączone komisje. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy o koncesji na roboty budowlane lub usługi wybrano senatora Stanisława Iwana.

Na zakończenie wspólnego posiedzenia Komisji Gospodarki Narodowej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Ustawę, uchwaloną na podstawie projektu wniesionego przez rząd, omówiła podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Czesława Ostrowska. Jak stwierdziła, ma ona na celu zwiększenie aktywizacji osób bezrobotnych, poprawę funkcjonowania urzędów pracy poprzez zwiększenie różnorodności oferowanych przez nie form pomocy, modyfikację systemu wypłat zasiłków, wsparcie zatrudnienia i aktywizację zawodową osób w wieku „50+”.

W nowelizacji przewidziano m.in. zwiększenie aktywizacji osób długotrwale bezrobotnych, tworzenie dla nich indywidualnych planów działania oraz ulgi dla pracodawców zatrudniających osoby po 50. roku życia. W Sejmie poparło ją 241 posłów, 7 było przeciw, a 131 wstrzymało się od głosu.

Ustawa przewiduje m.in., że dla bezrobotnych, którzy przez 6 miesięcy nie podejmą pracy, będą tworzone indywidualne programy działania. Jeżeli nie zechcą oni uczestniczyć w szkoleniu czy przygotowaniu zawodowym, zostaną wykluczeni z grona bezrobotnych.

Pracodawcy zatrudniający osoby po 50. roku życia okresowo zostaną zwolnieni ze składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych; pracodawcy zatrudniający kobiety po 55. roku życia i mężczyźni po 60. roku zostaną z tych składek zwolnieni całkowicie.

Celem nowelizacji jest także zintegrowanie działań powiatowych urzędów pracy i ośrodków pomocy społecznej. Urzędy pracy i samorządy gminne tworzyć mają lokalne punkty informacyjno-konsultacyjne. Zajmą się one informowaniem o pomocy oferowanej przez urzędy pracy oraz rejestrowaniem bezrobotnych i poszukujących pracy. Centra aktywizacji zawodowej mają zostać wyodrębnione z powiatowych urzędów pracy i zajmować się głównie doradztwem i szkoleniami. Wzrośnie też liczba doradców. Obecnie, według raportu NIK, na jednego doradcę przypada 2, 7 tys. bezrobotnych, a w skrajnych wypadkach – 6 tys.

Zgodnie z nowelizacją przez 12 miesięcy starosta może zwracać koszty przejazdu, kiedy bezrobotny odbywa staż lub przygotowanie zawodowe. Może także zwrócić przedsiębiorcy koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska bezrobotnego, w kwocie nieprzekraczającej jednak 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia. Środki do takiej samej wysokości starosta

może przyznać bezrobotnemu na podjęcie działalności gospodarczej czy pokrycie kosztów pomocy prawnej.

Od 1 stycznia 2010 r. planowane jest zwiększenie zasiłku dla bezrobotnych do 717 zł brutto w czasie trzech pierwszych miesięcy jego pobierania i 563 zł w ciągu trzech kolejnych miesięcy. W końcu kwietnia br. w Polsce było nieco ponad 1,6 mln bezrobotnych. Prawo do zasiłku miało tylko 15% z nich.

Podczas posiedzenia przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego zgłosił 10 uwag o charakterze legislacyjno-doprecyzującym. Przewodniczący obradom nad tym punktem senator Mariusz Witczak zgłosił poprawki proponowane przez senackie biuro. W głosowaniu zostały one przyjęte przez połączone komisje. Na sprawozdawcę stanowiska obu komisji podczas posiedzenia plenarnego Izby wybrano senatora Bohdana Paszkowskiego.

* * *

Posiedzenie **Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej** zwołało w celu rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw.

Nowelizację uchwalono z przedłożenia rządowego. Podczas sejmowego procesu legislacyjnego nie budziła ona kontrowersji ani nie była przedmiotem poprawek. Rozwiązania zaproponowane w sejmowej nowelizacji rekomendował senatorom podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Antoni Podolski. Jak stwierdził, mają one zapewnić poprawę bezpieczeństwa obywateli dzięki szybkiemu i skutecznemu dostępowi do służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy przy wykorzystaniu numerów alarmowych, a także poprzez poprawę współdziałania tych służb.

Wiceminister A. Podolski zwrócił uwagę, że podstawowe elementy współdziałania tych służb to stworzenie sieci ośrodków zarządzania działalnością ratowniczą podmiotów ratowniczych funkcjonujących na poziomie lokalnym, a także maksymalne zintegrowanie służb dyżurnych poszczególnych podmiotów ratowniczych w powiatach i województwie.

Podczas posiedzenia senatorowie zapoznali się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które wskazało na potrzebę doprecyzowania niektórych zapisów nowelizacji sejmowej i zaproponowało wprowadzenie poprawek.

Z uwagami senackiego biura legislacyjnego nie zgodził się wiceminister spraw wewnętrznych, który zaapelował do senatorów o przyjęcie sejmowej ustawy bez poprawek.

W wyniku głosowania, na wniosek senatora Mariusza Witczaka, Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej postanowiła jednomyślnie zaproponować Senatowi przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wyznaczono senatora Zbigniewa Meresa.

* * *

Na swym posiedzeniu **Komisja Ustawodawcza** rozpatrywała ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.

Rozwiązania przyjęte w nowelizacji sejmowej, uchwalonej na podstawie projektu wniesionego przez Senat, omówił dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego w Ministerstwie Sprawiedliwości Wojciech Sadrakuła. Nowelizacja stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 10 lipca ub.r. i dotyczy art. 203 § 1 i § 2 ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego.

Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z konstytucją art. 203 § 1 kodeksu postępowania karnego „w zakresie, w jakim nie stwarza wystarczających gwarancji procesowych zapewniających sądową weryfikację zgłoszonej przez biegłych konieczności połączenia badania psychiatrycznego oskarżonego z obserwacją w zakładzie leczniczym” oraz art. 203 § 2

w związku z art. 203 § 3 tego kodeksu „w zakresie, w jakim nie wskazuje maksymalnego czasu trwania obserwacji psychiatrycznej w zakładzie leczniczym”.

Do istotnych zmian w nowelizacji należą:

- wydłużenie okresu stosowania obserwacji psychiatrycznej w zakładzie leczniczym z 10 dni do 4 tygodni, a także wydłużenie maksymalnego czasu stosowania obserwacji z 6 do 8 tygodni;
- rezygnacja z zakazu stosowania obserwacji w zakładzie leczniczym, gdy ściganie następuje z oskarżenia prywatnego oraz rezygnacja z przyznania oskarżonemu prawa dochodzenia odszkodowania i zadośćuczynienia w wypadku niesłusznej obserwacji psychiatrycznej.

Sejmowa nowelizacja nie budziła zastrzeżeń Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu i senatorów – członków Komisji Ustawodawczej.

W wyniku głosowania, na wniosek senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego, przyjęto ustawę sejmową bez poprawek. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora K. Kwiatkowskiego.

Następnie komisja przystąpiła do rozpatrywania ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw.

Nowelizację, przyjętą z przedłożenia rządowego, przedstawił dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego w resorcie sprawiedliwości W. Sadrakuła. Modyfikuje ona i uzupełnia przepisy regulujące sprawę właściwości sądów wojskowych. Proponowane zmiany obejmują kodeks postępowania karnego, ustawę o Policji, prawo o ustroju sądów wojskowych, kodeks karny skarbowy oraz kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

Przyjęte rozwiązania dotyczą przede wszystkim przepisów art. 647 oraz art. 650 § 3 kodeksu postępowania karnego. Ustawa poszerza zakres właściwości sądów wojskowych o przestępstwa popełnione przez żołnierzy i pracowników wojska za granicą, podczas użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa.

Istotnej zmianie poddano zapis mówiący, że jeśli szkoda zaistniała po stronie osoby niebędącej żołnierzem, sprawę powinien rozpoznawać sąd powszechny. W myśl nowelizacji wszystkie te przestępstwa będą należały do właściwości sądów wojskowych bez względu na status osoby poszkodowanej.

Zmiana dotycząca art. 115 § 1a kodeksu karnego skarbowego dostosowuje przepisy tego kodeksu do treści zmienionego art. 647 kodeksu postępowania karnego. Jest to doprecyzowanie przepisu i wskazanie właściwości sądów wojskowych w sprawach o przestępstwa skarbowe.

Odpowiednie rozwiązania przyjęto także w odniesieniu do wykroczeń skarbowych.

Senatorowie zapoznali się również z opinią senackiego biura legislacyjnego, które nie zgłosiło żadnych uwag o charakterze legislacyjnym. Ustawa nie budziła także kontrowersji wśród senatorów.

W wyniku głosowania, na wniosek senatora K. Kwiatkowskiego, Komisja Ustawodawcza jednomyślnie opowiedziała się za przyjęciem bez poprawek ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw. Na sprawozdawcę stanowiska komisji podczas posiedzenia plenarnego Izby wybrano senatora Bohdana Paszkowskiego.

Tego samego dnia Komisja Ustawodawcza rozpatrzyła wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 1 marca 2006 r., dotyczący ustawy – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw oraz niektórych innych ustaw.

Orzeczenie omówił przedstawiciel senackiego biura legislacyjnego Zbigniew Gromek. Jak wyjaśnił, trybunał orzekł o niezgodności z konstytucją art. 6 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 1 oraz art. 6a ust. 1 w zw. z art. 7 ust. 1 ordynacji wyborczej. Przedmiot kontroli Trybunału Konstytucyjnego stanowiły następujące przepisy ordynacji:

- art. 6 ust. 1, w brzmieniu: „prawo wybierania do rady gminy ma obywatel polski, o którym mowa w art. 5 ust. 1, wpisany do prowadzonego w tej gminie stałego rejestru wyborców, o którym mowa w ustawie z 12 kwietnia 2001 r. – Ordynacja wyborcza do Sejmu, najpóźniej na 12 miesięcy przed dniem wyborów”;

- art. 6a ust. 1 ordynacji, w brzmieniu: „prawo wybierania do rady gminy ma również obywatel Unii Europejskiej niebędący obywatelem polskim, który najpóźniej w dniu głosowania kończy 18 lat, stale zamieszkuje na obszarze działania tej gminy oraz który, z zastrzeżeniem ust. 2, został wpisany do prowadzonego w tej gminie stałego rejestru wyborców najpóźniej na 12 miesięcy przed dniem wyborów”.

Trybunał w swoim wyroku wskazał, że powyższe przepisy są sprzeczne z art. 62 ust. 1, art. 31 ust. 3, art. 169, art. 32 oraz art. 169 konstytucji.

Z. Gromek poinformował senatorów, że dotychczas żaden uprawniony podmiot nie wystąpił z inicjatywą ustawodawczą, mającą na celu wykonanie tego wyroku. W związku z tym za wskazane uznał podjęcie inicjatywy przez komisję w tym zakresie. Następnie przedstawił projekt zmian, jakie należy wprowadzić do ustawy z 16 lipca 1998 r. – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw.

Po zapoznaniu się z informacją senackiego biura legislacyjnego przewodniczący komisji senator K. Kwiatkowski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej, mającej na celu wykonanie tego wyroku. W wyniku głosowania Komisja Ustawodawcza jednomyślnie przyjęła przedstawiony wniosek. Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy został upoważniony senator K. Kwiatkowski.

Podczas posiedzenia Komisji Ustawodawczej rozpatrzono także ustawę o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Przyjęcie sejmowej nowelizacji rekomendował senatorom podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Łukasz Rędziniak. Jak stwierdził, celem ustawy, uchwalonej z przedłożenia Rady Ministrów, jest wdrożenie do polskiego porządku prawnego postanowień dyrektywy 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lipca ub.r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym oraz dyrektywy 2007/63/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 13 listopada ub.r., zmieniającej dyrektywę Rady 78/855/EWG oraz 82/891/EWG w odniesieniu do wymogu sprawozdania niezależnego biegłego w wypadku łączenia się spółek akcyjnych lub ich podziału.

Senatorowie zapoznali się z opinią senackiego biura legislacyjnego, które nie zgłosiło żadnych uwag o charakterze legislacyjnym do rozpatrywanego aktu prawnego. Ustawa nie budziła także zastrzeżeń senatorów i nikt nie zgłosił się do dyskusji.

W wyniku głosowania, na wniosek senatora K. Kwiatkowskiego, komisja postanowiła zarekomendować Senatowi przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Postanowiono, że podczas posiedzenia plenarnego sprawozdanie w tej sprawie złoży w imieniu Komisji Ustawodawczej senator Marek Trzciński.

Senatorowie rozpatrzyli także ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Przedstawił ją wicedyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego w Ministerstwie Sprawiedliwości Grzegorz Wałęjko. Jak poinformował, ustawa zmierza do stworzenia w obowiązujących unormowaniach podstaw prawnych do prowadzenia elektronicznych postępowań upominawczych. Dotyczy to przede wszystkim kodeksu postępowania cywilnego. W intencji ustawodawcy, nowelizacja ma służyć uproszczeniu i przyspieszeniu postępowania sądowego w sprawach drobnych, w których stan faktyczny nie jest skomplikowany i nie wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego. Ustawa przewiduje utworzenie e-sądu jako wydziału cywilnego sądu rejonowego, który będzie prowadził postępowanie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Podczas posiedzenia przedstawicielka senackiego biura legislacyjnego zgłosiła kilka uwag o charakterze legislacyjnym.

W trakcie dyskusji senatorowie K. Kwiatkowski i Leon Kieres zgłaszali wątpliwości co do zachowania zasad techniki legislacyjnej w rozpatrywanej nowelizacji.

W wyniku głosowania, na wniosek senatora K. Kwiatkowskiego, Komisja Ustawodawcza postanowiła zaproponować Senatowi wprowadzenie 10 poprawek do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wybrano senatora Zbigniewa Cichonia.

* * *

Na swym posiedzeniu **Komisja Rodziny i Polityki Społecznej** postanowiła nie zgłaszać zastrzeżeń do ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Rozwiązania przyjęte w ustawie omówił i uzasadnił pełnomocnik rządu ds. osób niepełnosprawnych, sekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Jarosław Duda. Sejm uchwalił rozpatrywaną nowelizację na podstawie dwóch projektów – rządowego i senackiego. Dostosowuje ona przepisy regulujące instrumenty pomocy dla pracodawców do przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z 6 sierpnia br., uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 traktatu.

Ponadto ustawa zawiera uregulowania proponowane w senackiej inicjatywie ustawodawczej, wniesionej do Sejmu 16 października br. Zmierzają one do doprecyzowania systemu finansowania działalności warsztatów terapii zajęciowej i zakładów aktywności zawodowej. Nakładała obowiązek pokrywania co najmniej 10% kosztów ich działalności przez samorząd powiatowy, co najmniej 10-procentowe finansowanie zakładów aktywności zawodowej przez samorząd wojewódzki, a finansowanie w pozostałych 90% zarówno warsztatów, jak i zakładów należałoby natomiast do Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

Ustawa zapewnia dofinansowanie ze środków PFRON-u w wysokości do 75% poniesionych miesięcznych kosztów płacy pracodawcom wykonującym działalność gospodarczą, do 90% natomiast - pracodawcom niewykonującym takiej działalności. Uregulowanie to jest odmienne od dotychczasowej koncepcji pomocy, różniującej zakłady pracy chronionej. Preferuje tzw. otwarty rynek pracy dla zatrudniania niepełnosprawnych, co jest zgodne z tendencjami w państwach zachodnich. Racjonalizując dotychczasowe sposoby wsparcia, nowelizacja wprowadza także lub modyfikuje inne mechanizmy i instrumenty przyznawania pomocy o charakterze rekompensującym. M.in. wysokość pomocy odnosi się do najniższego wynagrodzenia, rozumianego jako wynagrodzenie minimalne obowiązujące w styczniu, nie zaś w grudniu roku poprzedniego, jak w dotychczasowym stanie prawnym. Wpływa to znacząco na wysokość przyznawanej pomocy.

Utrzymano zróżnicowanie wysokości pomocy w zależności od stopnia i rodzaju niepełnosprawności pracownika, jednocześnie zwiększając kwoty dofinansowania o 30% dla znacznego i umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i o 10% dla lekkiego stopnia niepełnosprawności. Ponadto przyznawana pomoc finansowa nie będzie limitowana okresami rocznymi, lecz należna w całym okresie zatrudnienia pracownika. Rozszerzono także katalog podlegających rekompensowaniu kosztów zatrudniania niepełnosprawnych – są to koszty dodatkowe w odniesieniu do tych, które pracodawca poniósłby, gdyby zatrudniał wyłącznie osoby sprawne (rekompensaty poniesionych dodatkowych kosztów budowy lub rozbudowy obiektów lub pomieszczeń w związku z zatrudnianiem niepełnosprawnych).

Zniesiono ponadto wyłączenie dofinansowania do wynagrodzenia pracownika mającego ustalone prawo do emerytury. Ustawa zawiera również uregulowania zapobiegające finansowaniu ze środków publicznych zadań sfinansowanych w ramach pomocy z innych środków publicznych.

W drugim punkcie porządku dziennego Komisja Rodziny i Polityki Społecznej rozpatrywała ustawę o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Przyjęcie ustawy rekomendowała senatorom Czesława Ostrowska, wiceminister pracy i polityki społecznej. Głos zabierał także Marcin Kulnicz, naczelnik wydziału w tym resorcie. Senatorowie zapoznali się też z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu.

W głosowaniu Komisja Rodziny i Polityki Społecznej postanowiła zarekomendować Senatowi wprowadzenie 11 poprawek do ustawy sejmowej, przede wszystkim o charakterze legislacyjnym. Charakter merytoryczny miała zmiana polegająca na dodaniu pkt 91 w art. 1 ustawy nowelizującej, zmierzająca do tego, aby ograniczyć czasowo – do 30 kwietnia 2009 r. – możliwość ubiegania się o nadanie licencji zawodowej przez osoby wskazane w art. 142 ust. 4 i 5 ustawy. Kolejna propozycja merytoryczna, dotycząca art. 31, zmierzała do zwiększenia wy-

mogów ubiegania się o nadanie licencji zawodowej osobom, które były zatrudnione na stanowisku doradcy lub asystenta EURES albo wykonywały zadania w zakresie świadczenia usług EURES.

Ustalono, że w imieniu Komisji Rodziny i Polityki Społecznej ustawę o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw wraz zaaprobowanymi zmianami zarekomenduje Izbie senator Jan Rulewski.

Kontrowersji nie wywołała ustawa o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Potrzebę jej uchwaleniu w imieniu rządu uzasadnił wiceminister pracy i polityki społecznej Marek Bucior. Ustawa dokonuje zmian w ustawie z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz w ustawie z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Nowelizacja porządkuje m.in. obowiązujący system prawny i, dla celów ubezpieczenia społecznego, do kręgu uznanych za prowadzących pozarolniczą działalność wprowadza osoby prowadzące niepubliczną szkołę, placówkę lub ich zespół na podstawie przepisów o systemie oświaty. W ustawie z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zapewniono osobom pobierającym tzw. emeryturę mundurową możliwość złożenia wniosku o przyznanie emerytury z FUS na zasadach i w wysokości określonej w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ponadto członkom rodziny pozostałym po emerytach i funkcjonariuszach mundurowych umożliwia się złożenie wniosku o przyznanie świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń emerytalnego i rentowego z FUS. Te zmiany czynią zadość zasadzie systemu emerytalnego, na podstawie której w razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przysługuje jej możliwość wyboru świadczenia.

Sejmowa nowelizacja ma także na celu zmianę trybu negocjacji wskaźnika waloryzacji emerytur w części uzależnionej od realnego wzrostu płac.

W głosowaniu Komisja Rodziny i Polityki Społecznej postanowiła wnieść o przyjęcie bez poprawek ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Ustalono, że sprawozdanie w tej sprawie złoży podczas posiedzenia plenarnego Izby senator M. Augustyn.

Tego samego dnia Komisja Rodziny i Polityki Społecznej rozpatrzyła ustawę budżetową na rok 2009 rok w zakresie przedmiotowego działania komisji:

- 1) część budżetowej 31 – Praca
  - a) dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
  - b) zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze z zał. nr 4,
  - c) zatrudnienie i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych z zał. nr 10,
- 2) plan finansowy Funduszu Pracy z zał. nr 5,
- 3) plan finansowy Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych z zał. nr 5,
- 4) część 83 – Rezerwy celowe w zakresie poz. 38 – środki na realizację ustawy o służbie zastępczej,
- 5) program wieloletni z zał. nr 12 w zakresie zadania 14.3 – Poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy (I etap),
- 6) środki pochodzące z Unii Europejskiej w ramach programu *Transition Facility* (środki przejściowe), Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwój Zasobów Ludzkich z zał. nr 14 wraz ze środkami na prefinansowanie zadań przewidzianych do finansowania ze środków Unii Europejskiej z zał. nr 7, limitami kwot zobowiązań oraz wydatków w kolejnych latach obowiązywania Narodowego Planu Rozwoju 2004-2006 z zał. nr 15, a także Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki w latach 2007-2013 z zał. nr 16,
- 7) część 44 – Zabezpieczenie społeczne
  - a) dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
  - b) zatrudnienie i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych z zał. nr 10,
- 8) część 83 – Rezerwy celowe w zakresie poz. 52 – Fundusz Inicjatyw Obywatelskich
- 9) część 63 – Sprawy rodziny
  - a) wydatki z zał. nr 2,
  - b) zatrudnienie i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych z zał. nr 10,

- 10) część 83 – Rezerwy celowe w zakresie poz. 32 – środki na finansowanie lub dofinansowanie zadań wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie,
- 11) program wieloletni zał. nr 12 w zakresie zadania 13.5 – Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie,
- 12) część 85 – Budżety wojewodów ogółem w zakresie działów:
- a) 852 – Pomoc społeczna
    - dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
    - dotacje celowe na finansowanie zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zleconych ustawami, realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego z zał. nr 8,
  - b) 853 – Pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej:
    - dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
    - dotacje celowe na finansowanie zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zleconych ustawami, realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego z zał. nr 8,
    - zatrudnienie i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych z zał. nr 10,
- 13) część 83 – Rezerwy celowe, w zakresie:
- poz. 28 – dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie zadań wynikających z art. 121 ust 3a ustawy o pomocy społecznej,
  - poz. 31 – środki na realizację programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”,
  - poz. 40 – środki na zwiększenie dotacji celowych na realizację świadczeń rodzinnych i świadczeń z funduszu alimentacyjnego,
  - poz. 47 – środki na dofinansowanie zadań realizowanych przez zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności,
- 14) program wieloletni z zał. nr 12 w zakresie zadania 13.1 – Pomoc państwa w zakresie dożywiania,
- 15) część 73 – Zakład Ubezpieczeń Społecznych
  - dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
- 16) planu finansowego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z zał. nr 5,
- 17) część 14 – rzecznik praw dziecka
  - a) dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
  - b) limity zatrudnienia dla osób objętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń z zał. nr 11,
- 18) część 72 - Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego
  - dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
- 19) plan finansowy Funduszu Administracyjnego (KRUS) z zał. nr 5,
- 20) plan finansowy Funduszu Emerytalno-Rentowego (KRUS) z zał. nr 5,
- 21) plan finansowy Funduszu Prewencji i Rehabilitacji (KRUS) z zał. nr 5,
- 22) część 12 – Państwowa Inspekcja Pracy
  - a) dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2,
  - b) zakłady budżetowe z zał. nr 4,
  - c) limity zatrudnienia dla osób objętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń z zał. nr 11,
- 23) plan finansowy Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych z zał. nr 5,
- 24) Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich oraz projekty Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL z zał. nr 14 wraz ze środkami na prefinansowanie zadań przewidzianych do finansowania ze środków Unii Europejskiej z zał. nr 7, limitami kwot zobowiązań oraz wydatków w kolejnych latach obowiązywania Narodowego Planu Rozwoju 2004–2006 z zał. nr 15, a także Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki w latach 2007–2013 z zał. nr 16,

25) program wieloletni z zał. nr 12 w zakresie zadania 14.4 – Rozwój Biblioteki Centralnej Polskiego Związku Niewidomych w latach 2005–2010.

Komisja po zapoznaniu się z uchwaloną przez Sejm 5 grudnia br. ustawą budżetową na rok 2009 oraz po dyskusji pozytywnie zaopiniowała ustawę w przedmiotowym zakresie swego działania z wyłączeniem części 44 – Zabezpieczenie społeczne i wniosła o przyjęcie następujących poprawek:

- 1)
  - a) w art. 32 kwotę wydatków na prewencję wypadkową zwiększa się o 4500 tys. zł,
  - b) w załączniku nr 5 w tabeli – Plan finansowy Funduszu Ubezpieczeń Społecznych:
    - w części A, w kol. 4 w lp. I oraz w części B, w kol. 5 w lp. V zmniejsza się renty o 4500 tys. zł oraz zwiększa się prewencję wypadkową o 4500 tys. zł,
    - w części B, w kol. 5 w lp. IV zmniejsza się emerytury i renty (łącznie z dodatkami) o 4500 tys. zł oraz zwiększa się prewencję wypadkową o 4500 tys. zł;
- 2)
  - a) w załączniku nr 2:
    - w części 44 – Zabezpieczenie Społeczne w rozdziale 75001 – Urzędy naczelnych i centralnych organów administracji rządowej zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 10 000 tys. zł,
    - w części 73 – Zakład Ubezpieczeń Społecznych w rozdziale 75303 – Fundusz Ubezpieczeń Społecznych zmniejsza się dotacje i subwencje o 10 000 tys. zł,
  - b) w załączniku nr 5 w tabeli - Plan finansowy Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w części B, w kol. 5:
    - w lp. II zmniejsza się dotacje uzupełniające z budżetu państwa o 10 000 tys. zł,
    - w lp. IV zmniejsza się odpis na działalność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o 10 000 tys. zł;
- 3)
  - a) w załączniku nr 2:
    - w części 44 – Zabezpieczenie Społeczne w rozdziale 75001 – Urzędy naczelnych i centralnych organów administracji rządowej zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 8000 tys. zł,
    - w części 73 Zakład Ubezpieczeń Społecznych w rozdziale 75303 – Fundusz Ubezpieczeń Społecznych zmniejsza się dotacje i subwencje o 8000 tys. zł,
  - b) w załączniku nr 5 w tabeli – Plan finansowy Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w części B, w kol. 5:
    - w lp. II zmniejsza się dotacje uzupełniające z budżetu państwa o 8000 tys. zł,
    - w lp. IV zmniejsza się odpis na działalność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o 8000 tys. zł;
- 4)
  - a) w załączniku nr 2:
    - w części 44 – Zabezpieczenie społeczne w rozdziale 85295 – Pozostała działalność zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 5000 tys. zł,
    - w części 73 – Zakład Ubezpieczeń Społecznych w rozdziale 75303 – Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, zmniejsza się dotacje i subwencje o 5000 tys. zł,
  - b) w załączniku nr 5 w tabeli – Plan finansowy Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w części B, w kol. 5:
    - w lp. II zmniejsza się dotacje uzupełniające z budżetu państwa o 5000 tys. zł,
    - w lp. IV zmniejsza się odpis na działalność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o 5000 tys. zł;
- 5)
  - a) w załączniku nr 2:
    - w części 63 Sprawy rodziny w rozdziale 75095 – Pozostała działalność, zwiększa się wydatki bieżące jednostek budżetowych o 2000 tys. zł,

- w części 73 Zakład Ubezpieczeń Społecznych w rozdziale 75303 – Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, zmniejsza się dotacje i subwencje o 2000 tys. zł
- b) w załączniku nr 5 w tabeli – Plan finansowy Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w części B, w kol. 5:
  - w lp. II zmniejsza się dotacje uzupełniające z budżetu państwa o 2000 tys. zł,
  - w lp. IV zmniejsza się odpis na działalność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o 2000 tys. zł.

Opinię w tej sprawie przesłano do Komisji Gospodarki Narodowej, która rozpatrzy ją na swoim posiedzeniu 12 grudnia br. Ustalono, że Komisję Rodziny i Polityki Społecznej będzie reprezentować senator Piotr Kaleta.

* * *

W pierwszym punkcie porządku dziennego posiedzenia **Komisji Gospodarki Narodowej** kontynuowano rozpatrywanie ustawy o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przewodniczący obradom senator Tomasz Misiak przypomniał, że komisja zajmowała się już przedmiotową ustawą 25 listopada br. Sejmowa nowelizacja porządkuje zagadnienia prowadzenia kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorców przez organy administracji publicznej, wprowadza nową formę rejestracji działalności gospodarczej – tzw. jedno okienko, reformuje zasady ewidencjonowania przedsiębiorców, umożliwiając udostępnianie informacji o przedsiębiorcach w ramach Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Senatorowie wysłuchali opinii Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które zwróciło uwagę na szereg nieścisłości w sformułowaniu niektórych przepisów rozpatrywanej ustawy sejmowej i przedstawiło kilkadziesiąt propozycji poprawek.

Obecny na posiedzeniu sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Adam Szejfeld poparł w zdecydowanej większości przedstawione propozycje, które po formalnym zgłoszeniu przez senatorów: Stanisława Jurcewicza, Witolda Idczaka i Tadeusza Gruszkę zostały poddane pod głosowanie. Przyjętych przez komisję 46 zmian w przeważającej części miało charakter redakcyjno-porządkujący. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie nowelizacji ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wybrano senatora Marka Trzcńskiego.

Następnie Komisja Gospodarki Narodowej przystąpiła do rozpatrywania ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Przyjęcie nowelizacji, uchwalonej przez Sejm z przedłożenia rządowego, rekomendował komisji podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Łukasz Rędziniak. Jak poinformował senatorów, ustawa dostosowuje prawo polskie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie ułatwienia akcjonariuszom spółek publicznych wykonywania praw korporacyjnych, aktywnego uczestnictwa w podejmowaniu decyzji w spółkach oraz określania zasad zwoływania walnych zgromadzeń.

Żadnych uwag o charakterze legislacyjnym do rozpatrywanej nowelizacji nie zgłosiło senackie biuro legislacyjne. Wobec braku uwag również ze strony senatorów przewodniczący obradom nad tym punktem senator M. Trzcński poddał pod głosowanie wnioski o przyjęcie sejmowej ustawy bez poprawek. Wniosek został przyjęty 8 głosami, przy 1 wstrzymującym się. Ustalono, że w imieniu Komisji Gospodarki Narodowej przyjęcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi zarekomenduje Izbie senator Henryk Woźniak.

Podczas posiedzenia rozpatrzono także ustawę o zmianie ustawy o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych, udzielaniu premii gwarancyjnych oraz refundacji bankom wypłaconych premii gwarancyjnych.

Nowelizację omówił i uzasadnił podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury Piotr Styczeń. Zmierzają ona do wydłużenia o 4 lata – do końca 2012 r. – terminu całkowitej spłaty na preferencyjnych warunkach zadłużenia z tytułu kredytów mieszkaniowych. Na podstawie obowiązujących przepisów termin ten upływa 31 grudnia br. To kolejne wydłużenie terminu, w któ-

rym uprawnieni kredytobiorcy będą mogli skorzystać ze spłaty zadłużenia na preferencyjnych warunkach. Ustawa ma wejść w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od 30 grudnia br.

Przedstawiciel biura legislacyjnego nie zgłaszał uwag o charakterze legislacyjnym. Wobec braku uwag również ze strony senatorów przewodniczący obradom nad tym punktem senator Kazimierz Kleina poddał pod głosowanie wnioski o przyjęcie nowelizacji sejmowej bez poprawek. Wniosek został przyjęty jednogłośnie. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie wyznaczono senatora M. Trzcńskiego.

* * *

Senatorowie z **Komisji Praw Człowieka i Praworządności** rozpatrzyli na swym posiedzeniu ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.

Sejmową nowelizację, uchwaloną z inicjatywy Senatu, przedstawił dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego w Ministerstwie Sprawiedliwości Wojciech Sadrakuła. Stanowi ona wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 10 lipca ub.r. Zmierza do wzmocnienia gwarancji procesowych oskarżonego (podejrzanego), który ma zostać poddany obserwacji psychiatrycznej w zakładzie leczniczym. Na etapie prac w Sejmie wprowadzono zmiany, które dotyczą m.in. wydłużenia okresu stosowania obserwacji psychiatrycznej w zakładzie leczniczym z 10 dni do 4 tygodni, a także wydłużenie maksymalnego czasu stosowania obserwacji z 6 do 8 tygodni, rezygnacji z zakazu stosowania obserwacji w zakładzie leczniczym, gdy ściganie następuje z oskarżenia prywatnego, oraz rezygnacji z przyznania oskarżonemu prawa do dochodzenia odszkodowania i zadośćuczynienia w wypadku niesłusznej obserwacji psychiatrycznej.

Senatorowie zapoznali się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które zgłosiło uwagi do rozpatrywanej nowelizacji sejmowej.

Podczas dyskusji wicemarszałek Zbigniew Romaszewski zgłosił poprawkę, zmierzającą do wykluczenia możliwości stosowania obserwacji psychiatrycznej w zakładzie leczniczym w stosunku do oskarżonego o popełnienie przestępstwa prywatnoskargowego, chyba że oskarżony o to badanie wniesie sam.

W wyniku głosowania Komisja Praw Człowieka i Praworządności poparła tę zmianę. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego został wybrany senator Zbigniew Cichoń.

W drugim punkcie porządku dziennego rozpatrzono ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw.

Sejmową nowelizację omówił dyrektor Departamentu Legislacyjno-Prawnego w Ministerstwie Sprawiedliwości W. Sadrakuła. Rozszerza ona zakres właściwości sądów wojskowych o przestępstwa popełnione przez żołnierzy i pracowników wojska za granicą podczas użycia lub pobytu polskich Sił Zbrojnych poza granicami państwa.

Do sejmowej nowelizacji uwagi o charakterze legislacyjnym zgłosiło senackie biuro legislacyjne.

W wyniku głosowania senatorowie postanowili jednomyślnie zarekomendować Izbie przyjęcie rozpatrywanej ustawy sejmowej bez poprawek. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w tej sprawie podczas posiedzenia plenarnego Izby wybrano senatora Stanisława Piotrowicza.

Komisja Praw Człowieka i Praworządności rozpatrzyła także ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Rozwiązania zaproponowane w sejmowej nowelizacji omówił dyrektor Departamentu Sądów Powszechnych w Ministerstwie Sprawiedliwości Grzegorz Wałejko. Jej celem jest stworzenie podstawy prawnej do wprowadzenia elektronicznych postępowań upominawczych. Ma ona służyć uproszczeniu i przyspieszeniu postępowań sądowych w sprawach drobnych, w których stan faktyczny nie jest skomplikowany i nie wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego. Ustawa przewiduje utworzenie e-sądu jako wydziału cywilnego sądu rejonowego, który będzie prowadził postępowanie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

W wyniku dyskusji, w której głos zabrali przedstawiciele resortu sprawiedliwości Bogdan Pękalski i G. Wałęjko oraz senatorowie S. Piotrowicz, Z. Cichoń i Jan Wyrowiński, a także Renata Bronowska z senackiego biura legislacyjnego, przewodniczący senator S. Piotrowicz zgłosił i poddał pod głosowanie 12 poprawek. Senatorowie zaaprobowali 10 spośród z nich. Ustalono, że ich przyjęcie zarekomenduje Izbie senator J. Wyrowiński.

Na zakończenie posiedzenia Komisji Praw Człowieka i Praworządności rozpatrzono ustawę budżetową na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi działania komisji.

Z uwagi na ograniczony czas rozpatrywania budżetu przez Senat komisja na posiedzeniach 12 i 13 listopada br. wstępnie rozpatrzyła projekt ustawy budżetowej na rok 2009 w częściach odpowiadających merytorycznemu zakresowi działania. Na tym posiedzeniu senatorowie wysłuchali opinii przedstawicieli poszczególnych resortów. W większości zwracali się oni o zaakceptowanie budżetów ich instytucji w wersji przyjętej przez Sejm 5 grudnia br.

Omawiając budżet Naczelnego Sądu Administracyjnego, wiceprezes Roman Hauser oddał do dyspozycji 8 mln zł ze środków niewykorzystanych w budżecie tej placówki.

Z kolei generalny inspektor ochrony danych osobowych Michał Serzycki wyraził zaniepokojenie zwiększeniem o 100% stawek czynszu siedziby GİODO. Jak stwierdził, ta podwyżka stanowić będzie znaczne obciążenie budżetu tej instytucji, co może niekorzystnie odbić się na płacach pracowników, a nawet skutkować zwolnieniami.

Rzecznik praw obywatelskich Janusz Kochanowski wyraził ubolewanie, że po raz kolejny budżet kierowanej przez niego instytucji został zmniejszony. Jego zdaniem, pod znakiem zapytania jest więc powołanie krajowego mechanizmu przeciwdziałania torturom, a także podwyżki wynagrodzeń pracowników biura. Rzecznik zwrócił się do senatorów z prośbą o przywrócenie 7 mln zł, o które na etapie prac sejmowych uszczuplony został budżet w części 10 – Rzecznik Praw Obywatelskich.

Kolejny znacznie uszczuplony na etapie prac sejmowych to budżet Instytutu Pamięci Narodowej. Prezes Janusz Kurtyka nie krył niezadowolonia z powodu odebrania instytutowi 46 mln zł, w sytuacji gdy, zgodnie z nowelizacją ustawy o ustroju sądów powszechnych, od przyszłego roku wzrosną wynagrodzenia prokuratorów średnio o 1000 zł. W tej sytuacji poważnie zagrożona jest dalsza digitalizacja zbiorów instytutu, być może konieczne będą także redukcje personelu.

Jako niewystarczający oceniono również budżet Urzędu do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, szczególnie na świadczenie pomocy socjalnej w postaci wykupienia leków, opłacenia przejazdów czy pobytu w sanatorium.

Omawiając budżet w części – 15 Sprawiedliwość, wicemarszałek Z. Romaszewski nie krył oburzenia, że mimo zapewnień przedstawicieli resortu o prowadzonej reformie służby więziennej i wdrażaniu nowych systemów wykonywania kary pozbawienia wolności środkami nieizolacyjnymi nie zagwarantowano w budżecie środków na utworzenie dodatkowych etatów dla kuratorów zawodowych. Zdanie to podzielili pozostali członkowie komisji.

W opinii przekazanej do Komisji Gospodarki Narodowej Komisja Praw Człowieka i Praworządności zaproponowała wprowadzenie poprawek, mających na celu zwiększenie budżetu w częściach:

- 13 – Instytut Pamięci Narodowej o 4 mln zł w grupie „Wydatki bieżące” z przeznaczeniem na podniesienie wynagrodzeń prokuratorów zgodnie z ustawą o zmianie ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych;
- 54 – Urząd do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych również o 4 mln zł z przeznaczeniem na świadczenia dla osób fizycznych.

Pozyskana kwota 8 mln zł jest wynikiem zmniejszenia wydatków majątkowych budżetu Naczelnego Sądu Administracyjnego.

W części 83 – Rezerwy celowe natomiast komisja zaproponowała utworzenie nowej pozycji: „Kuratorzy zawodowi”. Poprawka ta zmierza do zagwarantowania środków finansowych w kwocie 2, 5 mln zł na utworzenie 150 etatów kuratorów zawodowych.

Akceptacji komisji nie uzyskały poprawki zgłoszone przez wicemarszałka Z. Romaszewskiego, zmierzające do przyznania kombatantom 15 mln zł, wykorzystanych z części 29 – Ob-

rona narodowa – świadczenia na rzecz osób fizycznych, oraz przywrócenia Instytutowi Pamięci Narodowej 15 mln zł na wynagrodzenia z części budżetu 42 – Sprawy wewnętrzne.

Pozostałe części budżetu zostały pozytywnie zaopiniowane przez Komisję Praw Człowieka i Praworządności, a zawarte w opinii propozycje poprawek przyjęto jednogłośnie. Ustalono, że opinię komisji na posiedzeniu Komisji Gospodarki Narodowej przedstawi senator Jacek Swakoń.

* * *

Podczas posiedzenia **Komisji Spraw Zagranicznych** rozpatrzono ustawę budżetową na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi działania komisji:

- Część budżetowa 45 – Sprawy zagraniczne:
  - dochody i wydatki z zał. nr 1 i 2;
  - zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze w 2009 r. z zał. nr 4;
  - wykaz jednostek, dla których zaplanowano dotacje podmiotowe w 2009 r. z zał. nr 9;
  - zatrudnienia i wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych w roku 2009 z zał. nr 10;
  - limity zatrudnienia dla osób objętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń zatrudnionych w urzędach organów władzy państwowej, kontroli, ochrony prawa, sądach i trybunałach oraz w placówkach zagranicznych w roku 2009 z zał. nr 11;
  - plan finansowy Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych z zał. nr 13;
  - część budżetowa 83 – Rezerwy celowe, pozycja 9, 36, 46, 50 i 51.

Założenia ustawy budżetowej na rok 2009 w części 45 – Sprawy zagraniczne oraz w części 83 – Rezerwy celowe, zgodnie z kompetencjami komisji przedstawił dyrektor generalny w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Rafał Wiśniewski. Nawiązując do poprzedniego posiedzenia komisji, poświęconego projektowi budżetu na 2009 r., przypomniał, że przyszłoroczny budżet jest budżetem kontynuacji, a nie wzrostu. Podkreślił, że sprawna realizacja budżetu zależy w dużym stopniu od kursu walut obcych, w których realizowane jest 70% budżetu resortu spraw zagranicznych. Zaznaczył również, że wydatki MSZ są wydatkami „sztywnymi”, w dużym stopniu składają się na nie czynsze, wynagrodzenia i inne opłaty stałe, uiszczane w walutach obcych. Dyrektor R. Wiśniewski podkreślił konieczność utrzymania konkurencyjności zatrudnienia w celu utrzymania wysokiego poziomu urzędników służby zagranicznej oraz kontynuacji rozpoczętego już procesu zmian w polskiej dyplomacji. Wyzwaniem dla ministerstwa w przyszłym roku staną się połączenie z UKIE i przygotowania do polskiej prezydencji w 2011 r. Zakupy inwestycyjne dokonane przez resort pod koniec bieżącego roku (przedstawicielstwo w Brukseli, ambasada w Gruzji) wymagają infrastruktury i odpowiednich zabezpieczeń. Konieczne są również zmiany w konsulatach, związane z procedurami strefy Schengen.

W czasie dyskusji, w której udział wzięli senatorowie: Leon Kieres, Władysław Sidorowicz, Włodzimierz Cimoszewicz, Maciej Grubski i Paweł Klimowicz, poruszano przede wszystkim sprawę problemów z realizacją budżetu, wynikających z różnic kursowych walut obcych, oraz planowanej budowy ambasady RP w Berlinie.

Dyrektor R. Wiśniewski poinformował, że w związku z zakładanym kurem dolara na poziomie 2, 3 PLN MSZ jest zmuszony wystąpić do Ministerstwa Finansów z wnioskiem o utworzenie specjalnej rezerwy celowej, pozwalającej resortowi na zachowanie płynności finansowej. W odniesieniu do planowanej budowy ambasady w Berlinie wyjaśnił, że w 2009 r. gotowe będą jej plany, budowę zaś finansować się będzie w latach 2010–11 ze specjalnego funduszu.

Po rozpatrzeniu ustawy budżetowej na rok 2009 w częściach właściwych przedmiotowemu zakresowi komisji senator L. Kieres zgłosił wniosek o przyjęcie rozpatrzonych części budżetowych bez poprawek. Wniosek przyjęto 6 głosami, przy 1 głosie przeciw. Opinię w tej sprawie przekazano Komisji Gospodarki Narodowej, a na sprawozdawcę stanowiska Komisji Spraw Zagranicznych wybrano senatora Witolda Idczaka.

12 grudnia 2008 r.

Senatorowie z **Komisji Gospodarki Narodowej** rozpatrzyli opinie komisji senackich, a następnie przygotowali sprawozdanie w sprawie ustawy budżetowej na rok 2009.

W posiedzeniu uczestniczyli senatorowie reprezentujący merytoryczne komisje senackie, wicedyrektor Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu Adam Niemczewski oraz zaproszeni goście: z Ministerstwa Finansów – sekretarz stanu Elżbieta Suchocka-Roguska, dyrektor Departamentu Finansowania Sfery Budżetowej Dariusz Atlas, zastępca dyrektora tego departamentu Ewa Paderewska oraz z Ministerstwa Obrony Narodowej – szef Oddziału Planowania w Departamencie Budżetowym Jerzy Grodecki.

Opinie poszczególnych komisji senackich przedstawili:

- Komisji Regulaminowej i Spraw Senatorskich – senator Piotr Zientarski. Komisja nie wniosła żadnych uwag do ustawy.
- Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą – senator Andrzej Person. Komisja zaproponowała wprowadzenie poprawki w części – Kancelaria Senatu, dotyczącej zwiększenia o 5 mln zł wydatków majątkowych kosztem zmniejszenia kwoty dotacji przeznaczonych na opiekę nad Polonią i Polakami za granicą.
- Komisji Kultury i Środków Przekazu – senator A. Person. Komisja nie wniosła żadnych uwag do ustawy.
- Komisji Praw Człowieka i Praworządności – senator Jacek Swakoń. Komisja zaproponowała wprowadzenie 3 poprawek, dotyczących m.in. przesunięcia środków z Naczelnego Sądu Administracyjnego na rzecz Instytutu Pamięi Narodowej oraz Urzędu do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych, a także zapewnienia środków na utworzenie 150 etatów kuratorów zawodowych.
- Komisji Spraw Zagranicznych – senator Witold Idczak. Komisja nie wniosła żadnych uwag do ustawy.
- Komisji Spraw Unii Europejskiej – senator Stanisław Iwan. Komisja nie wniosła żadnych uwag do ustawy.
- Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej – senator Stanisław Jurcewicz. Komisja nie wniosła żadnych uwag do ustawy.
- Komisji Obrony Narodowej – senator Andrzej Owczarek. Komisja nie wniosła żadnych uwag do ustawy.
- Komisji Rodziny i Polityki Społecznej – senator Piotr Kaleta. Komisja zaproponowała wprowadzenie 5 poprawek do ustawy, dotyczących m.in. zwiększenia wydatków bieżących w części – Zabezpieczenie społeczne oraz w części – Sprawy rodziny kosztem zmniejszenia dotacji do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
- Komisji Zdrowia – senator Henryk Woźniak. Komisja nie wniosła żadnych uwag do ustawy.

Z powodu nieobecności senatorów sprawozdawców opinie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu oraz Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska odczytał prowadzący obrady senator Kazimierz Kleina. Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska nie wniosła żadnych uwag do ustawy, Komisja Nauki, Edukacji i Sportu natomiast zaproponowała wprowadzenie 3 poprawek. Dotyczyły one m.in. wewnętrznych przesunięć w częściach – Nauka oraz Szkolnictwo wyższe, a także korekty w zestawieniu programów wieloletnich.

W trakcie dyskusji senator Wiesław Dobkowski zgłosił poprawkę, przywracającą środki budżetowe Najwyższej Izbie Kontroli, zmniejszone w trakcie prac sejmowych.

Senator K. Kleina zaproponował 11 zmian, dotyczących m.in. zapewnienia środków na wynagrodzenia pracowników korpusu służby cywilnej wojewódzkich urzędów ochrony zabytków, zwiększenia dotacji i subwencji na zadania ratownictwa górskiego i wodnego kosztem zmniejszenia wydatków bieżących w rozdziale: Komendy wojewódzkie Policji, a także inne poprawki, dotyczące budżetów niektórych wojewodów.

W kolejnych głosowaniach Komisja Gospodarki Narodowej zaaprobowała 11 spośród 12 poprawek proponowanych przez poszczególne komisje senackie oraz wszystkie zmiany

postulowane przez senatora K. Kleinę. Większości nie uzyskała poprawka senatora W. Dobkowskiego, poparło ją 6 senatorów, 6 było przeciw, a 1 wstrzymał się od głosu. Ogółem przyjęto 22 poprawki. Za przyjęciem ustawy budżetowej na rok 2009 wraz z zaakceptowanymi wcześniej poprawkami opowiedziało się 9 senatorów, 6 było przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu. Ustalono, że w imieniu Komisji Gospodarki Narodowej sprawozdanie w tej sprawie złoży podczas obrad plenarnych Izby senator K. Kleina.

Zmiany przyjęte przez komisję dotyczą przede wszystkim kwestii technicznych i przesunięć środków w ramach poszczególnych części budżetu. W zdecydowanej większości nie budziły one zastrzeżeń Ministerstwa Finansów.

Mimo sprzeciwu resortu senatorowie pozytywnie zaopiniowali poprawkę Komisji Praw Człowieka i Praworządności, dotyczącą utworzenia nowej rezerwy celowej na zatrudnienie 150 kuratorów zawodowych oraz zmniejszenie o tę kwotę wydatków bieżących w części – Ministerstwo Sprawiedliwości, w rozdziale – Jednostki sądownictwa powszechnego. W opinii obecnej na posiedzeniu wiceminister finansów E. Suchockiej-Roguskiej, resort sprawiedliwości nie planuje zwiększenia zatrudnienia kuratorów, poza tym zarezerwowana kwota wystarczałaby na utrzymanie przez cały rok zaledwie 40 etatów.

Komisja poparła także poprawkę, w której zaproponowano przesunięcie wydatków w łącznej kwocie 51 mln 500 tys. zł w związku z powstaniem nowych jednostek budżetowych – Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska i 16 regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, które przejęły niektóre dotychczasowe zadania Ministra Środowiska i wojewodów. Zmiany te wynikają z ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zaproponowano także przesunięcie wydatków w kwocie 4 mln 558 tys. zł na wynagrodzenia pracowników korpusu służby cywilnej wojewódzkich urzędów ochrony zabytków z rezerwy celowej do budżetów wojewodów.

W kolejnej zmianie uwzględniono planowaną likwidację Kujawsko-Pomorskiego Centrum Zdrowia Publicznego i przekazanie jego zadań urzędowi wojewódzkiemu.

Komisja dokonała przesunięcia wynagrodzeń zaplanowanych dla 2 etatów osób nieobjętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń na wynagrodzenia dla 2 etatów członków korpusu służby cywilnej w budżecie wojewody lubelskiego w dziale – Bezpieczeństwo publiczne i ochrona przeciwpożarowa.

Kolejna zmiana, przyjęta na wniosek Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą, dotyczyła środków przeznaczonych na opiekę nad Polonią i Polakami za granicą, zaplanowanych w części – Kancelaria Senatu, i zwiększyła o 5 mln zł wydatki majątkowe kosztem zmniejszenia dotacji o tę kwotę.

Na wniosek Komisji Praw Człowieka i Praworządności zwiększono o 4 mln zł wydatki bieżące w części – Instytut Pamięi Narodowej oraz o 4 mln zł świadczenia na rzecz osób fizycznych w części – Urząd do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w rozdziale – Państwowy Fundusz Kombatantów. Jako źródło pokrycia tej zmiany wskazano zmniejszenie o 8 mln zł wydatków majątkowych w części – Naczelny Sąd Administracyjny.

Poparcie uzyskała zmiana, postulowana przez Komisję Nauki, Edukacji i Sportu, polegająca na wewnętrznym przesunięciu kwoty 1 mln 34 tys. zł na finansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej w części – Nauka, przeznaczonych na Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka. Także na wniosek tej komisji dokonano wewnętrznego przesunięcia kwoty 198 tys. zł wydatków bieżących w części – szkolnictwo wyższe poprzez zmniejszenie wydatków w rozdziale – Jednostki pomocnicze szkolnictwa wyższego i zwiększenie ich w rozdziale – Urzędy naczelnych i centralnych organów administracji rządowej.

Kolejna poprawka Komisji Gospodarki Narodowej dotyczyła wydatków w części – sprawy wewnętrzne. Zmniejszono tam o 2 mln zł wydatki bieżące w rozdziale – Komendy wojewódzkie Policji i zwiększono o tę kwotę dotacje i subwencje w rozdziale – Zadania ratownictwa górskiego i wodnego.

Na wniosek Komisji Rodziny i Polityki Społecznej zmniejszono o 10 mln zł dotację do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwiększając o tę kwotę wydatki bieżące w części – zabezpieczenie społeczne.

Poparto również trzy inne zmiany, postulowane w opinii tej komisji:

- zmniejszono o 8 mln zł dotację do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwiększając o tę kwotę wydatki bieżące w części – Zabezpieczenie społeczne;
- zmniejszono o 5 mln zł dotację do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwiększając o tę kwotę wydatki bieżące w części – Zabezpieczenie społeczne;
- zmniejszono o 2 mln zł dotację do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwiększając o tę kwotę wydatki bieżące w części – Sprawy rodziny.

W kolejnej poprawce Komisji Gospodarki Narodowej zmieniono nazwę rezerwy celowej w poz. 8, dodając wskazanie, że do kwoty 100 mln zł jest ona przeznaczona na sfinansowanie zobowiązań roku 2008. Kolejna zmiana zmierza do uwzględnienia w nazwie rozdziału zmian, które wprowadziła ustawa o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.

Komisja zaproponowała także skorygowanie błędu w zestawieniu przychodów i wydatków gospodarstw pomocniczych państwowych jednostek budżetowych w województwie warmińsko-mazurskim oraz przesunięcie wydatków na wynagrodzenia w wysokości 624 tys. zł w części – Województwo warmińsko-mazurskie w dziale – Administracja publiczna. Zwiększono wydatki na wynagrodzenia osób zajmujących wysokie stanowiska państwowe niebędące kierowniczymi stanowiskami państwowymi, a zmniejszono wydatki na wynagrodzenia osób nieobjętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń.

Kolejna zmiana koryguje planowaną liczbę etatów członków korpusu służby cywilnej w części – Województwo lubelskie w dziale – Rolnictwo i łowiectwo.

Na wniosek Komisji Praw Człowieka i Praworządności zmniejszono w części – Sprawiedliwość wydatki na wynagrodzenia dla 8 etatów sędziów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej temu resortowi albo przez niego nadzorowanej, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów prokuratorskich, zwiększając jednocześnie o 8 etatów zatrudnienie osób objętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń w sądach powszechnych.

Uwzględniając opinię Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, skorygowano zestawienie programów wieloletnich w układzie zadaniowym w części dotyczącej funkcji – Wspieranie rozwoju polskiej nauki, zadania – Wzmocnienie badań naukowych służących praktycznym zastosowaniom i podzadania – Poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy.

Stanowisko Komisji Gospodarki Narodowej zawiera również propozycję zaktualizowania planu finansowego Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej.

Zgodnie ze zmienioną względem pierwotnego projektu ustawą budżetową na 2009 r., dochody skarbu państwa osiągną 303 mld zł, a wydatki wyniosą 321,2 mld zł. Mimo wprowadzonych przez rząd zmian, wynikających z obniżenia prognozy PKB na 2009 r. z 4,8% do 3,7%, deficyt ma utrzymać się na planowanym wcześniej poziomie 18,2 mld zł.

15 grudnia 2008 r.

Posiedzenie **Komisji Gospodarki Narodowej** zwołano w celu rozpatrzenia ustawy o postępowaniu kompensacyjnym w podmiotach o szczególnym znaczeniu dla przemysłu stoczniowego. Ustawa określa zasady, warunki i tryb kompensacji rozumianej jako sprzedaż składników majątku spółek: Stocznia Gdynia SA i Stocznia Szczecińska Nova sp. z o.o. Określono także zasady zaspokojenia roszczeń wierzycieli stoczni i ochrony praw pracowników tych zakładów.

Tzw. specustawę uchwalono w związku z decyzją Komisji Europejskiej, która uznała, że pomoc udzielona stoczniom w Gdyni i Szczecinie jest nielegalna, i dała polskiemu rządowi czas do 6 czerwca 2009 r. na wyprzedaj ich majątku. Ma to pozwolić na kontynuowanie ich działalności i zachowanie miejsc pracy.

Ustawa przyjęta przez Sejm przewiduje sprzedaż stoczni Gdynia i Szczecin w otwartym, nieograniczonym przetargu. Wywołała ona wiele kontrowersji. Przeciwno trybowi jej uchwal-

nia protestowały związki zawodowe stoczni Gdynia i Szczecin Nova. Związkowcy uznali, że w toku prac sejmowych uniemożliwiono im uczestnictwo w posiedzeniu Komisji Skarbu Państwa oraz złożenie uwag i propozycji zmian. Ich zdaniem, ustawa sejmowa nie uwzględnia szczególnych wypadków w sektorze stoczniowym, a dotyczy dużych grup zawodowych. W opinii związkowców, jej kształt budzi duże niezadowolenie, co może wywołać niepokoje społeczne, oznacza także likwidację polskiego sektora stoczniowego.

W Sejmie za przyjęciem ustawy głosowało 268 posłów, przeciw było 140, a 7 osób wstrzymało się od głosu. W opinii posłów Prawa i Sprawiedliwości, ustawa ta jest aktem likwidacji zakładów w Gdyni i Szczecinie.

W opinii szefa resortu skarbu państwa, ustawa ma służyć produkcji stoczniowej, ochronie interesów załogi, spłaceniu starych długów wobec wierzycieli oraz sprywatyzowaniu stoczni. Jak zapewnił, sprzedaż aktywów stoczni zostanie przeprowadzona w optymalny sposób, tak aby sprzyjała budowie statków, ale też innej produkcji.

W głosowaniu Sejm odrzucił wszystkie poprawki zgłoszone przez PiS i Lewicę. Klub Lewicy chciał, aby do przetargu na zakup obu stoczni przystępowały tylko te podmioty, które zagwarantują kontynuowanie produkcji stoczniowej. Ponadto przepadła propozycja Lewicy, aby prawo do odszkodowań przysługiwało pracownikom stoczni przebywającym na bezpłatnych urloпах oraz posiadającym świadczenia emerytalno-rentowe.

Ustawa obejmuje programem ochronnym stoczniowców zatrudnionych w stoczni Gdynia i Szczecin do 31 października br. Gwarantuje on wypłatę odszkodowań od 20 tys. zł do 60 tys. zł w zależności od stażu pracy.

Sejm odrzucił także poprawkę PiS, aby odszkodowania w wysokości 20 tys. zł otrzymali pracownicy stoczni Gdańsk. Chodzi o osoby, z którymi – w wyniku restrukturyzacji zakładu – zostałyby rozwiązane umowy o pracę do końca maja przyszłego roku. Sejm nie zgodził się również na to, aby rząd mógł w drodze rozporządzenia objąć programem ochronnym pracowników spółek kooperujących ze stoczniami Gdynia i Szczecin.

Podczas posiedzenia Komisji Gospodarki Narodowej ustawę o postępowaniu kompensacyjnym w podmiotach o szczególnym znaczeniu dla przemysłu stoczniowego rekomendował senatorom podsekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Zdzisław Gawlik. Jego zdaniem, stwarza ona szansę na przeprowadzenie restrukturyzacji stoczni. Przypomniał, że jej zapisy opierają się na prawie upadłościowym i naprawczym.

Senatorowie zapoznali się także z opinią Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu, które zgłosiło sześć uwag o charakterze legislacyjno-doprecyzowującym.

W trakcie dyskusji senatorowie odnosili się m.in. do działań francuskiego i niemieckiego rządu wobec swojego sektora stoczniowego, podkreślali konieczność umożliwienia prowadzenia budowy statków i typowej produkcji stoczniowej w polskich stoczniach, których dotyczy ustawa.

Obecni na posiedzeniu przedstawiciele związków zawodowych wskazywali na brak w ustawie niektórych, wynegocjowanych wcześniej ze stroną rządową, zapisów. Prezes Stoczni Szczecin Nova Artur Trzeciakowski wskazał natomiast na możliwość szybkiej upadłości stoczni w wypadku nieuchwalenia w jak najszybszym czasie przedmiotowej ustawy.

Senatorowie Łukasz Abgarowicz, Henryk Woźniak i Tomasz Misiak zgłosili szereg poprawek do ustawy. Zostały one poparte przez przedstawiciela rządu, wiceministra Z. Gawlika.

W wyniku głosowania Komisja Gospodarki Narodowej przyjęła większość poprawek zgłoszonych przez senatorów Ł. Abgarowicza i H. Woźniaka, kilka poprawek senatora T. Misiaka oraz większość propozycji zmian senackiego biura legislacyjnego. Ogółem zaakceptowano ich 68. Całość ustawy wraz z poprawkami została przyjęta 7 głosami, przy 1 wstrzymującym się. Na sprawozdawcę stanowiska komisji w sprawie ustawy o postępowaniu kompensacyjnym w podmiotach o szczególnym znaczeniu dla przemysłu stoczniowego wybrano senatora H. Woźniaka.

Kontakty międzynarodowe

W dniach 30 listopada–1 grudnia br. w Senacie odbyło się **spotkanie komisji ds. rolnictwa parlamentów krajów Grupy Wyszehradzkiej, poszerzonej o Bułgarię**, zorganizowane przez senacką Komisję Rolnictwa i Ochrony Środowiska. Warszawskie spotkanie było kontynuacją spotkań w Castá-Papiernicka i Pradze. Podobnie jak poprzednie, zakończyło się przyjęciem wspólnej deklaracji.

W spotkaniu ze strony polskiej udział wzięli: przewodniczący senackiej Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska senator Jerzy Chróścikowski oraz senatorowie Ireneusz Niewiarowski i Wojciech Skurkiewicz, przewodniczący sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi poseł Leszek Korzeniowski oraz posłowie Józef Klim, Mirosław Maliszewski i Wojciech Pomajda. Gościem parlamentarzystów był minister rolnictwa i rozwoju wsi Marek Sawicki, któremu towarzyszyli dyrektor Departamentu Programowania w tym resorcie Waldemar Guba i radca generalny Zofia Krzyżanowska. Obecna była także ekspert z Ministerstwa Środowiska Anna Żornaczuk-Łuba.

Parlamenty Grupy Wyszehradzkiej i Bułgarii reprezentowali m.in. przewodniczący Komisji Rolnictwa, Środowiska Naturalnego i Ochrony Przyrody Rady Narodowej Republiki Słowackiej Ján Slabý oraz przewodniczący delegacji, członek Komisji Rolnictwa i Leśnictwa Zgromadzenia Narodowego Republiki Bułgarii Penko Atanasov, a także ekspert ds. rolnictwa parlamentu węgierskiego Lili Török.

Podczas spotkania omówiono przebieg, postęp prac i istotę trwającego obecnie przeglądu Wspólnej Polityki Rolnej, a także podjęto próbę wypracowania stanowiska krajów wchodzących w skład Grupy Wyszehradzkiej na temat proponowanych zmian. Przedyskutowano kwestie związane ze zmianami w polityce rolnej, jakie może przynieść *health-check* w obszarze płatności bezpośrednich, Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich i interwencji na rynkach rolnych. Mówiono także o potencjalnych konsekwencjach *health-check* dla kształtu WPR po 2013 r. i ich wpływie na politykę rolną krajów członkowskich, z uwzględnieniem tradycji regionalnych i narodowych.

Termin spotkania wybrano ze względu na potrzebę wymiany poglądów na temat *health-check* i przyjęcia wspólnej deklaracji, ponieważ w grudniu br. Komisja Europejska przedstawi swoje stanowisko w tej sprawie.

Podczas warszawskiego spotkania odbyły się dwie sesje. W trakcie pierwszej podjęto próbę odpowiedzi na pytania, postawione w omówieniach:

- „*Health-check* a Wspólna Polityka Rolna po 2013 roku”,
- „Unia dwóch prędkości czy Unia solidarna? W stronę Europy solidarnej”,
- „Wpływ rolnictwa i leśnictwa na zmiany klimatyczne”.

W drugiej części warszawskiego spotkania przedyskutowano, a następnie przyjęto deklarację końcową:

„Deklaracja członków komisji ds. rolnictwa parlamentów Grupy Wyszehradzkiej oraz Bułgarii w sprawie przyszłości Wspólnej Polityki Rolnej (WPR), przyjęta podczas spotkania w Warszawie 30 listopada–1 grudnia 2008 r.

Obecni na warszawskim spotkaniu przedstawiciele komisji ds. rolnictwa państw członkowskich Grupy Wyszehradzkiej, którym towarzyszyli przedstawiciele Bułgarii, uzgodnili wspólną deklarację co do przyszłości WPR.

W Unii Europejskiej rolnictwo ma fundamentalne, a zarazem unikatowe znaczenie dla podstawowych dziedzin funkcjonowania społeczeństw państw członkowskich – począwszy od produkcji żywności poprzez zapewnienie podstawowych dóbr publicznych, związanych m.in.

W Warszawie spotkali się członkowie komisji rolnictwa parlamentów krajów Grupy Wyszehradzkiej, poszerzonej o Bułgarię. W obradach wziął udział minister rolnictwa i rozwoju wsi Marek Sawicki.

z utrzymaniem zasobów naturalnych i ochroną środowiska, a skończywszy na wymiarze społecznym i kulturowym.

Najważniejsze zasady, na których została oparta Wspólna Polityka Rolna, przede wszystkim zasada solidarności finansowej, pozostają aktualne mimo zmieniających się uwarunkowań, zarówno wewnętrznych, jak i zewnętrznych.

Podstawową kwestią pozostaje zapewnienie sektorowi rolnemu w całej Unii Europejskiej równych warunków konkurencji poprzez odejście od historycznych i trudnych do uzasadnienia opinii publicznej kryteriów dystrybucji wsparcia bezpośredniego, a także poprzez zachowanie wspólnotowego charakteru WPR. Szczególnie ważne jest utrzymanie na tym samym poziomie środków finansowych, przeznaczonych na realizację polityki rozwoju obszarów wiejskich po 2013 roku.

Należy wypracować nowe, aktualne i jasne kryteria wspierania rolnictwa i wsi, ukierunkowane także na godne wynagradzanie rolników za dostarczanie dóbr publicznych.

Dzięki takiej polityce priorytetem Wspólnoty powinno pozostać likwidowanie różnic w rozwoju obszarów wiejskich między poszczególnymi regionami Unii Europejskiej, a także zmniejszanie dystansu dzielącego obszary wiejskie od miejskich, z zachowaniem specyficznych walorów wsi.

Gospodarstwa o charakterze rodzinnym, pełniące ważną funkcję w kształtowaniu krajobrazu i ochronie środowiska, a także utrzymaniu bioróżnorodności biologicznej, skazane są na niekonkurencyjność. Dlatego ich wsparcie powinno być jednym z podstawowych zadań WPR.

Konieczne jest zachowanie wzajemnej solidarności, a równocześnie gotowość do podejmowania nowych wyzwań, takich jak wzmoczenie wysiłków na rzecz ochrony środowiska, przeciwdziałanie zmianom klimatycznym i adaptacja do nowych warunków, gdy pojawią się ich skutki.

Warszawskie spotkanie komisji rolnictwa parlamentów krajów Grupy Wyszehradzkiej, poszerzonej o Bułgarię, zakończyło się podpisaniem deklaracji w sprawie przyszłości Wspólnej Polityki Rolnej.

W związku z tym Kraje Grupy Wyszehradzkiej oraz Bułgaria:

- wzywają do wypracowania nowych zasad wsparcia rolnictwa, opartych na aktualnych i obiektywnych kryteriach, odnoszących się do wszystkich rolników w Unii Europejskiej;
- wzywają do utrzymania wszystkich elementów dotychczasowej Wspólnej Polityki Rolnej: płatności bezpośrednich, mechanizmów rynkowych i polityki rozwoju obszarów wiejskich,

jako sprawdzonych i właściwych środków do osiągnięcia obecnych i nowo zdefiniowanych celów, stawianych przed tą polityką;

- zwracają uwagę, że oprócz innych dziedzin polityki wspólnotowej instrumenty rozwoju obszarów wiejskich stanowią niezwykle ważny element procesu «doganiania» starych krajów członkowskich (*catching up*) pod względem technologicznym i rozwojowym, i jako takie powinny być promowane;
- podkreślają, że rolnictwo dysponuje dużym potencjałem w zakresie przeciwdziałania zmianom klimatycznym i dostosowywania się do nich;
- wzywają do właściwego wykorzystania tego potencjału poprzez właściwie skierowane wsparcie w ramach WPR i innych dziedzin polityki wspólnotowej”.

* * *

8 grudnia br. w Brukseli **przewodniczący Komisji Kultury i Środków Przekazu senator Piotr Ł.J. Andrzejewski wziął udział w spotkaniu komisji edukacji i kultury parlamentów Unii Europejskiej**. Dotyczyło ono następujących zagadnień: nauczanie języków, wielojęzyczność w kontekście dialogu międzykulturowego oraz różnorodność kulturalna a upowszechnianie technologii cyfrowych.

Senator P.Ł.J. Andrzejewski, który mówił na temat nauczania języków i wielojęzyczności, w swoim wystąpieniu podkreślił, że współczesna Polska chroni językową tożsamość zamieszkujących ją mniejszości narodowych i etnicznych i oczekuje, że tożsamość językowa mniejszości polskiej za granicą otaczana będzie właściwą opieką. Tymczasem, jeśli chodzi o dostęp do nauki języka ojczystego, eksperci wskazują na trudną sytuację Polaków w Niemczech, pozytywnie oceniają natomiast sytuację w tym zakresie w Szwecji.

Zdaniem senatora, w Polsce powinno się rozwijać ideę paneuropeizmu i w związku z tym od pierwszej klasy szkoły podstawowej należałoby stworzyć dzieciom możliwość wyboru nauki jednego z trzech języków – francuskiego, angielskiego lub niemieckiego. Jak zaznaczył, wielojęzyczność wyrasta z szacunku dla wielokulturowości, co stanowi esencję tradycji integrującej się Europy. Przywołał słowa rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego profesora Karola Musioła: „Powinniśmy brać przykład z tych państw, gdzie już od lat angielski jest powszechnie i obowiązkowo nauczany. Tak jest w krajach skandynawskich czy Holandii, i w efekcie państwa te są w czołówce światowej nauki”.

Senator P.Ł.J. Andrzejewski zwrócił się o poparcie istotnych dla Polaków postulatów na rzecz wielojęzyczności, wpływających z ustawy o języku polskim, takich jak: uruchomienie polskiej wersji w programie informacyjnym „Euronews”, aspirującym do roli flagowego medium informacyjnego Unii Europejskiej, uruchomienie pełnej wersji oficjalnych stron www Komisji

Przewodniczący Komisji Kultury i Środków Przekazu senator Piotr Ł.J. Andrzejewski (w środku) wziął udział w brukselskim spotkaniu komisji edukacji i kultury parlamentów Unii Europejskiej.

Europejskiej w języku polskim czy wprowadzenie poprawnej pisowni specyficznych znaków alfabetu polskiego (ą, ę, ó, ł, ć, ś, ń, ź, ż) do wszystkich tekstów unijnych w języku polskim. W opinii senatora, jest to szczególnie istotne w wypadku dokumentów oficjalnych, podobnie jak uwzględnienie polszczyzny w finansowanych przez Komisję Europejską pracach nad systemami automatycznego przetwarzania języka proporcjonalnie do liczby mieszkańców.

Na zakończenie swojego wystąpienia senator P.Ł.J. Andrzejewski postulował, by po spotkaniach komisji pozostawał ślad w formie stenogramu, a nie tylko protokołu posiedzenia Komisji Edukacji i Kultury Parlamentu Europejskiego. „Znaczenie symboliczne – skoro tyle mówimy o wielojęzyczności – miałyby przetłumaczenie tego stenogramu na języki oficjalne UE” – powiedział przewodniczący Komisji Kultury i Środków Przekazu.

* * *

11 grudnia br. **marszałek Bogdan Borusewicz spotkał się z przebywającym w Polsce na jego zaproszenie duchowym przywódcą Tybetańczyków Dalajlamą XIV Tenzinem Gjatso**. W spotkaniu uczestniczyła też Ewa Polkowska, szef Kancelarii Senatu. Rozmawiano m.in. o sytuacji w Tybecie.

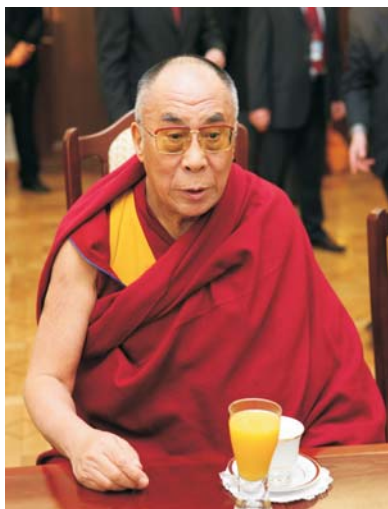
Dalajlama podziękował za zaproszenie i podkreślił, że spotkania, które odbył do tej pory w Polsce z politykami, naukowcami, z laureatem pokojowej nagrody Nobla i z polskim społeczeństwem miały bardzo wzruszający charakter. „Polska naprawdę okazuje nam solidarność” – powiedział Dalajlama. Dodał, że głęboko wierzy w wartości demokratyczne.

Marszałek Senatu zaznaczył, że Polska jest dobrym przykładem tego, iż to, co wydaje się niemożliwe, może się zdarzyć. Wyraził nadzieję, że także sytuacja Tybetańczyków zmieni się. Zaznaczył, że perspektywy Tybetu zależą od Chin. Dalajlama podkreślił, że Tybetańczycy są gotowi do rozmów w każdej chwili. Zaznaczył, że domagają się oni jedynie przestrzegania praw zawartych w konstytucji i postanowień o autonomii Tybetu. Podkreślił, że Tybetańczycy są stale oskarżani przez Chiny o dążenia separatystyczne. Tymczasem, według Dalajlamy, chodzi jedynie o autonomię i przestrzeganie już istniejącego prawa.

Duchowy przywódca Tybetańczyków podkreślił, że nigdy nie myślał o oderwaniu Tybetu od Chin, bo to nie miałoby uzasadnienia ekonomicznego. Domaga się natomiast autonomii nie dla jednej prowincji, ale dla wszystkich Tybetańczyków żyjących w Chinach. Dodał, że teraz rozmowy z władzami Chin są w impasie i w jego przetłumaniu liczy na wsparcie krajów UE. W opinii Dalajlamy jednak kraje, które okazują wsparcie Tybetańczykom, mają najczęściej dobre relacje z Chinami.

Dalajlama XIV Tenzin Gjatso
złożył wizytę w Senacie.
Z lewej
– minister Ewa Polkowska,
szef Kancelarii Senatu.

Marszałek Bogdan Borusewicz przyjął, przebywającego w Polsce na jego zaproszenie, duchowego przywódcę Tybetańczyków Dalajlamę XIV.

Zdaniem marszałka B. Borusewicza, przyjęcie traktatu lizbońskiego umożliwi prowadzenie wspólnej polityki zagranicznej Unii wobec Tybetu. Na razie jest to polityka zawieszona między etyką a ekonomią – uznał marszałek.

„Jedyną nadzieję pokładamy obecnie w narodzie chińskim” – powiedział Dalajlama. „Intelektualiści, artyści chińscy, a nawet wśród polityków są ludzie, którzy myślą bardzo realistycznie i sprzyjają autonomii Tybetańczyków. Mamy odrębną kulturę, historię, język, tradycje i jeśli Chińczycy zaufaliby nam, w naszym interesie byłoby zostać przy Chinach” – mówił Dalaj-

lama. Zaapelował do polskich polityków, by powołać koordynatora ds. Tybetu przy UE. Zaznaczył, że taki koordynator działa w USA i jest bardzo pomocny.

W opinii marszałka B. Borusewicz konferencja w Gdańsku z okazji 25. rocznicy przyznania pokojowej nagrody Nobla Lechowi Wałęsie, w której wzięli udział Dalajlama i wielu europejskich polityków, pokazała, że polityka wobec Tybetu jest jednolita. Namawiał Dalajlamę do kontynuowania rozmów i negocjacji z chińskimi władzami i do wyznaczenia priorytetów, o które walczą Tybetańczycy. Określenie najważniejszych spraw, tych, od których trzeba zacząć walkę, według marszałka B. Borusewicz, pomaga w uzyskiwaniu swobód. Marszałek przywołał swoje doświadczenia z układania listy 21 gdańskich postulatów w 1980 r.

Na zakończenie Dalajlama powiedział, że jeśli dążenia Tybetańczyków zostaną zrealizowane, on pragnie być zwykłym buddyjskim mnichem i chętnie przekaze swoje prerogatywy legalnej władzy.

Po spotkaniu marszałek B. Borusewicz powiedział dziennikarzom, że z radością powitał Dalajlamę w Senacie. Podkreślił, że zaproszenie do odwiedzenia polskiego parlamentu, jakie złożył przywódca Tybetańczyków, „pochodziło od serca” i odzwierciedla nie tylko jego stosunek do sytuacji w Tybecie, ale także stosunek społeczeństwa polskiego. Jak dodał, rozmawiał z Dalajlamą na temat przyszłości Tybetu, aktualnej sytuacji regionu oraz o negocjacjach z władzami Chin.

Marszałek podkreślił, że zmienia się świat, Polska, Chiny też się zmieniają. „Byliśmy kiedyś także w sytuacji beznadziejnej i wydawało się, że znaleźliśmy wyjście. To wyjście to rozmowy, porozumienie” – mówił.

Dalajlama podziękował marszałkowi Senatu za zaproszenie. Podkreślił, że ciepło rozmawiał z marszałkiem, który okazał „prawdziwą troskę i zainteresowanie”. „Jestem za to ogromnie wdzięczny. Dziękuję” – powiedział Dalajlama. „Bardzo mi się podoba to, co słyszę i widzę w ciągu kilku ostatnich dni w Polsce” – dodał.

Duchowy przywódca Tybetańczyków rozmawiał następnie z marszałkiem Sejmu Bronisławem Komorowskim. Spotkał się też z sejmową Komisją Spraw Zagranicznych oraz Parlamentarnym Zespołem na rzecz Tybetu oraz wszystkimi chcącymi wziąć udział w tym wydarzeniu parlamentarzystami.

Kolejnym punktem wizyty Dalajlamy XIV w Warszawie było spotkanie z Hanną Gronkiewicz-Waltz, prezydentem stolicy, i władzami miasta.

W warszawskiej hali Torwar wygłosił wykład pt. „Odpowiedzialność powszechna we współczesnym świecie”. Duchowy przywódca Tybetańczyków odpowiadał na liczne pytania. W spotkaniu uczestniczyło kilka tysięcy osób.

Wizyta rozpoczęła się 5 grudnia br. w Gdańsku, gdzie na zaproszenie Lecha Wałęsy Dalajlama wziął udział w Światowym Forum Młodzieży, upamiętniającym 25. rocznicę przyznania byłemu prezydentowi Polski pokojowej Nagrody Nobla.

6 grudnia br. Dalajlama wygłosił przemówienie na konferencji pt. „Solidarność dla przyszłości”. Wzięli w niej udział wybitni politycy, laureaci pokojowej Nagrody Nobla, historycy, publicyści oraz młodzież z kraju i zagranicy.

8 grudnia br. podczas wizyty w Krakowie Dalajlama XIV otrzymał doktorat *honoris causa* Uniwersytetu Jagiellońskiego. Odbierając go, powiedział, że to dla niego zaszczyt dołączyć do grona wyróżnionych tym tytułem, wśród których są papież Jan Paweł II i Matka Teresa z Kalkuty, nadanym przez jeden z najstarszych uniwersytetów europejskich. Wspominając swoje wielokrotne spotkania z Janem Pawłem II, którego darzy wielkim podziwem i szacunkiem, zaznaczył, że to „wielki Polak, z którym od pierwszej chwili połączyła go głęboka duchowa więź. Czuję się dodatkowo zobowiązany do kontynuowania jego dzieła związanego z budowaniem harmonii między narodami i religiami” – dodał. Powiedział też, że Polacy zajmują w jego sercu szczególne miejsce. Jak wspominał, od chwili, gdy usłyszał o „Solidarności” i L. Wałęsie, codziennie szukał informacji o sytuacji w naszym kraju. „Polacy przeżywali różne trudne etapy w swojej historii, ale naród polski pozostał w swoim sercu niewzruszony” – ocenił. Po południu na Uniwersytecie Jagiellońskim Dalajlama wygłosił wykład.

Konferencja prasowa
podczas wizyty
Dalajlamy XIV w Senacie.

9 grudnia br. Jego Świątobliwość odwiedził klasztor o. Karmelitów Bosych we Wrocławiu, spotkał się z metropolitą wrocławskim ks. arcybiskupem Marianem Gołębiewskim oraz z prezydentem Wrocławia Rafałem Dutkiewiczem. Wygłosił też wykład publiczny w hali ludowej.

10 grudnia br. Dalajlama odebrał przyznane mu w czerwcu br. przez radę miejską we Wrocławiu honorowe obywatelstwo (*Civitate Wratislaviensi Donatus*).

Dalajlama XIV jest głową państwa i duchowym przywódcą Tybetańczyków. Urodził się w 1935 r. w północno-wschodnim Tybecie. Dwa lata później, zgodnie z wielowiekową tradycją, rozpoznano w nim kolejne wcielenie Dalajlamy XIII. Został wyświęcony na mnicha, a w wieku pięciu lat intronizowany jako Dalajlama XIV. Od 1959 r. przebywa na emigracji w Indiach, gdzie kieruje emigracyjnym rządem swojego kraju, okupowanego przez Chińską Republikę Ludową. W 1989 r. został laureatem pokojowej Nagrody Nobla. Dalajlama XIV był w Polsce już dwa razy – w 1993 i 2000 r.

Kronika senacka

2 grudnia br. w Senacie odbyła się **konferencja „Niepełnosprawni w podróży”**, zorganizowana przez Komisję Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisję Praw Człowieka i Praworządności, we współpracy z Instytutem Transportu Samochodowego.

Konferencja pomogła w wypracowaniu zaleceń i rekomendacji niezbędnych zmian ustawodawczych, zmierzających do zmiany tej sytuacji.

Otwierając konferencję, przewodniczący Komisji Rodziny i Polityki Społecznej senator Mieczysław Augustyn powiedział, że celem konferencji, organizowanej w przeddzień Światowego Dnia Osób Niepełnosprawnych, jest zwrócenie uwagi na wciąż istniejące w przestrzeni publicznej i społecznej bariery komunikacyjne, utrudniające osobom niepełnosprawnym poruszanie się i podróżowanie. Senator zwrócił uwagę na jej symboliczny tytuł. Polska, jak stwierdził, jest w drodze do równouprawnienia niepełnosprawnych i reszty społeczeństwa, spory odcinek tej drogi został pokonany, nastąpiły zmiany w wielu dziedzinach życia, ale czy już można powiedzieć, że szanse zostały wyrównane? Zdaniem senatora, do osiągnięcia celu

Senackie komisje: rodziny i praw człowieka zorganizowały konferencję „Niepełnosprawni w podróży”.

jest jeszcze sporo brakuje. Do pokonania pozostała też jedna z największych barier, istniejąca w świadomości wielu ludzi. Jej likwidacja pozwoli zrozumieć, że to, co dobre dla osób niepełnosprawnych, jest dobre dla wszystkich. Niepełnosprawni nie potrzebują przywilejów, ale muszą być traktowani na równi z innymi członkami społeczeństwa. Senator M. Augustyn wyraził nadzieję, że senacka konferencja wzmocni wiarę w to, że zmieniając prawo, zmieniając świadomość, usuwamy bariery na drodze integracji społecznej.

Przewodniczący Komisji Praw Człowieka i Praworządności senator Stanisław Piotrowicz podkreślił, że stosunek do osób niepełnosprawnych jest świadectwem naszego człowieczeństwa, społecznej solidarności, zrozumienia potrzeb drugiego człowieka. Zdaniem senatora, wnioski z konferencji pomogą w wypracowaniu zaleceń i rekomendacji niezbędnych zmian ustawodawczych, ułatwiających zmianę sytuacji osób niepełnosprawnych i ich funkcjonowanie.

Dyrektor Instytutu Transportu Samochodowego Andrzej Wojciechowski przypomniał, że w 2007 r. w wypadkach drogowych rannych zostało około 63 tys. osób; 10–15% z nich pozostanie niepełnosprawnymi. Taki los może spotkać każdego. Troska o niepełnosprawnych jest więc obowiązkiem nas wszystkich.

Pełnomocnik rządu do spraw osób niepełnosprawnych Jarosław Duda przedstawił politykę państwa wobec niepełnosprawnych. Do najważniejszych zadań wyznaczonych na br. minister zaliczył uporządkowanie orzecznictwa o niepełnosprawności, edukację oraz aktywizację osób niepełnosprawnych. Jak stwierdził, w naszym kraju poziom aktywizacji zawodowej niepełnosprawnych „jest żenująco niski” i wynosi około 16%, podczas gdy średnia europejska to 45%. Wiceminister przypomniał, że niedawno w życie weszło rozporządzenie, karzące kierowców parkujących na „kopertach” mandatem w wysokości 500 zł oraz 5 punktami karnymi.

Pierwsza sesja konferencji poświęcona była sytuacji osób niepełnosprawnych w ruchu ulicznym, druga – dyskusji o bezpieczeństwie podróżowania i przemieszczania się osób niepełnosprawnych.

Podczas konferencji „Niepełnosprawni w podróży” pełnomocnik rządu ds. osób niepełnosprawnych senator Jarosław Duda przedstawił politykę państwa wobec osób niepełnosprawnych.

W senackiej konferencji „Niepełnosprawni w podróży” uczestniczyli przedstawiciele organizacji i stowarzyszeń integrujących środowiska osób niepełnosprawnych.

Podsumowując dyskusję, senator M. Augustyn podkreślił, że uczestnicy konferencji zgłosili kilkanaście rekomendacji zmian prawa. Postulaty dotyczyły m.in. ujednoczenia systemów sygnalizacji świetlnej i dźwiękowej na przejściach dla pieszych, kwestii parkowania pojazdów na chodnikach, pierwszeństwa na przejściach dla pieszych, okresowych badań kierowców i zniesienia bezterminowego prawa jazdy. Zdaniem senatora, wraz ze zmianami ustawowymi, konieczna będzie poprawa egzekucji prawa. Senator S. Piotrowicz zapewnił, że wnioski zgłaszane podczas konferencji znajdują odzwierciedlenie w pracach legislacyjnych Senatu.

W skład komitetu organizacyjnego konferencji weszły: Polskie Towarzystwo Stwardnienia Rozsianego, Grupa Robocza „Widziane z chodnika”, Polski Związek Niewidomych oraz Towarzystwo Pomocy Głuchoniewidomym i Polski Związek Głuchych. Wśród zaproszonych gości byli członkowie komisji parlamentarnych, przedstawiciele rządu, władz Warszawy, a także naukowcy, przedsiębiorcy oraz reprezentanci organizacji osób niepełnosprawnych.

Na świecie niepełnosprawnych jest ponad 650 mln osób, stanowi to około 10% ludności. 3 grudnia obchodzimy Światowy Dzień Osób Niepełnosprawnych, ustanowiony w 1992 r. przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych.

Nie ma jednej, ogólnie przyjętej definicji niepełnosprawności. Zwykle rozumiana jest ona jako utrata sprawności lub nieprawidłowości w budowie i funkcjonowaniu organizmu bądź ograniczenie prowadzenia aktywnego życia czy ograniczenia w pełnieniu funkcji społecznych. W Polsce jest około 4, 5 mln niepełnosprawnych, co stanowi 13% populacji. Większość to osoby o znacznej i umiarkowanej niepełnosprawności.

* * *

3 grudnia br. w gmachu Senatu, z okazji Światowego Dnia Osób Niepełnosprawnych, otwarto wystawę „Uwolnić chodniki”, zorganizowaną przez Instytut Transportu Samochodowego. Inicjatorami zaprezentowania tej ekspozycji w Senacie byli przewodniczący Komisji Rodziny i Polityki Społecznej oraz Komisji Praw Człowieka i Praworządności senatorowie Mieczysław Augustyn i Stanisław Piotrowicz.

Podczas uroczystości senator M. Augustyn stwierdził, że Światowy Dzień Osób Niepełnosprawnych jest okazją, by na osoby niepełnosprawne spojrzeć jak na osoby równoprawne we wszystkich dziedzinach życia, w każdym miejscu i sytuacji. Podkreślił, że senacka wystawa

Z inicjatywy przewodniczących dwóch komisji – praw człowieka i rodziny w Senacie zaprezentowano wystawę „Uwolnić chodniki”, przygotowaną przez Instytut Transportu Samochodowego.

przypomina, iż droga do integracji społecznej wiedzie także przez nasze szlaki komunikacyjne. Ta wystawa daje odpowiedź, jak traktowani są niepełnosprawni na naszych drogach.

Otwierając wystawę, marszałek Bogdan Borusewicz przypomniał, że Senat, a zwłaszcza trzy komisje: Zdrowia, Rodziny i Polityki Społecznej oraz Praw Człowieka i Praworządności mają udział w przygotowaniu obywatelskiego projektu ustawy antidyskryminacyjnej osoby niepełnosprawne, który w Dniu Osób Niepełnosprawnych przekazano premierowi Donaldowi Tuskowi. Senacka wystawa – jak stwierdził marszałek – jest upomnieniem się o prawa niepełnosprawnych, o usunięcie barier, dyskryminujących te osoby. Te bariery są na ulicach, na chodnikach, a także w mentalności Polaków. Jak zapewnił marszałek B. Borusewicz, Senat zamierza z tymi barierami walczyć.

Dyrektor Instytutu Transportu Samochodowego Andrzej Wojciechowski zwrócił uwagę, że osoby niepełnosprawne to często ofiary wypadków drogowych, a ponieważ ulec im może każdy, senacką wystawę zorganizowano ku przestrodze także osób w pełni sprawnych. Pokazuje, jak wiele można zrobić, by poprawić bezpieczeństwo i ułatwić poruszanie się wszystkim użytkownikom dróg.

Senator S. Piotrowicz przypomniał, że niepełnosprawni to 10% światowej populacji, około 5,5 mln osób w Polsce. Zdaniem senatora, stosunek do niepełnosprawnych stanowi o naszej wrażliwości, solidarności, o naszym człowieczeństwie.

Ekspozycja, dostępna dla odwiedzających parlament do 7 grudnia br., składa się z 4 paneli, prezentujących m.in. dane ekonomiczne i statystyczne dotyczące osób niepełnosprawnych, a także zawierających fragmenty obowiązujących w Polsce i Unii Europejskiej aktów prawnych, regulujących sytuację niepełnosprawnych. Fotografie pokazywane na wystawie, wykonane w różnych miejscach Warszawy, ukazują problemy, z którymi na co dzień borykają

Wystawę „Uwolnić chodniki” otworzył marszałek Bogdan Borusewicz.

się osoby z różnym stopniem niepełnosprawności. Organizatorzy chcieli w ten sposób zwrócić uwagę opinii publicznej na wciąż istniejące niedogodności i trudności komunikacyjne osób niepełnosprawnych.

Na wystawie zaprezentowano też model pojazdu do transportu osób niepełnosprawnych. Microbus został tak skonstruowany, że jego kierowcą może być też osoba niepełnosprawna.

* * *

4 grudnia br. **marszałek Bogdan Borusewicz otworzył w Senacie wystawę poświęconą Józefowi Teofilowi Teodorowiczowi, arcybiskupowi lwowskiemu obrządku ormiańskiego.**

Podczas uroczystości marszałek podkreślił, że arcybiskup J.T. Teodorowicz – Ormianin z pochodzenia i polski patriota – jest postacią znaczącą zarówno w Kościele katolickim i w polskiej polityce, jak i w historii naszego kraju. By przypomnieć Polakom tę wspaniałą, a niestety zapomnianą w czasach PRL-u postać, Senat nie tylko zorganizował wystawę, ale także – w dniu 70. rocznicy śmierci arcybiskupa – podjął specjalną uchwałę. Jak stwierdził marszałek B. Borusewicz, arcybiskup J.T. Teodorowicz jest przykładem człowieka, który mając inne korzenie, dobrze się czuł w Polsce, budował i utrwalał niepodległość.

Inicjatorem wystawy „Wielki zapomniany. Arcybiskup ormiański Józef Teodorowicz (1864–1938) – wybitny polski kapłan i mąż stanu” oraz uchwały podjętej przez Izbę był senator Łukasz Abgarowicz. Ekspozycję przygotowała Fundacja Kultury i Dziedzictwa Ormian Polskich we współpracy z Kancelarią Senatu.

Marszałek Bogdan Borusewicz otworzył w Senacie wystawę poświęconą arcybiskupowi lwowskiemu porządku ormiańskiego Józefowi Teofilowi Teodorowiczowi.

**Uroczystość otwarcia
senackiej wystawy,
poświęconej
arcybiskupowi Józefowi
Teofilowi Teodorowiczowi.**

Przybyły na otwarcie wystawy arcybiskup Kazimierz Nycz podziękował za wystawę poświęconą arcybiskupowi, metropolicie lwowskiemu obrządku ormiańskiego J.T. Teodorowiczowi, który był Ormianinem i Polakiem z wyboru. Jak stwierdził, przypomnienie tej postaci jest sprawą nie tylko polskich Ormian, lecz także wszystkich Polaków. Arcybiskup K. Nycz przypomniał też nagrania tzw. rekolekcji sejmowych arcybiskupa J.T. Teodorowicza z 1938 r. Zdaniem arcybiskupa K. Nycza, słuchając ich, można się przekonać, jak głębokiego ducha człowiekiem był abp J.T. Teodorowicz, jak wielkim był patriotą, jak przyczyniał się do jedności ludzkiej.

Wystawa obrazuje życie i działalność arcybiskupa. Zwiedzający mogą także obejrzeć ilustrowaną jednodniówkę „Gregoriana”, w której m.in. przedrukowane zostały przedwojenne artykuły, relacja z ostatnich chwil życia abp. J.T. Teodorowicza, wspomnienia i przedwojenny obszerny artykuł o polskich Ormianach.

W otwarciu wystawy wzięli także udział księża ormiańskokatolicy, minister Andrzej Przewoźnik, pasterze społeczności ormiańskiej w Polsce ks. Cezary Anusewicz i ks. Tadeusz Isakowicz-Zalewski oraz przedstawiciele środowisk ormiańskich.

* * *

5 grudnia br. **ambasador RP na Litwie Janusz Skolimowski wręczył w Wilnie Krzyże Zesłańców Sybiru 45 osobom, członkom Polskiej Sekcji Wileńskiej Wspólnoty Więźniów Politycznych i Zesłańców.**

Odnaczenie, ustanowione przez Senat RP w 2003 r., jest wręczane po raz pierwszy Polakom mieszkającym na Litwie. „Jest to zaszczytne odznaczenie, a jednocześnie gorzkie. Wręczane jest tym, którzy najlepsze lata dzieciństwa i młodości spędzili na ziemi określanej mianem nieludzkiej” – powiedział ambasador J. Skolimowski podczas uroczystości.

„Krzyż Zesłańców Sybiru jest wyrazem pamięci o wszystkich tych, których NKWD deportowało, moralnym zadośćuczynieniem za krzywdy i cierpienia, hołdem za wierność ojczyźnie” – wskazał przewodniczący zarządu Związku Sybiraków Tadeusz Chwiedź.

* * *

5 grudnia br. **wręczono nagrody laureatom konkursu „Otwarta szkoła”**, zorganizowanego przez Ministerstwo Edukacji Narodowej.

Specjalną nagrodę „za najlepszą współpracę na rzecz wielokulturowości i wielowyznaniowości”, ufundowaną przez marszałka Senatu Bogdana Borusewicza, otrzymały Szkoła Podstawowa w Świniarach (woj. mazowieckie) i Stowarzyszenie Ekologiczno-Kulturalne ZIARNO.

Celem konkursu była promocja szkoły, dążącej w swoich działaniach do kształtowania w uczniach otwartej i prospołecznej postawy oraz wspierającej aktywność obywatelską młodzieży. Na konkurs nadesłano 116 przykładów dobrej praktyki, dotyczącej współpracy między szkołami, organizacjami pozarządowymi i środowiskiem, w którym działają.

* * *

11 grudnia br. **w Senacie odbyło się posiedzenie Zespołu Doradców ds. Migracji Ekonomicznej Obywateli Polskich do Państw Członkowskich Unii Europejskiej**, działającego przy marszałku Senatu jako organ opiniodawczo-doradczy. Do jego zadań należy wyrażanie opinii w sprawach procesów i zjawisk towarzyszących migracji ekonomicznej obywateli polskich.

Witając gości, marszałek Bogdan Borusewicz podziękował przedstawicielom Polonii brytyjskiej za zorganizowanie 8 listopada br. na Trafalgar Square w Londynie Wielkiej Polskiej Parady, która była nie tylko manifestacją polskości, ale także przykładem współdziałania organizacji polonijnych, reprezentujących zarówno starą, jak i nową emigrację. Marszałek wyraził też uznanie za akcję protestacyjną, podjętą przez Polonię po publikacji w „The Times”, zawierającej nieprawdziwe opinie o Polsce.

Celem zwołania zespołu doradców i tematem spotkania było omówienie sytuacji polskiej migracji ekonomicznej w krajach Unii Europejskiej w kontekście kryzysu finansowego.

Przewodniczący Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą senator Andrzej Person przedstawił wnioski z konferencji, zorganizowanej 25 października br. przez ambasadę RP w Londynie, na temat aktualnej sytuacji Polaków mieszkających w Anglii w wyniku migracji ekonomicznej. Zdaniem senatora, sytuacja Polaków zmienia się. Jeszcze w październiku oceniano optymistycznie ich przyszłość w Wielkiej Brytanii. Obecnie diagnoza jest inna i brzmi: „Polacy wracają”. Czy tak się stanie? Senator A. Person nie jest do końca przekonany. Konferencja październikowa zgromadziła ponad stu przedstawicieli organizacji polskich z dużych i małych brytyjskich miast zarówno starej, jak i nowej emigracji. Byli też przedstawiciele związków zawodowych, brytyjskich organizacji społecznych. Według wygłoszonych wówczas opinii, Polacy aklimatyzują się w nowych środowiskach. Bardzo dobrze o Polakach, polskich organizacjach wypowiedzieli się przedstawiciele związków zawodowych i organizacji brytyjskich. Brytyjczycy dobrze oceniali obecność Polaków na Wyspach.

Opinie te potwierdziła Helena Miziniak z Londynu, przewodnicząca zespołu doradców, oraz Paweł Kaczmarek z Ośrodka Badań nad Migracjami Europejskimi UW, którzy uczestniczyli w seminarium polsko-brytyjskim w Izbie Gmin 11 listopada br.

W czasie dyskusji zwracano uwagę, że wzrost transferu środków finansowych do Polski w trzecim kwartale może sygnalizować falę powrotów. Jak będzie ona duża, jak rozłożona w czasie? Uczestnicy spotkania podkreślali, że Polacy zakotwiczeni w krajach osiedlenia będą

**W Senacie
obradował Zespół Doradców
ds. Migracji Ekonomicznej
Obywateli Polskich
do Państw Członkowskich
Unii Europejskiej.**

próbowali przeczekać kryzys. W razie utraty pracy będą szukać innego zatrudnienia w miejscu pobytu. Znajdzie się też grupa Polaków, którzy przeniosą się do innego obcego kraju, gdzie rynek pracy jest bardziej atrakcyjny. Poza tym zwiększenie bezrobocia niekoniecznie musi oznaczać, że pierwszymi zwalnianymi będą Polacy, zważywszy, iż uznaje się ich za fachowców, w dodatku gorzej opłacanych.

Maciej Bator ze Stowarzyszenia Polaków w Irlandii Północnej zwrócił uwagę, że nową emigrację można podzielić na tę, która wyjechała z zamiarem osiedlenia się w innym kraju, oraz na zarobkową. Jego zdaniem, gdy emigranci zarobkowi pozostaną bez zasiłków po utracie pracy, będą wracać do kraju. M. Bator przekazał też informacje, jakie docierają z Hiszpanii, wskazujące na wzrost konkurencji w staraniach o miejsca pracy między Polakami i Hiszpanami.

Zmniejszanie się rynku pracy dla Polaków w Irlandii sygnalizował też Marek Czenczek z Polskiego Centrum Informacji i Kultury w Dublinie. W samym tylko przemyśle mięsnym, w którym pracuje wielu cudzoziemców, m.in. Polacy, zwolnionych zostanie 6 tys. osób. W br. liczba zwalnianych z pracy osiągnie ok. 180 tys.

Prof. Marek Okólski z Ośrodka Badań nad Migracjami Europejskimi UW zwrócił uwagę na polską migrację zarobkową w takich krajach jak Włochy czy Hiszpania, która różni się od młodej migracji w Wielkiej Brytanii i Irlandii. Jest starsza, gorzej wykształcona. Zdaniem profesora, kryzys gospodarczy może ją zepchnąć na margines szarej, a nawet czarnej strefy, może ją dotknąć problem ubóstwa.

Możliwość przejścia części polskiej migracji zarobkowej do szarej strefy, powstawania nastrojów ksenofobicznych podkreślała też prof. Krystyna Iglicka z OBnME UW. Zwróciła uwagę na potrzebę określenia polityki wobec polskiej diaspory w sytuacji kryzysu.

Minister Ewa Polkowska, szef Kancelarii Senatu, wskazała na konieczność odejścia organizacji pozarządowych współpracujących z Polonią od tradycyjnych metod działania i dostosowania ich do aktualnych oczekiwań Polaków za granicą oraz na potrzebę zainteresowania europarlamentarzystów problemami migracji ekonomicznej.

W czasie spotkania przedstawiono kilka projektów, które mają pomóc Polakom zamierzającym opuścić Wyspy i wrócić do kraju. Takiemu celowi służą specjalny portal internetowy, wydawnictwo „Powrotnik”, a także spotkania młodej Polonii w Wielkiej Brytanii z przedstawicielami 12 największych polskich miast: „Wracać, ale dokąd? Porozmawiajmy o konkretach”.

Podsumowując dyskusję, marszałek B. Borusewicz stwierdził, że państwo polskie jest zainteresowane, by polscy migranci wracali, i to z kilku względów – sytuacji demograficznej, potrzeby włączenia w modernizację kraju ludzi aktywnych, z nowym doświadczeniem, a także mających możliwości finansowe prowadzenia własnych inwestycji.

Na razie, jak poinformował marszałek, najwięcej migrantów wraca ze Stanów Zjednoczonych. W interesie Polski jest, by wracający osiedlali się tam, gdzie będą mogli wykorzystać swoje umiejętności i zaspokoić ambicje zawodowe.

Marszałek B. Borusewicz uznał za konieczne przeniesienie spraw emigracji i migracji na poziom Unii Europejskiej. Jego zdaniem, problemy migracji powinny się znaleźć w gestii jednego z unijnych komisarzy. Migracja dotyczy nie tylko Polski i nie jest problemem doraźnym. Wymaga także uregulowań prawnych w całej Unii.

Marszałek Senatu obiecał zorganizować spotkanie z europarlamentarzystami i szefem UKIE, by przeanalizować możliwość zainteresowania Komisji Europejskiej sprawami migracji w Europie.

W związku z sygnałami o złym funkcjonowaniu konsulatów w Wielkiej Brytanii marszałek zlecił Komisji Spraw Emigracji i Polaków za Granicą zajęcie się tą sprawą.

* * *

13 grudnia br. w Radomiu, z okazji 27. rocznicy wprowadzenia stanu wojennego, **odbyła się promocja książki „Radomska droga do wolności 1980–1984”**, autorstwa pierwszego przewodniczącego radomskiej „Solidarności” Andrzeja Sobieraja. Udział w uroczystości

wziął wicemarszałek Zbigniew Romaszewski, który napisał wstęp do książki i współpracował z J. Sobierajem, gdy w czasach komunizmu, jako członek KOR-u, przyjeżdżał do Radomia.

Autor wykorzystał nie tylko własne wspomnienia i zapiski, ale też sięgnął do pochodzących z lat osiemdziesiątych publikacji „Solidarności”, prasy lokalnej oraz do materiałów udostępnionych mu przez IPN. W książce znalazła się też lista odtajnionych nazwisk agentów, którzy na niego donosili.

Wicemarszałek Z. Romaszewski podkreślił, że zwycięstwo nad komunizmem było możliwe dzięki narodowej solidarności, którą jednak zniszczył stan wojenny. Według niego, duży wpływ na to miała prowadzona przez komunistów świadoma polityka dezintegracji i skłócenia społeczeństwa, w której dużą rolę odegrali agenci SB. „Ich szkodliwość polegała na tym, że oni do środowiska wnosili plotki, intrygi i animozje, które, niestety, przetrwały do dzisiaj” – stwierdził wicemarszałek.

Konferencję panelową z udziałem działaczy „Solidarności” i zaproszonych gości poprzedziła uroczysta msza św., odprawiona w intencji ojczyzny i ofiar stanu wojennego. Złożono też kwiaty pod tablicą upamiętniającą siedzibę pierwszej radomskiej „Solidarności”.